ALEM

ARTFUL LIVING®

A NEW CONCEPT INSPIRED BY ART

KOMŞUNUZ DÜNYA ÇAPINDA BİR CEO.

SIRA DIŞI KOMŞULAR VE SANAT DOLU BİR YAŞAM
42 MASLAK'TA SİZİ BEKLİYOR.

RESIDENCE / OFFICE / SHOPS / ART / HOTEL / RESTAURANT /
BAR / PERFORMANCE CENTER / BUSINESS CLUB

Şimdi, 36 aya %0 faiz 42 Maslak'ta!

flickr LinkedIn foursquare Available on the App Store

42 KIRKİKİ MASLAK

BAY İNŞAAT 40 YIL

Bay İnşaat - 42 Maslak Projesi LEED® GOLD

Yeşil Bina Sertifikası Resmi Adayıdır.

▶42MASLAK.COM

▶(0212) 276 00 42

ART Guide

6 **SANATA** adadığı hayatı boyunca tüm dünyanın takdirini kazanan eserler bıraktı bizlere Burhan Doğançay. Bu yılın Ocak ayında aramızdan ayrılan sanatçının hayatını çok da bilinmeyen kısımlarıyla derlemeye çalıştık.

18 **DİLE** kolay ama yaşamaya, başarmaya kalksak Jale Yılmabaşar'ın sanatla dolu geçen 50 yılını hiçbir yere sığdıramazdık herhalde. Bale tutkusundan, ABD'de üniversitedeyken Güzellik Kraliçesi olmasına, Profesör unvanına sahip iken Almanya'da resim üzerine yeniden akademik eğitim almasından, uluslararası üniversitelerde dersler vermesine, sayısız ödüle, sayısız sergiye ve hayatımızın içindeki ya da henüz göremediğimiz sayısız esere imzasını atmasına dair yazılacak o kadar çok şey var ki…

26 **POP** Art, çıkış noktasını nesnelerin ve dünyamızın gerçeğinden alırken soyut dışavurumculuğa bir tepki niteliğinde karşımıza çıkmıştır. Her ne kadar 1950'lerde ortaya çıktığı ve 1960'larda bir akım olarak kendini kabul ettirdiği bilinse de aslında temelinin 20. yüzyılın başlarında Dadaizm'e dayandığı görülür. Özellikle iki büyük dünya savaşının yarattığı toplumsal etkilerin yanı sıra Amerikan tarzı seri üretim ve makineleşme, Pop Art'ın oluşmasında etkili olmuştur. Ortaya çıkışının Amerika mı yoksa İngiltere mi olduğu tartışılan Pop Art için belirleyici olan bir diğer etmen ise kitle iletişim ve haberleşme teknolojisinde yaşanan patlamadır.

36 **POPÜLER** kültür ile yüksek sanat arasındaki boşluğu doldurarak bir bağ oluşturan Pop Art, insan ve çağdaş endüstri üretimi nesnelerin ilişkisini eleştirel bir dille irdeleyen bir sanat akımı. Pop Art'ın öncü isimleri ve günümüzde bu akımın hatırı sayılan isimlerinin dinamik, renkli ve ironik imgeleri günlük hayatlarımıza karışmış durumda…

52 **2013** yazında, modern sanatın merkezi, tekrar doğduğu kıyılara dönüyor. Her ne kadar Amerika'daki sanat etkinlikleri hız kesmeden devam etse de rüştünü ispatlamış tasarımcı ve sanatçıların eserleri önümüzdeki sezon Avrupa'nın köklü galeri ve müzelerinde görücüye çıkacak. Paris, Londra ve Berlin'in gölgesinde kalacak olan Los Angeles ve New York ise az ama kaliteli sanat günceleriyle modern sanat sahnesine yeni isimler çıkarma gayesi güdüyor.

68 **HERKES** teker teker İstanbul'dan daha serin ve mutluluk verici yerlere kaçarken, İstanbul galerileri ve sanat akışı ara vermeksizin yaz dönemine giriyor. Dijital enstalasyondan farklı heykel tekniklerine kadar genişleyen bir skalada resim sanatının da kendine yer bulduğu bir düzenek dahilinde organize olan sergiler, bu yaz sanat izleyicisine farklı vizyonlar kazandıracak.

84 **GELENEKSEL** ile modernin aynı anda birlikte yaşadığı, hakim bir yalnızlık ve hüzün… Balkan Naci İslimyeli'nin eserlerinin taşıdığı tadı belki de bu şekilde özetlemek mümkün. Her dönem kendisini yenileyerek karşımıza çıkan sanatçı, 40 yılı aşkın sanat hayatında enerjisinden ve tutkusundan birazını dahi yitirmiş değil. Üretmeye ve 'aramaya' durmaksızın devam ediyor. Salt estetik bir bakışın değil, ironik bir eleştirinin vücut bulduğu eserleri tuvalden, fotoğrafa, enstalasyondan kıyafet tasarımına ve video art'a geniş bir yelpazede bize sunuluyor Balkan Naci tarafından. "Çantanızda yeni bir şeyler olmalı topluma hediye edebileceğiniz" diyen Balkan Naci, 'ilham kaynağım' dediği İstanbul'un da tutkunu bir sanatçı.

92 **ERDAL** Ateş, çocukluğundan yola çıkarak hazırladığı ve günümüz teknolojisiyle geliştirdiği özgün teknikle hazırlanan tuval duvarları üzerinde 2008 yılından bu yana çalışıyor. ''Karşı Duvarlar'' ismini verdiği bu serisinin son çalışmaları da İstanbul'da RenArt Sanat Galerisi'nde sergilendi.

T MEDYA MAGAZİN YAYINCILIK SAN. VE TİC. A.Ş.
Yönetim Kurulu Başkanı
MEHMET BÜLENT ERGİN

Yönetim Kurulu Üyesi
S. SERDAR ÇALOĞLU

Yönetim Yeri: Maltepe Davutpaşa Cad. No: 34/1 A Blok Zemin Kat 34020 Topkapı-İSTANBUL
Tel: 449 32 00 (16 Hat) Fax: 449 32 20 - 481 96 04

ALEM, Basın Konseyi üyesidir ve basın meslek ilkelerine uymaya söz vermiştir. Dergi 'Yaygın Süreli Yayın'dır.

Genel Yayın Yönetmeni
A. BERNA ERTEN

Kreatif Direktör: **H. Salih Tansu**

Editörler:
Senem Öztürk
Alican Çakmak Kozoğlu

Redaktör: **Zülal Ünaldı**
Teknik Müdür: **Mazhar Gün**
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Mustafa Dolu

Sayfa Tasarımı: **Yılmaz Mermer, Tarık Atan**
Renk Ayrım: **Özkan Özkurt**

TURKMEDYA YÖNETİM
Nermi KARACABEYLİ (İdari)
Ercan ARIOĞLU (Mali)
Murat KUMRAL (Dağıtım)
TURKMEDYA BASKI
Selahattin Aslan T Medya Baskı Teknolojileri A.Ş. Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. No: 34/1 C Blok Topkapı-İstanbul

TURKMEDYA REKLAM
Genel Müdür: **Yasemin GEBEŞ**
Genel Müdür Yardımcısı: **Sema Tugan** Pazarlama Genel Müdür Yardımcısı: Dilek Aydın Oransal
Reklam Satış Direktörü: **Sinem Atak, Benan Olcay**
Reklam Satış Koordinatörü: **Ayşen Çakır, Sinem Elmasoğlu** Reklam Rezervasyon: **Sinan Büyükkılıç**
Tel: (212) 449 30 50 (4 Hat) - (212) 284 96 00 Fax: (212) 481 96 17

ALEM Dergisi'nde yayınlanan bütün yazı, haber, fotoğraf, harita, illüstrasyon ve sair konuların her türlü telif hakkı T Medya Magazin Yay. San. Tic. A.Ş.'ye aittir. İzin alınmadan, kaynak gösterilerek dahi iktibas edilemez.

Dağıtım: Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.

HAZİRAN 2013

ISSN 1300 9869

KOMŞUNUZ KLASİK ARABA KOLEKSİYONERİ.

SIRA DIŞI KOMŞULAR VE SANAT DOLU BİR YAŞAM
42 MASLAK'TA SİZİ BEKLİYOR.

RESIDENCE / OFFICE / SHOPS / ART / HOTEL / RESTAURANT /
BAR / PERFORMANCE CENTER / EXHIBITION AREA

Şimdi, 36 aya %0 faiz 42 Maslak'ta!

flickr LinkedIn foursquare Available on the App Store

BAY İNŞAAT 40 YIL

Bay İnşaat - 42 Maslak Projesi LEED® GOLD Yeşil Bina Sertifikası Resmi Adayıdır.

42MASLAK.COM

(0212) 276 00 42

42 KIRKİKİ MASLAK

Tekrar moda olarak karşımıza çıkan

Sanat her dönemde içinde bulunduğu toplumu ve toplumun düşüncelerini, hayallerini, mitlerini, destanlarını, yaşamını, inançlarını dile getirmiştir.
Bu anlamda sanat toplum yaşayışlarını simgeleştirirken sanatçı bunu yapan kişi olmuştur, bu anlamda sanat akımlarını toplumu yönlendirmiştir.
Bu sayımızda tüketim toplumuna başkaldırı olarak gelişen Pop Art akımına yer veriyoruz. Pop Art akımda yaratılan tablolara baktığımızda, gerçek formların alaya alınması sonucu ortaya çıkan farklı bir tarz vardır. Dik başlılık, dünyaya farklı bir bakış açısı yaratmak, belki de bir sanatçının yaratacağı en iyi algıdır.
Pop Art'ın tartışmasız lideri Andy Warhol ve Roy Lichtenstein, Claes Oldenbourg, Keith Haring gibi diğer Pop Art duayenleri, akademik sanatın gelenekleriyle hemen hemen tüm bağları koparırlar ve soyuta da sırtlarını dönerek halka gerçeği olduğu gibi sunarlar.
New York, akımın başkenti olmaktadır. Arabalar, cinsellik, pizza, patlamış mısır, sinema sanatçıları bu akımın içinde yaşatılmaya başlanmıştır. Çizgi romanlar, medya ve sinema Pop Art için inanılmaz bir esin kaynağı olmuştur. Zaman içinde akımlıktan çıkıp, hayat tarzı olarak kabul edilmeye başlanmıştır. Marilyn Monroe, Elvis Presley, Elizabeth Taylor portreleri patlarken, Coca Cola, Campbell çorbaları ve Heinz ketçapları kutuları ve reklam afişleri Pop Art olmuştur bile. O dönem yapılan bu ürünler, bu gün müzelerde paha biçilemez haldedir.
Pop Art, bugün tüm yaşam alanlarımıza dekorasyon sayesinde girmiştir. Kaplamalık kumaşlar, tablolar, duvar kağıtları ve mobilyalar ile dekorasyonda belirli stillerin vazgeçilmezidir.
Bir diğer konumuz ise geçtiğimiz ocak ayında aramızdan ayrılan, tüm dünyanın takdirini kazanan ünlü sanatçı Burhan Doğançay'ın bilinmeyen yönleriyle ve hayatını ve başarılarını anlatmaya çalıştık.
Sanatta 50 yılı geride bırakan seramik sanatçısı ve ressam Prof. Dr. Jale Yılmaşar'ın hayatı, sanatla ve başarıyla geçen 50 yılını, keyifli bir söyleşiyi okuyabilirsiniz.

Sanatla dolu günler dileğiyle....

Kreatif Direktör
H. Salih Tansu

SANATA ADANAN BİR HAYAT

BURHAN DOĞANÇAY

SANATA ADADIĞI HAYATI BOYUNCA TÜM DÜNYANIN TAKDİRİNİ KAZANAN ESERLER BIRAKTI BİZLERE BURHAN DOĞANÇAY. BU YILIN OCAK AYINDA ARAMIZDAN AYRILAN SANATÇININ HAYATINI ÇOK DA BİLİNMEYEN KISIMLARIYLA DERLEMEYE ÇALIŞTIK.

/ Hazırlayan: Senem Öztürk / senem.ozturk@alem.com.tr

GEÇTİĞİMİZ MAYIS AYINDA METROPOLİTAN SANAT MÜZESİ'NDE DOĞANÇAY'IN ONURUNA DAVET VERİLMESİ VE MÜZENİN 140 YILLIK TARİHİNDE İLK DEFA BİR SANATÇI İÇİN ANMA DAVETİ DÜZENLENİYOR OLMASI, DÜNYADA DOĞANÇAY'A VERİLEN ÖNEMİN BOYUTUNU GÖSTERİYOR ŞÜPHESİZ.

RUSYA'NIN DAVETLİSİ OLARAK, DUVARLAR VE KAPILAR 1990-91 SERGİSİ İLE ST. PETERSBURG'DAKİ RUS DEVLET MÜZESİ'NDE BİR KİŞİSEL SERGİ AÇAN İLK BATILI SANATÇI OLUR. AYRICA BAKANLIK'TAN TAKDİR MADALYASI DA ALIR. SERGİ DAHA SONRA MOSKOVA'DAKİ SANATÇILAR BİRLİĞİ'NE TAŞINIR.

Ünlü bir ressam olan ve orduda harita subaylığı yapan Adil Doğançay ile eşi Hediye'nin üç çoğunun ilki olarak, 1929 yılında, İstanbul'da dünyaya gelen Burhan Doğançay, 2013 yılının 16 Ocak sabahı hayata gözlerini yumduğunda, diplomatlıktan uluslararası sanatçılığa uzanan hikayesiyle dünyanın alkışladığı seçkin sanatçılardan biri olmanın huzurunu yaşamış olmalı. Mücadelelerle geçen hayatı, hastalık ve geçinebilmek için yaptığı işlerin yorgunluğu dahil hiçbir koşulda sanatını ihmal etmemesi, çocukluk hayali olan ressamlığı asla terk etmeyerek tüm yalnız bırakılışlarına karşın ona sarılması, bugün dünya sanat platformlarında ondan övgüyle söz edilmesini sağlayan başarılı kariyerini oluşturdu şüphesiz. İlerleyen yaşına ve sağlık sorunlarına karşın üretmeye hiç ara vermeyen sanatçının geride bıraktığı eserleri ise bize kalan buruk birer avuntu sadece…
Geçtiğimiz Mayıs ayında Metropolitan Sanat Müzesi'nde Doğançay'ın onuruna davet verilmesi ve müzenin 140 yıllık tarihinde ilk defa bir sanatçı için anma daveti düzenleniyor olması, dünyada Doğançay'a verilen önemin boyutunu gösteriyor şüphesiz. Davette ABD'nin en önemli sanat yazarlarından olan Richard Vine, Doğançay'ın hayatını anlatan bir sunum yaparken, Müzenin İslami Sanatlar Bölümü küratörü Dr. Sheila R. Canby de açılış konuşmasında, yakın bir gelecekte koleksiyonlarında bulunan Türk çağdaş sanatının en önemli ismi olan Doğançay'ın eser sayısını attırmayı hedeflediklerini söyleyerek verilen değeri vurgulamış oldu.

Adil Doğançay'ın izinden...

Henüz 4 yaşında çizim yapmaya başlayan ▶

YURT DIŞINDAKİ YAYINEVLERİ TARAFINDAN DOĞANÇAY HAKKINDA YAYINLANMIŞ 9 KİTAP BULUNUYOR. ESERLERİ JOURNAL AMERİCAN, ENGİNEERİNG NEWS-RECORD, DÉCORATİON INTERNATİONALE GİBİ DERGİLERE KAPAK OLMUŞTUR.

AĞIRLIKLI OLARAK 'KOLAJ' VE BİRAZ DA 'FÜMAJ' ÇALIŞAN DOĞANÇAY, ÇEŞİTLİ DİZİLERİNDE KAPILARA, RENKLERE, GRAFFİTİ ÇEŞİTLERİNE VEYA ESERLERİNE DAHİL ETTİĞİ OBJELERE GÖRE DUVARLARI YENİDEN ÜRETMİŞTİR. YANAN BİR MUMDAN ÇIKAN İSLE YÜZEYDE İZ BIRAKMA TEKNİĞİ OLARAK TANIMLANABİLECEK FÜMAJ TEKNİĞİNİ DÜNYADA KULLANAN ÇOK AZ SAYIDA SANATÇIDAN BİRİDİR.

DOĞANÇAY, 1987 YILINDA, KONİLER SERİSİ'NDEN MİMAR SİNAN, MUHTEŞEM ÇAĞ VE MAVİ SENFONİ YAPITLARIYLA BİRİNCİ İSTANBUL BİENALİ'NE KATILIR. DOĞANÇAY'IN ÖNEMLİ YAPITLARINDAN OLAN MAVİ SENFONİ (1987) DÜZENLENEN BİR AÇIK ARTIRMADA, YAŞAYAN BİR TÜRK SANATÇISINA VERİLEN EN YÜKSEK FİYATTAN ALICI BULMUŞTUR.

1983 YILINDA FRANSA, AUBUSSON'DA RAYMOND PİCAUD ATÖLYESİ'NDEN MAİTRE RAYMOND PİCAUD VE OĞLU JEAN-FRANÇOİS İLE TANIŞIR. DOĞANÇAY'IN KURDELELER SERİSİ'NİN MÜTHİŞ DUVAR HALILARI OLACAĞINI DÜŞÜNEREK SANATÇIYI BİRKAÇ DUVAR HALISI MODELİ YAPMAYA DAVET EDERLER.

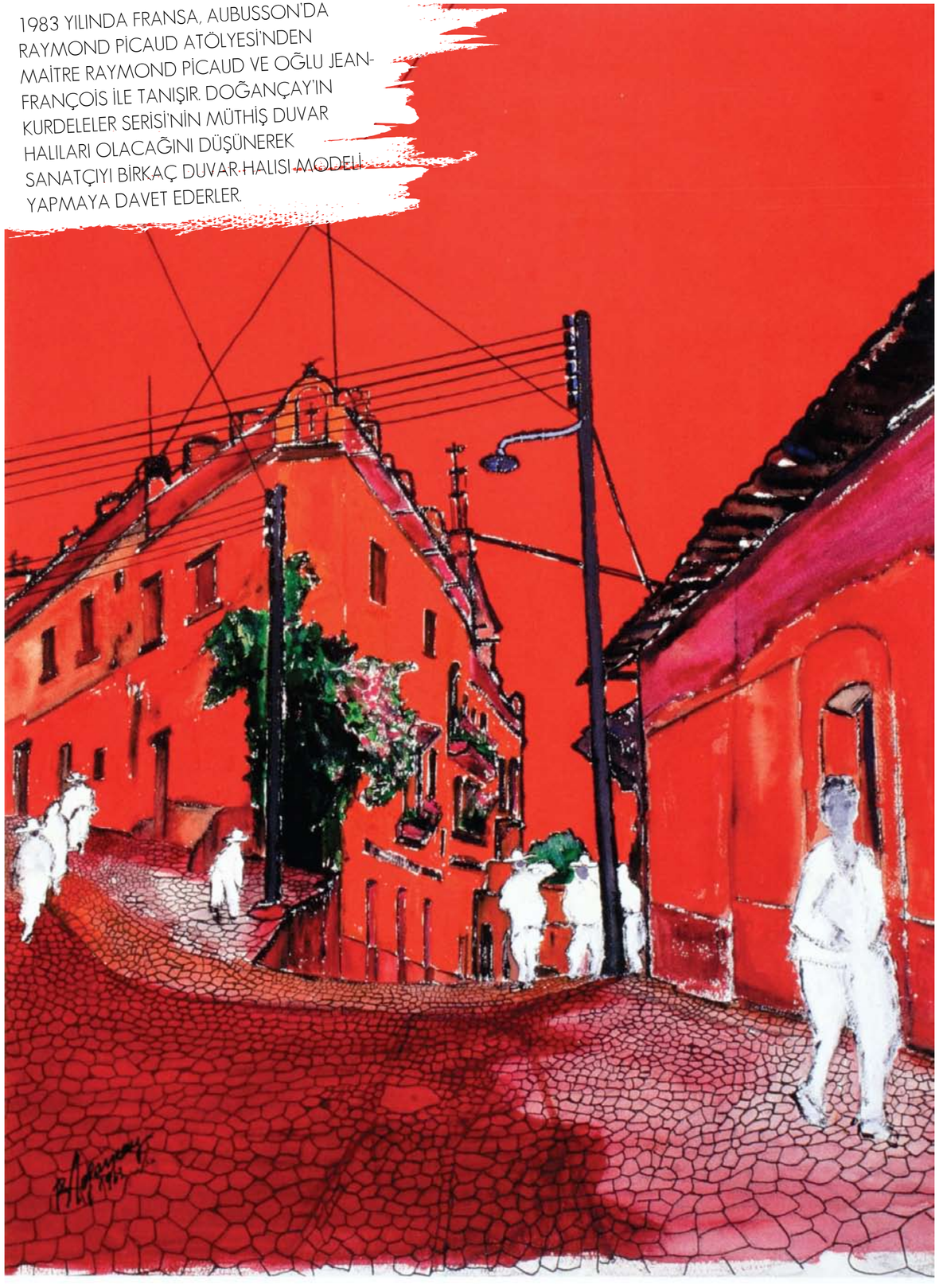

BURHAN-ANGELA DOĞANÇAY

'DUVAR HALISI SANATI 21. YÜZYILDA LİDERİNİ BURHAN DOĞANÇAY İLE BULMUŞTUR' DER. RAYMOND PİCAUD ATÖLYESİ'NDE DOKUNAN, DOĞANÇAY'A AİT İLK ÜÇ DUVAR HALISI OLUMLU ELEŞTİRİLER ALIR. SONRAKİ BİRKAÇ YIL İÇİNDE RAYMOND PİCAUD ATÖLYESİ'NDE 14 DUVAR HALISI ÜRETİLİR.

Doğançay'ın yeteneği kuşkusuz bir topografya subayı ve ünlü bir ressam olan babasının gözünden kaçmamış. Oğlunu resim yapma konusunda teşvik eden Adil Doğançay, birlikte çizim yapabilmeleri için onu sık sık taşradaki iş gezilerine beraberinde götürürmüş. Lise yıllarında ise dönemin ünlü ressamlarından Arif Kaptan'dan dersler alır Burhan Doğançay. Fakat aslında Ankara'daki fakülte azlığından dolayı üniversitede eğitimine hukuk alanında devam eder ve Ankara Üniversitesi'nden diplomasını aldıktan sonra Paris'e gider. Fransızca öğrenmek için birkaç ay, bir zamanlar Empresyonist sanatçılarıyla ünlü bir kıyı kasabası olan Honfleur'de kalır. Lise çağında Gençlerbirliği takımında futbol oynadığı için, Honfleur'de de kasabanın takımıyla futbol oynar ve takımın yıldızı olur. Tutkusu olan resme de devam eder bu sırada. Burada yaptığı suluboya tablolarını kasabadaki esnaflardan olan Madame Boutiron'un balık dükkanında sergiler ki bu amatörce olsa da ilk sergisidir Doğançay'ın.

Paris günleri

1951 yılında Fransızcasını ilerlettikten sonra Paris Üniversitesi'nde ekonomi okumak ve la Grande Chaumière Akademisi'nde resim çalışmalarına katılmak üzere Paris'e geri döner. Cité Internationale de Paris Universitaire'deki Amerikan Yurdu'nda karma sergilerde yer alır. Paris elbette geçinmesi zor bir şehirdir ve yetersiz harçlığıyla geçinebilmek için İngiliz film Innocents in Paris'te Ronald Shiner'ın dublörlüğü, Amerikan Yurdu'nda gece bekçiliği, barmenlik, hatta Amerikan kilisesinde yerleri süpürmek gibi ek işler yapar. Doktora tezini yaptığı sırada da Avrupa'da gezme imkanına sahip olur ve İsveç, Almanya, İsviçre ve İtalya'ya seyahat eder. Doktorasını aldıktan sonra sağ akciğerinden rahatsızlanır ve Paris yakınlarında bir sanatoryumda 6 ay kalır. Burada yaptığı suluboya çalışmalardan geriye kalan eserlerinden biri kağıt üzerine yapılmış Paris'te Bahar II'dir.

Ankara'ya dönüş

İyileştikten sonra bir süre Fransa'da seyahat eder ardından da Ankara'ya dönerek Ticaret Bakanlığı'nda çalışmaya başlar. 1955 ve 1959 yılları arasında babasıyla Ankara Sanatseverler Kulübü'nde sergiler açan Doğançay, Turizm Genel Müdürlüğüne atanmasıyla yurtdışı seyahatlerini sürdürme imkanı bulur. 1962 yılında Türk Turizm ve Enformasyon Ofisi Müdürü olarak New York'a gönderilir. Bu sırada 22. Devlet Resim ve Heykel Sergisi'ne beş resmi kabul edilmiştir.

New York ve Kent Duvarları

New York günleri tüm zorluklarına karşın Doğançay'ın sanat hayatını taçlandıracak fırsatları da sunacaktır. Beşinci Cadde, 500 numaranın sekizinci katında geçen uzun ve yoğun günlere rağmen Manhattan siluetini resmeder Doğançay ve suluboya kent siluetleri beğeniyle karşılanır. Çalışmalarında tekrarlayan bir motif olarak kent duvarlarını seçer ve Manhattan sokaklarında karşılaştığı duvarları kağıt yüzeyinde yeniden yaratır. Genel Kent Duvarları Serisi böyle başlamıştır. Bu noktadan sonra Burhan Doğançay, 'duvar sanatı' terimini sanat dünyasının dağarcığına dahil etmek için çalışır. Kent duvarlarının Doğançay için her zaman özel bir anlamı olmuştur. Duvarlar zamanın akışının belgeleridir. Sosyal, siyasal ve ekonomik değişimi yansıttığı, aynı zamanda doğa güçlerinin saldırılarına ve insanların bıraktıkları izlere de tanıklık ettiği için insan deneyimlerinin arşividir Doğançay'a göre.

Resme adanan hayat

1963 yılında Washington Square Galleries'de, Jasper Johns, Andy Warhol ve Willem de Kooning gibi tanımış isimlerin de yer aldığı World Show sergisinde eserleriyle Türkiye'yi temsil eder. Bir yıl sonra da işinden istifa ederek kendisini tamamen resme adar. New York'u betimleyen 80 resimden oluşan koleksiyondan oluşan ABD'deki ilk kişisel sergisini New York'taki Ward Eggleston Galerisi'nde açan Doğançay, her ne kadar hiçbir resmi satılmasa da New York Kenti Takdir Belgesi'yle ödüllendirilir. Bu sırada Solomon R. Guggenheim Müzesi Direktörü Thomas M. Messer ile tanışır ve dost olur. Doğançay'ı New York'ta kalıp şehrin zorluklarına göğüs germeye teşvik eden Messer'in sanatçının kariyerinde önemli bir etkisi olmuştur. Sanatçının bir yapıtının ilk kez bir müzenin koleksiyonuna alınması, 1965 yılında, Afiş Panosu (1964) adlı çalışmasının Solomon R. Guggenheim Müzesi koleksiyonuna dahil olmasıyla ▶

RİBBON MANİA (1982) İSİMLİ ÇALIŞMASI, 2012 YILINDA, NEW YORK'TAKİ METROPOLİTAN SANAT MÜZESİ'NİN DAİMİ KOLEKSİYONUNA EKLENEN İLK TÜRK ÇAĞDAŞ SANAT YAPITI OLDU.

gerçekleşir. Sanatçı bu sırada Kapılar Serisi üzerinde çalışmaya başlamıştır. Bu seriden ikisi daha sonra Münih'teki Pinakothek der Moderne ve Minneapolis'teki Walker Sanat Merkezi tarafından alınmıştır.
Sanatçının Genel Kent Duvarları Serisi'nin bir alt grubu olan Sapak (Detour) Serisi ve New York Metro Duvarları Serisi, iki kat kağıttan alttaki katın üstteki yüzeye hücum ederek onu yırttığı ve üstte kalan kağıdın kıvrımlarının çarpıcı bir üç boyutluluk izleniminin verildiği Hücum (Breaktrough) Serisi, yıpranmış ve kirli kent duvarlarını gerçekçi biçimde betimleyen çalışmalardan, zarif ışık ve gölge oyunlarını barındıran daha rafine ve soyut bir yaklaşıma yönelldiği Kurdeleler Serisi ve yine bu serinin imgelerinden yola çıkarak oluşturduğu Aubusson duvar halıları ve Alucobond metal heykelleri, kolaj, fümaj ve tromp l'oeil (optik yanılgı) tekniklerini bir araya getirdiği Koniler Serisi, Gemi yelkeni biçiminde kağıt katmanları kullandığı Gemiler Serisi, sanatçının 70'ler ve 80'ler boyunca süren sanatsal evriminin güzel birer ifadesidir. 1975 yılında, daha sonra 100 ülkeden 30 bin duvarın fotoğrafını içerecek olan Dünya Duvarları fotoğraf projesine başlar. Tüm bu çalışmaları esnasında Türkiye'den uzak kalan Doğançay, 15 yıl sonra İstanbul'daki ilk sergisini, Türkiye'nin önde gelen galericilerinden Yahşi Baraz aracılığıyla düzenler. Sergi Türk sanat piyasasında, Nejat Eczacıbaşı'nın değimi ile bir devrim yaratır ve kilometre taşlarından biri olur Türk sanatının. Yapıtlar uluslararası galeri fiyatlarından satışa çıkmasına karşın sergi çok başarılı olur ve tüm yapıtlar satılır.
1977 yılına kadar İsviçre'de yaşayan sanatçı 1978 yılında yeniden New York'a geri döner ve 1972 yılında tanıştığı Angela Haussmann'la evlenir. Kurdeleler Serisi'nden başlıca eserleri New York'taki Gimpel & Weitzenhoffer Gallery'de düzenlenen kişisel sergisinde ilk kez izleyici karşısına çıkar. Bunu 1982 yılında Paris'teki Centre Georges Pompidou'da Dünya Duvarları projesinden doğan Les Murs Murmurent, ils Crient, ils Chantent / Fısıldayan Duvarlar sergisi izler.
1988 yılında, 2007 yılına kadar sürecek olan ve renkli tuğlaların kullanıldığı GREGO Duvarları Serisi'ne başlar. GREGO, Doğançay'ın öteki kişiliğine dönüşür ve çalışmaları aracılığıyla duvarların nasıl yoldan geçenlere hitaben bir şeyler söylediğini göstermesine imkan verir. 90'lar sanatçının en üretken yılları olur. Baskı çalışmalarına devam ettiği ve ipek baskı tekniğini de kullandığı Duvarlar 1980 Serisi'nin yanı sıra buluntu nesneleri yapıta dahil ederek gölgelerin gerçek olup olmadığı ilk bakışta belli olmayacak biçimde ışık ve gölge oyunları yaptığı Çifte Gerçeklik (Double Realism) Serisi, Formula 1 yarışları sırasında yarışçıların dikkatini dağıtmaması için kısmen (aslında tamamen örtülen ama düşüp kaydıkları için yarım gibi gözüken) siyah plastikle kaplanan Monako duvarlarından esinlendiği Formula 1 Serisi ve New York Kenti'nin 100. yıl kutlamaları çerçevesinde de Daha Önce Hiç Görülmemiş Haliyle Brooklyn Köprüsü ▶

WALKEMÜHLE'DE (ALMANYA), KAYINPEDERİ MÜHENDİS VE MUCİT GERHARD HAUSMANN'LA BİRLİKTE ALÜMİNYUMDAN GÖLGE HEYKELLER ÜRETMEK İÇİN DENEMELER YAPAN DOĞANÇAY, İSVİÇRE, NEUHAUSEN AM RHEINFALL'DAKİ SWİSS ALUMİNİUM LTD.'İN ARAŞTIRMA VE GELİŞTİRME MERKEZİ'NDE İLK ALUCOBOND GÖLGE HEYKELLERİ ÜRETMİŞTİR.

sergilenir. Büyük boyutlu tuvallerden oluşan Alexander'ın Duvarları Serisi, New York'un Mavi Duvarları Serisi gibi serileri üzerinde çalışmaya başlar.
2000'li yıllar, müzelerin Doğançay'ın yapıtlarına olan ilgisinin giderek arttığı yıllardır.
Kunstmuseum, Basel; Museum Moderner Kunst, Viyana; Moderna Museet, Stockholm; Staatsgalerie Stuttgart; Solomon R. Guggenheim Müzesi, New York; Whitney Amerikan Sanatı Müzesi, New York; British Museum, Londra, Israel Museum, Kudüs; Kunstenmuseum of Modern Art, Danimarka; Brandts Klaedefabrik, Danimarka; Sprengel Museum, Hanover; Universitaetsmuseum Marburg; Kennedy Museum of Art, Ohio gibi toplam 70 müzede sanatçının eserleri yer alıyor. 2004 yılında Metropolitan Sanat Müzesi'nin daimi koleksiyonuna baskıları giren ilk çağdaş Türk ressam olur. 2012 yılı başında da Ribbon Mania tablosu daimi koleksiyona girer Metropolitan Sanat Müzesi'nin. 2004 yılında Doğançay Müzesi resmi olarak açılır. Doğançay Müzesi'nin açılmasıyla zamanını New York, İstanbul ve 2007'de Turgutreis'te kurduğu atölyesinin arasında geçirmeye başlar. Sanatçının hayattayken açtığı son sergi 2012 Mayıs ayında Istanbul Modern Müzesi'nde sergilenen Fifty Years of Urban Walls olmuştur. Ağırlıklı olarak 'kolaj' ve biraz da 'fümaj' çalışan Doğançay, çeşitli dizilerinde kapılara, renklere, graffiti çeşitlerine veya eserlerine dahil ettiği objelere göre duvarları yeniden üretmiştir. Yanan bir mumdan çıkan isle yüzeyde iz bırakma tekniği olarak tanımlanabilecek Fümaj tekniğini dünyada çok az sayıda sanatçı kullanmıştır. Avusturya'lı sanatçı Wolfgang Paalen tarafından geliştirilmiş ve daha sonra Salvador Dalí tarafından da kullanılan bu tekniğin diğer uygulayıcıları arasında Doğançay'ın yanı sıra Yves Klein, Dokoupil ve Hugh Parker Guiler bulunuyor. Eserlerinin, kullanılabilir olmasını çok seven Doğançay'ın yapıtları usable art / kullanılabilir sanat olarak tanımlanabilir.
Doğançay Müzesi'ne teşekkürler.

Burhan Doğancay'ı hatırlarken

HAKKINDA NE KADAR YAZILSA AZ DA OLSA, BURHAN DOĞANÇAY HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİNİ BİZLERLE PAYLAŞAN ÇAĞDAŞ SANAT DÜNYAMIZIN ÖNDE GELEN İSİMLERİNDEN KÜÇÜK BİR DERLEME...

TURGAY ARTAM

Zamanının ötesinde

Burhan Doğançay vizyon sahibi hep ileriyi düşünen farklı bir sanatçıydı. Konuşmalarımızda her zaman Türkiye'de sanata olan ilginin azlığından şikayet eder, sanatçıların neden hak ettikleri değerlerde olmadığından bahsederdi. Dünya sanat piyasasını çok yakından takip ediyordu, en pahalı sanatçı en değerlidir fikrini her zaman savunmuştur. Bir sohbetimiz sırasında kağıt üzerine eserlerinin ne kadar değerli olduğunu anlatıyordu. Neden koleksiyoncuların tuval üzerine olan işlere yüksek rakamlar verdiğini anlayamadığını, kâğıt üzerine olan eserlerinin de tuvaller kadar değerli olması gerektiğini vurguluyordu. "Kâğıt hata kabul etmez, kâğıt üzerine çalışırken çok daha titiz ve dikkatli çalışmak gerekiyor" diyerek ayağa kalktı ve duvarda asılı olan kâğıt üzerine kurdele eserini eline aldı. Tabloyu tutuşu ve itinası eserine yüklediği değeri çok net yansıtıyordu. "Bu eserler 30 sene sonra hak ettiği ilgiyi görecekler, Türk burjuvazisine güveniyorum, ama en çok onların yeni kuşaklarına güveniyorum. Beni haklı çıkaracaklar sanatçısına değer veren, neyin değerli olduğunu bilen dünya vizyonu geniş insanlar çoğalacak. Whitney müzesi gibi yerler ve koleksiyonlar oluşacak." derdi. İstanbul Modern müzesinde gerçekleşen Retrospektif sergisinde kendisine ne kadar güzel bir ilgi olduğunu ve eserlerine hayran bakan sanatseverleri gösterdiğimde, esprili bir şekilde "Güzel şeyler olmaya başlıyor ama benim için biraz geç oldu" diyerek tebessüm etmişti. Tüm hayatını sanatına adamış, büyük düşünen, büyük düşünmeyi öğreten tam bir dünya sanat adamıydı, saygıyla anıyoruz.

"SANAT YARATMAK GÜZEL BİR ŞEY GERÇEKLEMEKTİR. DOĞANÇAY'IN YARATIĞI SANAT BÖYLECE HEP ÖZEL VE ÇEKİCİ DURUYOR VE İZLEYİCİ ESERE BAKARAK HEP YENİ BİR AYRINTI KEŞFEDEBİLİYOR."

DENİZ BEYAZIT

Sokak -karşı- Sanat

Burhan Doğançay Dünya Ortadoğu'dan Modern ve Çağdaş Sanat farkında olmadığı bir zaman ve çağdaş sanat Türkiye'de nispeten az gelişmiş olduğu bir anda ünlü oldu ve bu nedenle sanatçının başarısı daha da göze çarpıyor. Peki, Doğançay'ı farklı kılan ve onu dünya sanat ortamında başarılı ve seçkin yapan nedir? Dünya'nın çeşitli kent ve sokak duvarları özel ve değerli sanat esere çevirdi, yani sokağı müzelere getirdi. Onun için her kent, her şehir, her sokak her duvar farklıydı ve her örnek onun için yeni bir arama süreçti. Hayat boyunca bir sanatsal araştırma süreç içindeydi ve çeşit kent ve sokak duvarları sanata dönüştürmek için bir yol bulmaya çalışırdı. Bir yandan o çeşitli duvarları, duvarların tarihsel değeri kayıt etmek, diğer yandan duvarın ve sokaktan aldığı etkilerini anlamak ve kavramak, sanatsal izlenimleri birleştirmek ve sonunda özel ve ayrı duran bir sanat eseri yaratmak. Sonuç yeni bir duvar, bir sanat eser, yani Burhan Doğançay'ın sanat duvarıdır. Sokaktaki duvar prestijli ve estetik bir sanat esere dönüştü. Yani sokağı sanat platforma getirdi ve ona onu hayran edebilecek bir toplum verdi ve ona ve sonsuz yaşayan bir değer verdi. Sanatçının yarattığı özel bir duvar, onun yaşadığı ve hissettiği ve bizim görebileceğimiz ve hissedebileceğimiz bir eser. Bir yandan Doğançay'ın gerçekçi ve halka yakın olan seçtiği konu çok popüler ve halka yakındır ve 1950 yılların sonlarında İngiltere ve özellikle Amerika'da geliştiği "Pop Art" ya da 1960 yılların başında Fransa'da "Les Nouveaux Réalistes" sanatçıların yaratığı sanata benziyor. Diğer yandan bu Türk sanatçının eseri çok farklı ve ayrı bir yerde duruyor. Doğançay'ın çalışmaları canlı renkler ve göz alıcı efektler ile ve izleyici için keşifler ile dolu bir sanat, hem estetik hem orijinal. Gerçekçi duvar örnekleri kendi sevdiği canlı renk tonlar ile ve sanatçı için önemli ayrıntıları, gölgeleri, ya da başka detayları çoğaltıp ve değiştirip, farklı bir sanat eseri yarattı. Sanatçının ve seçtiği konu veya duvar örneğin arasında sanki hep özel bir bağ varmış gibi oluyor ve o bağı bizimle paylaşıyor. Bazen konu belli oluyor bazen eser konudan çok uzaklaşıyor ve abstrakt bir tablo oluyor. Doğançay için her zaman estetik ve sanat eserin güzel olması ön plandadır. Sanat yaratmak güzel bir şey gerçeklemektir. Doğançay'in yaratığı sanat böylece hep özel ve çekici duruyor ve izleyici esere bakarak hep yeni bir ayrıntı keşfedebiliyor.

EKREM KAHRAMAN

Alabildiğine samimi ve sahici

Burhan Doğançay ile -sık sık olmasa da- son yıllarında çok özel insani alanlarda zaman zaman birlikte olduk ve dertleştik. Muhtemel ki benzeri dertleşmeler ortamdan başkalarıyla da olmuştur. Temel endişesi bir çocuğu olmadığı için ölümünden sonra resimlerinin ve babası Adil Doğançay'ın da resimlerinin yer aldığı müzesinin sorumluluğunu aileden birisinin yürütemeyecek olmasıydı. Sanki tek derdi buydu ve bu kafasını fena halde meşgul etmekteydi. Kendisi ile babası arasındakine benzer bir baba-çocuk ilişkisi yaşayamadığı için sık sık hayıflanmaktaydı. Açıkçası bu alabildiğine insani endişe ve hayıflanma duygusu da onu fazlasıyla sahicileştiriyordu doğrusu… Sanatına gelince, kanımca Burhan Doğançay'ı Türkiye'deki çağdaşlarından ayıran en önemli özellik, onun daha baştan itibaren kopya ya da taklit niyetiyle hareket etmeden dünya geleneğinden ustaca etkilenip beslenmesi ve oradan çağdaş bir sanatçı tavrı kurmayı iğneyle tünel kazarmışçasına adım adım ve gürültüsüzce başarmış öncü ve gerçek bir sanatçı olmasıdır. Bu tutum aslında son yıllarda birbirine zıt uçlarca ısrarla savunulup önerilen genel geçer coğrafi ya da yerel kültürel geleneklerden hareketle yeni, modern/çağdaş bir sanatçı tutumu oluşturmada, bir dünya geleneği üzerinden kimlik kurmayı tercih etmekten başka bir şey değildir. Ne yazık ki bırakın erken çağdaş dönemi, günümüz Çağdaş Türk Sanatı'nda bile bu sahici entelektüel sanatçı tutumun fazlaca yer bulamadığının altını özenle çizmek isterim. Bu aynı zamanda bütün sanat tarihi boyunca sanatta olmazsa olmaz olarak kabul gören samimi ve sahici bir tutuma da işaret etmektedir. Çünkü bu tutum Doğançay'ın hem izleyici/gözleyici - insani/sanatçı kişiliğine, hem entelektüel birikimine, hem de yaşanmış, tanıklık edilmiş dünya kentlerinin duvarlarına odaklanmış bir bilincin görsel bellek kurmasına uygun bir dışavurumdur. Bu açıdan bakıldığında Doğançay'ın bir tür çağdaş bir naif, modern ve çağdaş yeni bir duvar peyzajcısı olduğu bile söylenebilir. 'Çağdaş naif' diyorum, çünkü bakarken de, yaparken de alabildiğine samimi ve sahicidir. Bir yandan da 'modern ve çağdaş' diyorum, çünkü hem çağdaş bir entelektüel hem de bu çağın çağdaşı yeni bir dil kullanır. Nasıl ki modern dönem ressamları doğaya bakarak oradan hem kendilerini hem de baktıkları/gördüklerini yeniden yeniden dönüştürerek ürettikleri gibi, Doğançay da bunu, bu çağda, kent duvarları üzerinden gerçekleştiriyor. Çünkü artık hepimiz gibi Doğançay'ın da yerel, ulusal ya da dünyalı diğer çağdaşlarının da doğaları artık eski bildik/ulaşılabilir

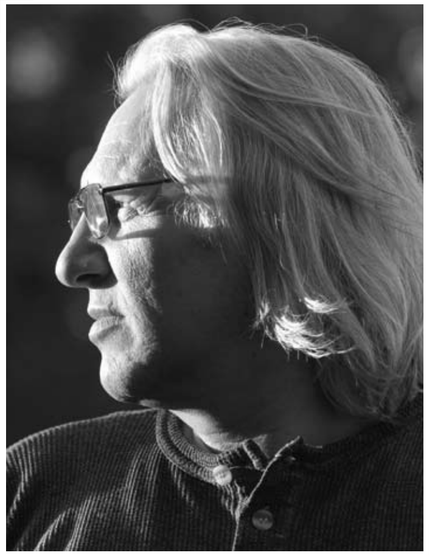

"DOĞANÇAY'IN BİR TÜR ÇAĞDAŞ BİR NAİF, MODERN VE ÇAĞDAŞ YENİ BİR DUVAR PEYZAJCISI OLDUĞU BİLE SÖYLENEBİLİR.

DENİZHAN ÖZER

Gerçeğin ardındaki esas

Burhan Doğançay yaşadığımız son zaman dilimi içinde tanıdığım en büyük sanatçılardan biriydi. Ürettiği yapıtlar, çalışma biçimi, hayatla kurduğu ilişki, örnek kişiliği bunun en iyi ispatıdır. Doğançay, İngiltere'ye gittiğim ilk yıllarda, yani yaklaşık 23 yıl önce, New Bond Street civarında açtığı bir sergisi ile karşılaştığım ilk Türk ressamıydı. Bu beni çok heyecanlandırmıştı. Bana göre Doğançay yaşadığımız çağı en iyi şekilde tahlil eden, hayatın değişkenliği içinde üst üste binerek kabuklaşan yaşam katmanlarını, zaman kavramını da düşünerek yapıtlar üreten gerçekçi bir ressamdır. Gerçekçide kastım, gördüğünü resmeden ya da tekdüze resim yapan biri değil. O üst üste binen katmanlarla sürekli değişen, farklılaşan, hayatın devingenliği içinde başkalaşan hayatımızı bize anlatan, gerçeğin arkasındaki esas gerçeği gösteren ve farklı disiplinlerde eser üreten bir sanatçıydı. Bu nedenle onu sadece resim yapan biri olarak görmek doğru değildir. Yaşamı boyunca dünyanın farklı coğrafyalarındaki, farklı kentlerindeki duvarları görüntüleyen, sokağın ruhunu yakalayarak analiz ve yeniden kurgulama mantığı ile bu duvarları sanatsal yapıya dönüştüren gerçek bir sanatçı, entelektüeldi. Doğançay'ın resimleri gerçek hayattan imgelerle doludur. Kentlerin kaotik yapısı ve çok renkliliğine ait referanslar taşımaktadır. Hayatın hızı içinde yanından geçip gittiğimiz ve bilinçaltımızın derinliklerinde kaybolan sokağa ait imgelerin, değişim ve dönüşüme uğrayarak yüzey üzerinde yeni bir duruma dönüşmesi, sanatçının bizlere yaşadığımız hayatın gerçeklerini hatırlatması açısından da önemlidir. Onun resimlerinde bir düşünce sistematiği ve buna bağlı olarak duyumlanabilir verilerin sofistike bir sunumu vardır. O nedenle Doğançay'ın resimlerine bakarak onları pas geçemeyiz ya da iletişime geçtiğimiz anda etkilenmeme gibi bir durum söz konusu olamaz. Tüm bunlarda gösteriyor ki Doğançay hayatın diyalektiği içinde hep var olacak, yapıtları ve yaşam biçimiyle gelecek kuşaklara rol model olarak bundan sonrada yol göstericiliğine devam edecektir.

"O ÜST ÜSTE BİNEN KATMANLARLA SÜREKLİ DEĞİŞEN, FARKLILAŞAN, HAYATIN DEVİNGENLİĞİ İÇİNDE BAŞKALAŞAN HAYATIMIZI BİZE ANLATIP, GERÇEĞİN ARKASINDAKİ ESAS GERÇEĞİ GÖSTERDİ."

50 yılı geride bırakırken

JALE YILMABAŞAR

FRANSIZLARIN DEDİĞİ GİBİ ‘ATEŞİN USTASI’, ÇÜNKÜ RENKLERİN SIRRINI ÇÖZMÜŞ BİR SANATÇI JALE YILMABAŞAR. SERAMİKLERİNDE RENKLERE ATEŞLE HÜKMEDEN SANATÇI TUVALDE İSE RENKLERİ ADETA DANS ETTİRİYOR. ÇOK YÖNLÜLÜĞÜ, AZMİ VE ENERJİSİ İLE DURUP DİNLENMEK BİLMEYEN BİR HAYAT SÜRDÜREN SANATÇININ HAYAT DOLU VE CAPCANLI MİZACI YAPTIĞI ÇALIŞMALARDAN BİZE YANSIYOR.

SERAMİK HARCINI KARIŞTIRMAKTAN, SERAMİKLERİ BİRER BİRER YAPIŞTIRMAYA, TUVALLERİNİ TEK TEK ÇAKMAKTAN ESERLERİNİ SIRTINA YÜKLEYİP TAŞIMAYA HER İŞİNİ İLK AŞAMASINDAN SON AŞAMASINA KENDİ BAŞINA YAPAN TÜRKİYE’NİN İLK KADIN SERAMİK PROFESÖRÜ OLAN VE DÜNYA ÇAPINDA SAYGIN BİR YERİ BULUNAN YILMABAŞAR’IN, BAŞARISININ SIRRINI SORANLARA VERDİĞİ YANIT ŞU: “KÖLE GİBİ ÇALIŞ, KRALİÇE GİBİ YAŞA!”

Çok yönlülüğü, azmi ve enerjisi ile durup dinlenmek bilmeyen bir hayat sürdüren sanatçının hayat dolu ve capcanlı mizacı yaptığı çalışmalardan bize yansıyor. Dile kolay ama yaşamaya, başarmaya kalksak Jale Yılmabaşar’ın sanatla dolu geçen 50 yılını hiçbir yere sığdıramazdık herhalde. Bale tutkusundan, ABD’de üniversitedeyken Güzellik Kraliçesi olmasına, Profesör unvanına sahip iken Almanya’da resim üzerine yeniden akademik eğitim almasından, uluslararası üniversitelerde dersler vermesine, sayısız ödüle, sayısız sergiye ve hayatımızın içindeki ya da henüz göremediğimiz sayısız esere imzasını atmasına dair yazılacak o kadar çok şey var ki… Çok yönlülüğü, azmi ve enerjisi ▶

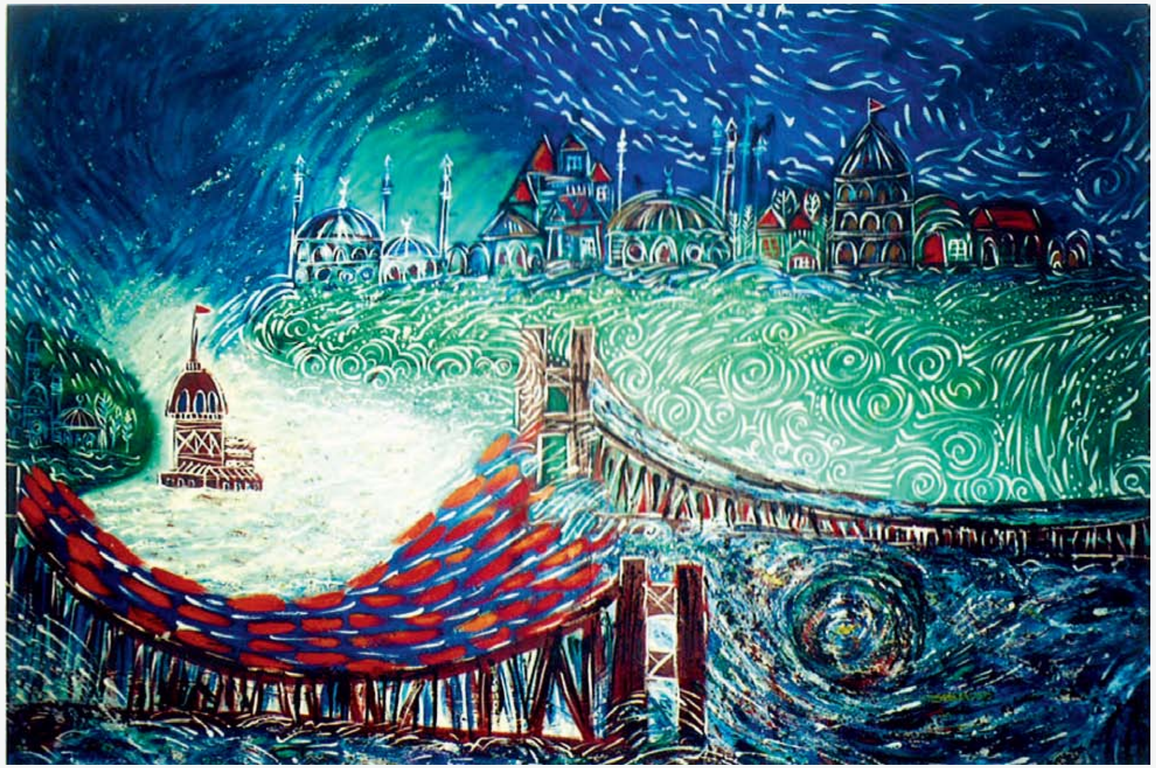

BUGÜNE DEK YURT İÇİ VE YURT DIŞINDA AÇTIĞI SERGİLERLE BÜYÜK YANKI UYANDIRAN YILMABAŞAR, 10 YIL ARADAN SONRA TÜRKİYE'DE SERGİ AÇARAK, GEÇTİĞİMİZ NİSAN VE MAYIS AYLARINDA, RESİMLERİNDEN OLUŞAN ÇALIŞMALARINI SERGİLEDİ. KENDİSİNİ SERAMİKLE ÖZDEŞLEŞTİRENLER İÇİN RESİM BİR YENİLİK GİBİ GÖRÜNSE DE YILMABAŞAR, "HEPSİNİN BAŞLANGICI RESİMDİR. SERAMİĞİN DE ÖYLE. RESMEDEMEZSENİZ HİÇBİR ŞEY YARATMANIZ MÜMKÜN OLMAZ" DİYOR.

ile durup dinlenmek bilmeyen bir hayat sürdüren sanatçının hayat dolu ve capcanlı mizacı yaptığı çalışmalardan bize yansıyor. Seramik harcını karıştırmaktan, seramikleri birer birer yapıştırmaya, tuvallerini tek tek çakmaktan eserlerini sırtına yükleyip taşımaya her işini ilk aşamasından son aşamasına kendi başına yapan Türkiye'nin ilk kadın seramik profesörü olan ve dünya çapında saygın bir yeri bulunan Yılmabaşar'ın, başarısının sırrını soranlara verdiği yanıt şu: "Köle gibi çalış, kraliçe gibi yaşa!"

1987Bugüne dek yurt içi ve yurt dışında açtığı sergilerle büyük yankı uyandıran Yılmabaşar, 10 yıl aradan sonra Türkiye'de sergi açarak, geçtiğimiz Nisan ve Mayıs aylarında, resimlerinden oluşan çalışmalarını sergiledi. Kendisini seramikle özdeşleştirenler için resim bir yenilik gibi görünse de Yılmabaşar, "Hepsinin başlangıcı resimdir. Seramiğin de öyle. Resmedemezseniz hiçbir şey yaratmanız mümkün olmaz" diyor. Hemen hemen her gün resim yaptığını söyleyen sanatçı özellikle gecenin loş ışığında çalıştığını, çünkü renkler eğer bu ışıkta kendini gösterebiliyorsa aydınlıkta daha iyi göstereceğini belirtiyor. "Yatak odanıza astığınız resimle bir gece rahatsız olmadan, onu değiştirme isteği duymadan kalabiliyorsanız o resim olmuştur" diyen Yılmabaşar, 7-8 resim üzerinde aynı anda çalıştığını söylüyor. Böylesi bir çalışma anlayışında bu derece üretken olmak elbette şaşırtıcı olmamalı.

Sanatçının yakındığı bir konu; müzayedeler. "Müzayedelerde bana ait olmayan seramikleri satışa çıkarıyorlar. Her 'horoz' Jale'nin değil! Bir de kopyacılar var, hatta jale Yılmabaşar imzasını bile taklit edenler var. Mutlaka müzayedelere çıkarılacak eserler iyice araştırılmalı. Sanatçıya sormalılar 'bu sizin çalışmanız mı?' diye. Oysa ne soran ▶

1 EKİM 2013'DE ANKARA CERMODERN'DE AÇACAĞI RETROSPEKTİF SERGİSİNDE ESERLERİNİ 800 METREKARELİK GENİŞ ALANDA SERGİLEYECEK OLAN YILMABAŞAR, BU SERGİDE 50 YIL İÇİNDE YAPTIĞI, SATMAYA KIYAMADIĞI RESİMLERE DE YER VERECEK. 16 METRE UZUNLUĞUNDAKİ "NAZENİN NEREDE?" İSİMLİ YELKENLİ RESMİ DE BURADA SERGİLEMEYİ PLANLIYOR.

oluyor, ne danışan. Kataloglara basılıp müzayedeye çıkıyor bu taklit çalışmalar", diyen sanatçı şu anda benzer bir durum için hukuki süreç başlatmış. Ayrıca hediye olarak verdiği çalışmaların müzayedelerde satılmaya çalışılmasına da çok üzüldüğünü ve kızdığını belirtiyor. Yılmabaşar pek çok diğer sanatçı için de önemli bir sorun olan 'telif hakkı'na da kısaca değiniyor. Baskı ve gravür yapmaya korkar hale geldiğini çünkü bu güne değin halı, eşarp, kumaş desenlerinin izinsiz kullanıldığını, tablolarının etiketlere, poşetlere basıldığını söyleyen sanatçı Türkiye'de telif haklarına saygının olmamasından şikayetçi.

Sanat hayatınızın 50 yılı geride kaldı... Dünden bugüne baktığınızda sanat algısı hem Türkiye hem de dünyada ne şekilde değişti sizce?

Türkiye de sanata, kültüre, yeterince önem verilmedi. Türkiye birçok medeniyetler barındırmış, kültür mirasları olan bir ülke. Yalnız kendi ülkemize değil, bütün insanlığa hediye edeceğimiz sanatımız, başarılarımızın göstergesi olacaktır. Çünkü sanat evrenseldir. Tarihe baktığımızda kültür, sanat ve bilim eserleri bütün insanlığın mirası olarak kabul edilmektedir. Bu yüzden de ülkemizin tanıtılması bakımından sanata önem verilmelidir. Neyse ki dünden bu güne ülkemizin her bölgesinde çok özel ve hareketli sanat olayları artarak yaşanıyor. Bienal, sanat fuarları, sergiler, eskiye nazaran daha yaygın ve daha profesyonel. Ancak Türkiye'de gerçek bir sanat piyasasının henüz olmadığını düşünüyorum. Bizler her şeye rağmen sanat yapmaya devam ediyoruz.

Cermodern'de düzenleyeceğiniz "Retrospektif" serginizden biraz bahseder misiniz? 50 yılınızın izdüşümünü bir arada sergilemek neler hissettirecek?

Evet, 1 Ekim 2013 Ankara Cermodern'de açacağım retrospektif sergimde eserlerimi, 800 metrekarelik geniş alanda sergileyeceğim ve bu sergide 50 yıl içinde yaptığım, satmaya kıyamadığım resimler de yer alacak. Galeriye sığmayan, 16 metre uzunluğundaki "Nazenin nerede?" isimli yelkenli resmi de burada sergilenecek. Horozlar, Çatalhöyük, idoller, kurdeleli kızlar ve de Unicef için resimlediğim 2 metre boyundaki yıldızı da sergileyeceğim. Son yıllarda günlerce çalıştığım, 120x70 cm boyutlarındaki kurdeleli kızlar ve Horozlu kızlar benim favorilerim. Ufak boyutlu horoz çalışmalarım da yer alacak. Alman basınında çok beğenilen "patchwork"leri, Kız Kuleli İstanbul, Köprü ve Yıkılan Evim tabloları, gibi birçok eserimi galeri duvarlarının elverdiği ölçüde sergileyeceğim. 18 metre Torkom İdolleri de Ankara sergimde yer alacak. 5 m boyunda eserlerin tırlarla taşınması, seramiklerin kırılmadan vitrinlerde sergilenmesi, sigorta, kitap, broşür, afiş, davetiye yollanması ve bu gibi bir çok iş var profesyonel çalışma gerektiren ve bu işleri sponsor olmadığı için tek başıma üslenmiş bulunmaktayım. Bunun da benim için ne kadar zor, stresli ve sıkıntı yaratan bir iş olduğu çok açık. Bu yüzden de bir yandan gurur duyacağımı bir yandan da çok yorulacağımı hissediyorum.

Türkiye'nin ilk kadın seramik profesörüsünüz. Seramik sizin için ne ifade ediyor?

Türk kadınının Türkiye'de nerelere kadar yükselebildiği açısından onur verici bir şey, Seramik ilk göz ağrım, hayatımın çoğunu kaplayan, 2 altın madalya ve sayısız ödüller kazandığım sanatım. Benim için çok şey ifade ediyor.

Ateşin ustalığından boyaların ustalığına yöneldiniz. Resim ve seramik ne yönden benziyorlar ve hangi yönlerden ayrışıyorlar? Eserlerinizi resim olarak vermeye başlama kararınızda neler etkili

DÜSELDORF, HETJENS, MELBOURNE, MÜNİH, FRANKFURT, STUTGART, ZÜRİH, MOSKOVA, PARİS ŞEHİRLERİNDE, MEKSİKA, TAYLAND'DAN BELÇİKA'YA, HOLLANDA'DAN DANİMARKA'YA PEK ÇOK ÜLKEDE SERGİLERE İMZA ATAN YILMABAŞAR'IN ESERLERİ ARALARINDA HETJENS MÜZESİ (ALMANYA), FAENZA MÜZESİ (İTALYA), VANDERBİLT WEB COLLECTİON (NEW YORK), ATİNA BENAKİ MÜZESİ, KORE SANAT MÜZESİ, WİNTHROP AİLESİ ÖZEL KOLEKSİYONU (NEW YORK)'NUN DA BULUNDUĞU PEK ÇOK MÜZE VE KOLEKSİYONDA YER ALIYOR.

YILMABAŞAR, "KEDİCİ RESSAM" OLARAK BİLİNEN KIZI SEDEF YILMABAŞAR'IN DA KENDİSİNİN İZİNDEN GELMESİ VE BU YOLDA ÇOK BAŞARILI OLMASINDAN GURUR DUYDUĞUNU BELİRTİYOR. KISA ZAMAN ÖNCE 20. KİŞİSEL SERGİSİNİ AÇAN KIZININ DA BU SERGİ SIRASINDA HİÇ UYUMADAN 24 SAAT ÇALIŞARAK, KENDİSİNİN 18 SAATLİK REKORUNU KIRDIĞINI DA GÜLÜMSEYEREK ANLATIYOR.

oldu?
Seramikte önce eskizle çizdiğiniz motifleri, uzun uğraşlarla hazırladığınız çamura uygularsınız. Yine boyama ve fırınlamadan sonra teknik bilgilerle desteklemeniz gerekir. Zahmetli bir sanattır. İstediğiniz renklere ulaşmak da çok büyük ustalık ister. Çünkü rengi baştan göremiyorsunuz, fırında belli bir derecede piştikten sonra renk oluşuyor. Duygularımı yansıttığım eserlerimde o kadar canlı ve güzel renkler oluşur ki seramik sanatından anlayan bunun ne büyük bir ustalık olduğunu bilir. Bu yüzden Fransızlar bana "ateşin ustası" diyorlar. Seramikte istediğim renkleri tutturabildikten sonra resimde bu daha kolay oldu. Resimde istediğim rengi yarattım. Hayallerimi tuvale döktüm.

Renklerin sizin için çok önemli olduğunu görüyoruz. Özellikle de kontrast yaratmayı seviyorsunuz. Bu hayatınızdaki hangi yerin yansıması? Yaratım sürenizi nasıl oluyor? İmgeler nasıl ortaya çıkıyor? Nelerden besleniyorsunuz?
Bunun tarifi olmaz. Renkleri canlı ve cesurca kullanmam yeteneğimin bir yansımasıdır. O anki ruh halime göre duygularımı yansıtıyorum. Sergilerimin büyük ilgi görmesi, gerek Türk basını gerek yabancı basının benden övgü ile bahsetmesi yorgunluğumu aldığı gibi beni daha da iyilerini yaparak yaratıcı olmaya itiyor. Tabii çevremdeki bütün sanat olaylarından, Türk kültüründen, Çiniciliğinden de etkileniyorum ve besleniyorum.

Yeteneğinizi ilk ne zaman keşfettiniz?
Yeteneğimi ilk babam keşfetmiş olmalı ki beni çok küçük yaşta sanata yönlendirdi. Horoz imgesini sıklıkla kullanıyorsunuz, öyle ki sizin simgeniz haline geldi. Neden bu imgeyi seçtiniz? Gözler, köprüler, kuşlar ve alem de diğer sembolleriniz oldu…
1 Mart 1963 yılında Beyoğlu'nda açtığım ilk sergimde, sanatseverler, halk, sergimi kuyruklar oluşturmuş şekilde izledi. Bebeğini çocuk arabasına koyan anne, elinde süpürgesi ile temizlik emekçisi, entelektüeller, sanatseverler, koleksiyonerler, herkes sergime geliyordu. Bütün yeteneklerimi ve geliştirdiğim teknikleri uyguladığım özel bir sergiydi. İlk sergimde sanat eleştirmeni rahmetli, sayın Zahir Güvemli'nin Yeni Sabah gazetesine yazdığı yarım sayfalık güzel yazı ve manşet "Jale'nin Horozları" oldu… Bu sergiden sonra horozlar benim sembolüm ve amblemim haline geldi. Daha sonra da göz ve diğer birçok motifi yaptım. Ayrıca evimin Fatih Sultan Mehmet Köprüsü nedeniyle yıkılması da beni çok üzmüştü. Yıkılan evin içindeki duvarlar hep benim seramiklerimle bezeliydi. O dönemde hiç birini kurtaramadım. Duygularımı tuvale döktüm. Özellikle kendi öz kültürümüzden ilham almaktayım. Türk motifleri çini, halı, çorap, dokuma, tahta oymacılığı eski köy evlerinde tavan sütun dolap ve duvar süslemeleri ve akla gelmeyen daha birçok el sanatlarımızda emsali görülmemiş güzellikte ve çeşitlilikte kaynak vardır. Anadolu toprakları birçok medeniyete binlerce yıl yurt olmuş, her medeniyetin kendi kültürlerinden örnekler bulunuyor. Bir sanatçının geçmişle bağı mutlaka olmalıdır. Örneğin Hititler, Çatalhöyük'ten ilham aldım ve geçmişin üzerinden yeniden yorumladım çalışmalarımla.

Kızınız da sizin izinizden ilerliyor. Anne kız birlikte en son serginizi de açtınız geçtiğimiz yıl. Yine bir ortak proje var mı ufukta?
Kızım "Kedici Ressam" Sedef Yılmabaşar'ın benim izimden gelmesi ve bu yolda çok başarılı olması beni hem sevindiriyor hem de çok gururlandırıyor. Kızım Sedef Yılmabaşar 20. kişisel sergisini açtı. Bu sergi sırasında hiç uyumadan 24 saat çalışarak annesinin 18 saatlik rekorunu kırmış oldu. Kızımın da ressam olması ilerde ben dünyadan gittiğimde benim eserlerimi takdir edecek konumda olması ve değerlendirebilmesi içime daha iyi siniyor. Torunum Yağmur da bizim izimizden gideceğe benziyor. Çünkü her gün resim yaparak bize gösterip onayımızı ve takdirimizi kazanıyor. Bu onu ve bizi çok mutlu ediyor. Anne kız (Sedef ve ben) Paris – İstanbul – Ankara' da sergiler açtık. İleriki yıllarda birlikte sergi açmayı ikimiz de çok istiyoruz. Sergileri Paris ve Münih'te açmayı düşünüyoruz. Hatta Torunum Yağmur'un da ilerde bize katılmasını şimdiden planlıyorum.

13 Şubat'ta düzenlenen Grand Palais'de Kanuni Sultan Süleyman Sergisi esnasında sizin de Unesco binasında serginiz açıldı. Miro ve Picasso ile birlikte sergilendi eserleriniz. Neler hissettiniz?
Bu olay da benim için inanılmaz derecede gurur vericiydi.

Özellikle son yıllarda düzenlenen çeşitli sanat fuarları ve sergilerle epey canlılık yaşanmaya ▶

başlandı Türkiye'de. Ülkemizdeki çağdaş sanat algısını ve çağdaş Türk resminin durumunu siz nasıl değerlendiriyorsunuz?
Yurt dışında sanat ve sanatçı büyük bir izleyici kitlesi tarafından izlenmektedir. Hatta Sanat akımları hakkında hayli bilgili ve seçicidirler. Türkiye'de ise sanatsever izleyicide bu bilinç ve ilgi maalesef yok.

Sanat eserlerinin 'yatırım' unsuru olarak değerlendirilmesi ve sanatın ticarileşmesi sizce hem sanatçı hem de ortaya çıkan ürünleri nasıl etkiliyor?
Sanat eserlerinin ticaret alanında kullanılmasına, sanatın toplumsal hayatta daha geniş kitlelerle buluşturulmasına karşı değilim. Ama fabrikasyon şeklinde yatırım unsuru olarak kullanıldığında sanatsal değeri azalmış oluyor.

Sanatta da 'moda', 'trend' gibi kavramlar mı geçerli olmaya başladı? Sanatçının kendisine özgü dışa vurumu ne kadar özgür? Çağdaş sanata dair kısa bir değerlendirme yaptığınızda bu konuya günümüzdeki bakışı nasıl değerlendiriyorsunuz?
Sanatta da 'moda', 'trend'; bir dünya görüşü olan Ekspresyonizm'i yansıtmaktadır. Bu akımda, sanatçının ruhsal dünyası önceliklidir. Istıraplar, haksızlıklara karşı isyanlar anlatılır. Renk ve biçimle duygular aksettirilmiştir. Kadın vücutları çirkin, insan yüzleri korkunç, iğrenç ifadeli karnaval maskeli olarak çizilmektedir. Teknolojinin nimetlerinden faydalanarak oluşturulan değişik sanat türleri de ilerde karşımıza çıkacaktır. Hepsinin yeri elbette farklıdır. Her türün kendine has geçerliliği vardır.

Yurtiçi ve yurtdışında pek çok sergi, fuar, kazanılan pek çok ödül... Eserleriniz de pek çok özel koleksiyon ve uluslararası müze tarafından alındı. Geriye dönüp baktığınızda sizde etkisinin çok daha fazla olduğu, sizin için özel bir yere sahip olan bir sergi ya da ödül var mı?
1968 İtalya, 1969 Münih uluslararası yarışmalarda altın madalya kazandım. Bu iki sergi benim için çok özel ve gurur verici. Devlet sanatçılığı unvanı da benim için önem taşıyor. 1972 senesinde Avustralya Melbourne'da yaptığım serginin ise benim için çok özel bir anısı var. Bonnyton Galeri'sinde yapılacak sergi için 4 yıl öncesinden davet edilmiştim. Avustralya'ya 4 ayda deniz yoluyla giden eserlerimin yarısından fazlası kırıldı ve hasar gördü. Sergi Avustralya'da 72 senesinde en başarılı sergi seçilerek basında yer aldı. Avustralya televizyonuna canlı yayına davet edildim. Canlı yayında Türk kadını ve sanattaki başarısını anlatmaya ve tanıtmaya yönelik söylediklerimden etkilenen sunucu canlı yayın olduğu için yayını kesemedi ve " Türkiye için çok büyük reklam yaptınız" dedi. Daha sonra da orada yaşayan Türkler beni tezahüratlarla karşıladı. O anı hiç unutamam.

Hayatta varmak istediğiniz en üst nokta nedir?
Sağlıklı ve huzurlu bir yaşam dileyerek, şu kısacık ömrümüzde arta kalan zamanı da sanata harcamak isterim. Halen her gün resim yapıyorum. Gecenin karanlığından günün ilk ışıklarına kadar çalışıyorum.

Röportaj: Senem ÖZTÜRK
Fotoğraflar: Cengiz DIKBAŞ

TÜRKİYE DE SANATA, KÜLTÜRE, YETERİNCE ÖNEM VERİLMEDİ. TÜRKİYE BİRÇOK MEDENİYETLER BARINDIRMIŞ, KÜLTÜR MİRASLARI OLAN BİR ÜLKE. YALNIZ KENDİ ÜLKEMİZE DEĞİL, BÜTÜN İNSANLIĞA HEDİYE EDECEĞİMİZ SANATIMIZ, BAŞARILARIMIZIN GÖSTERGESİ OLACAKTIR.

TÜKETİLEN HAYATIN SANATI

POP ART

POP ART, ÇIKIŞ NOKTASINI NESNELERİN VE DÜNYAMIZIN GERÇEĞİNDEN ALIRKEN SOYUT DIŞAVURUMCULUĞA BİR TEPKİ NİTELİĞİNDE KARŞIMIZA ÇIKMIŞTIR. HER NE KADAR 1950'LERDE ORTAYA ÇIKTIĞI VE 1960'LARDA BİR AKIM OLARAK KENDİNİ KABUL ETTİRDİĞİ BİLİNSE DE ASLINDA TEMELİNİN 20. YÜZYILIN BAŞLARINDA DADAİZM'E DAYANDIĞI GÖRÜLÜR. ÖZELLİKLE İKİ BÜYÜK DÜNYA SAVAŞININ YARATTIĞI TOPLUMSAL ETKİLERİN YANI SIRA AMERİKAN TARZI SERİ ÜRETİM VE MAKİNELEŞME, POP ART'IN OLUŞMASINDA ETKİLİ OLMUŞTUR. ORTAYA ÇIKIŞININ AMERİKA MI YOKSA İNGİLTERE Mİ OLDUĞU TARTIŞILAN POP ART İÇİN BELİRLEYİCİ OLAN BİR DİĞER ETMEN İSE KİTLE İLETİŞİM VE HABERLEŞME TEKNOLOJİSİNDE YAŞANAN PATLAMADIR.

/ Hazırlayan: Senem Öztürk / senem.ozturk@alem.com.tr

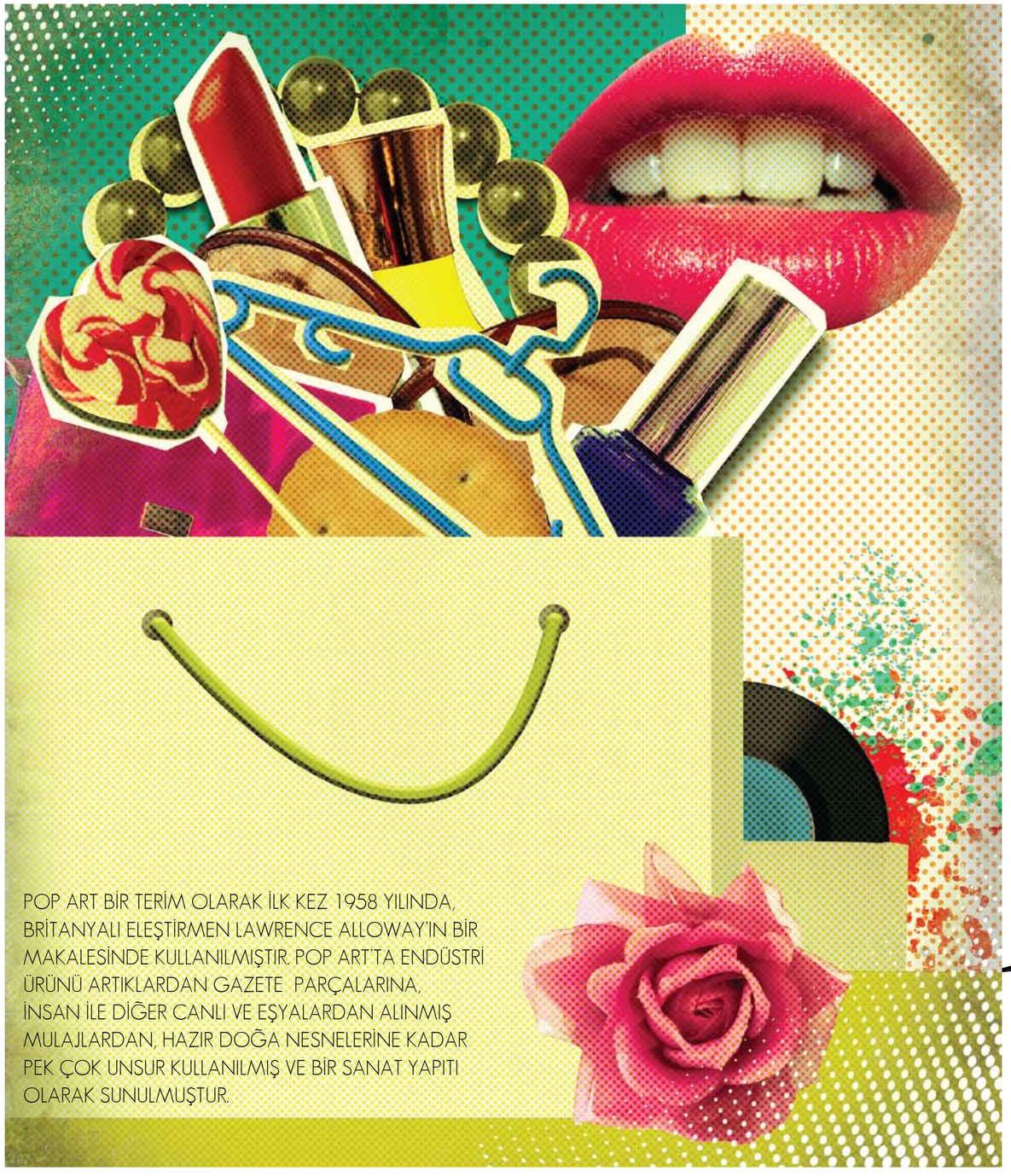

Pop Art bir terim olarak ilk kez 1958 yılında, Britanyalı eleştirmen Lawrence Alloway'ın bir makalesinde kullanılmıştır. Pop Art'ta endüstri ürünü artıklardan gazete parçalarına, insan ile diğer canlı ve eşyalardan alınmış mulajlardan, hazır doğa nesnelerine kadar pek çok unsur kullanılmış ve bir sanat yapıtı olarak sunulmuştur. Makineleşmiş insana bir tepki niteliğinde olan çalışmalarda, gerçek ile görüntü arasındaki çarpıcı fark vurgulanmıştır.

Pop Art'ın ortaya çıkmasında rol oynayan sosyal, kültürel, siyasal ve özellikle ekonomik etkenler görüldüklerinden daha karmaşıktır. Pop Art'ın felsefesini anlayabilmek için ortaya çıktığı toplumların kültürünü, siyasi ve ekonomik yapısını incelemek gerekir. I. ve II. Dünya savaşlarının ardından gerçek bir patlama yaşayan Amerikan ekonomisi, tümüyle 'tüketici' bir toplum yaratmıştır. Hızla gelişen ekonomik zenginlik, geleneklere ve toplumsal değerlere önem vermeyen yeni bir insan tipini oluşturmuştur. Bu yeni insan tipinin yaşam biçimi de doğal olarak düşünce ve sanat alanına yansımıştır. Pek çok alanda olduğu gibi, sanat alanında da kökleşmiş değer yargılarına başkaldıran yeni bir kuşak oluşmuştur bu dönemde. Günümüzde 'Modem Sanat' olarak adlandırılan bu hareket ve akımlar aslında bu başkaldırının sonuçlarıdır.

Bir akım olarak tanımlanması

1950'li yıllarda Amerika ve Ingiltere'de birbirinden bağımsız olarak eş zamanlı ortaya çıkan ve popüler kültüre hizmet eden nesnelerin kullanıldığı Pop Art, yaşama doğrudan girmiştir. Çoğunlukla ▶

mimar, ressam, eleştirmen ve hatta bir müzik direktöründen oluşan Londralı Bağımsızlar Grubu, sanattaki yeni eğilimleri desteklemek ve sanatın toplum içindeki yerini sorgulamak amacıyla bir araya gelmişti. Bu sırada ortaya çıkan 'pop' sözcüğünü ilk olarak da Londralı sanatçıların yapıtları için kullanmışlardı. Gündemde, tanınmış, halka ait olan anlamlarına gelen 'popüler' sözcüğünün kısaltılmış hali olan 'pop'; patlayan, sıçrayan anlamlarını içerdiğinden ve açılan sergilerin de bu anlamı desteklercesine dikkatleri çektiğinden, dönemi yansıtan uygun bir kavram olarak değerlendirilir. Pop Art, çoğulcu bir sanat anlayışının yaygınlaşmaya başladığı 1960'lı yıllarda kendi anlatım olanaklarını bulan sanatsal fenomenlerin tümünü işaret eden kolektif bir terim olmuştur. Aynı zamanda Dadacı sanat hareketlerinin de bir yönünü kapsar. Önceleri Yeni Dadacılık, Yeni Gerçekçilik, Object Painting vb. olarak da adlandırılan Pop Art'ın öncüleri Jasper Jones, Robert Rauschenberg, Andy Warhol, Roy Lichenstein, Cleas Oldenburg, James Rosenguist gibi sanatçılardır. Pop Art, her ne kadar soyut dışavurumculuğa karşıt bir akım olarak nitelendirilse de pek çok Pop Art sanatçısı önde gelen soyut dışavurumcu ressamlardan olan Willem de Kooning'den etkilendiklerini belirtmiştir. Pop Art'ın tarihsel kökenleri önde gelen Dadacılardan olan Marcel Duchamp'a kadar uzanır. Duchamp'ın resim yapmak edimine karşı aldığı tavır Pop-Art'ta da öznenin olabildiğince aradan çekildiği bir üretim mantığı görülür. Pop Art'ta resim yerine, resim yapmanın ▶

POP ART, ÇOĞULCU BİR SANAT ANLAYIŞININ YAYGINLAŞMAYA BAŞLADIĞI 1960'LI YILLARDA KENDİ ANLATIM OLANAKLARINI BULAN SANATSAL FENOMENLERİN TÜMÜNÜ İŞARET EDEN KOLEKTİF BİR TERİM OLMUŞTUR. AYNI ZAMANDA DADACI SANAT HAREKETLERİNİN DE BİR YÖNÜNÜ KAPSAR.

nesnel koşullarını üretmeye doğru bir yönelim vardır. Duchamp'ın 'ready-made' / 'hazır-eşya'ları sıradan nesneleri sanatsal bir unsur olarak ele alırken, Pop Art günlük yaşamın sıradan dünyasına yönelmiştir. Pop sanatçıları da, Dadacılar gibi yapıştırmaca ve fotomontaj tekniklerini kullanmışlardır.
Kitle kültürünün görünümleri, çok daha dolaysız bir biçimde pop sanatçılarının yapıtlarına yansımıştır. Soyut dışavurumculuğun bir yorum gerektiren yaklaşımına karşın, geniş bir izleyici kitlesine yönelen, sıradan nesneleri, fotoğraf, televizyon reklamları, bilbord afişleri, karton film imgelerini kullanan Pop Art yapıtları büyük ölçüde iletişim araçlarından alınmış imgelerle desteklenmiştir.
Popüler kültür ve yüksek sanat arasındaki bağ
Sanatın daha geniş kitlelere ulaşabilmesi için öncelikle popüler kültür ile etkileşime geçilmesi gerektiği düşüncesinden yola çıkılmıştır PopArt'ta. Etkileşim için popüler kültürün en çok ilgi duyduğu, beğendiği veya tükettiği şeyler ile bağlantı kurulurken, tüketim endüstrisinin en çok etkilediği toplumsal kesimler ve tüketim olanakları kendi içinde yeniden sınıflanır. Bu şekilde popüler kültürün beğeni içeriği de belirlenir. Özlem duyulan tüketim nesneleri ile bunları üreten kültürün içeriği arasındaki ilişkinin koptuğu yerde ise 'kitsch' ortaya çıkar. Kitsch kabaca, popüler beğeninin en yaygın olduğu ve tüketim endüstrisinin en fazla etkilediği kesime hitap eden, estetik açıdan bayağı, değersiz ürünleri tanımlar. Pop Art ise 'kitsch' ve 'yüksek sanat'ı bir araya getirdiği gibi, popüler kültür ile yüksek sanat arasındaki boşluğu da doldurur.

Kitle İletişim Araçları ve Pop Art

Başlangıçta kitle iletişim araçları, reklam aracılığıyla tüketimin daha cazip hale getirilmesi için kullanılmaktaydı. Kitle iletişim araçlarındaki artışa paralel olarak reklamın yaygınlaşması fikri, sanatın da yaygınlaşabileceği anlamına gelmekteydi. Böyle düşünüldüğünde Pop Sanat'ı biçimlendiren sanatçıların bu fikir üzerinden geliştirdikleri sanatı yayma düşüncesiyle kitle iletişim araçlarının sanata dahil edilmesi kaçınılmazdı elbette. Televizyon, radyo, gazete ve dergi gibi kitle iletişim araçlarındaki imgelerin uyandırdığı çekiciliği belirgin yollarla yanıtlarında kullanan Pop Art sanatçıları, kendilerine geniş bir yaratım alanı bulmuşlardır. Aslında yeniden-üretim üzerine yoğunlaşan bu akım ile yeniden-üretilmiş olan biricikliğini de korumayı sürdürmüştür. Tüketim ve teknoloji toplumunun sanatı olan Pop Art, tüketim toplumunun ürünlerini, yeniden tüketime sunarak kendi içine düştüğü çelişkiyi de vurgulamaktadır. Pop Art da reklamcılıkta kullanılan kitle iletişim imgeleri yeniden gündeme getirilmiştir. İçerisinde yaşanılan tüketim toplumuna ait mitler yapıtlarda kullanılırken, bu şekilde ortaya çıkan eserlere de bir toplumsal değer katmak amaçlanmıştır. Pop-Art'ın, herhangi bir "Kitle Medya"sı ürününü iletmesi, kitlelere ulaşabilmesi ve çekici olması gibi kriterlere sahip olması gereklidir. Kitle iletişim araçlarının bu kriterlerinin yanı sıra özel işaretleri olan, göndermeler yapan imgeler de Pop sanatçılarının ilgisini çekmiştir. Önce toplum tarafından benimsenen bu popüler imgeler, daha sonra sanatçı tarafından benimsenip sanata konu olmuştur. Resimli medya Pop Sanat'ı üreten sanatçılar için oldukça zengin bir kaynak olurken üretim çeşitliliği ile tüketim talebi arasındaki doğrusal ilişki, söz konusu tarihsel

SANATIN DAHA GENİŞ KİTLELERE ULAŞABİLMESİ İÇİN ÖNCELİKLE POPÜLER KÜLTÜR İLE ETKİLEŞİME GEÇİLMESİ GEREKTİĞİ DÜŞÜNCESİNDEN YOLA ÇIKILMIŞTIR POP ART'TA.

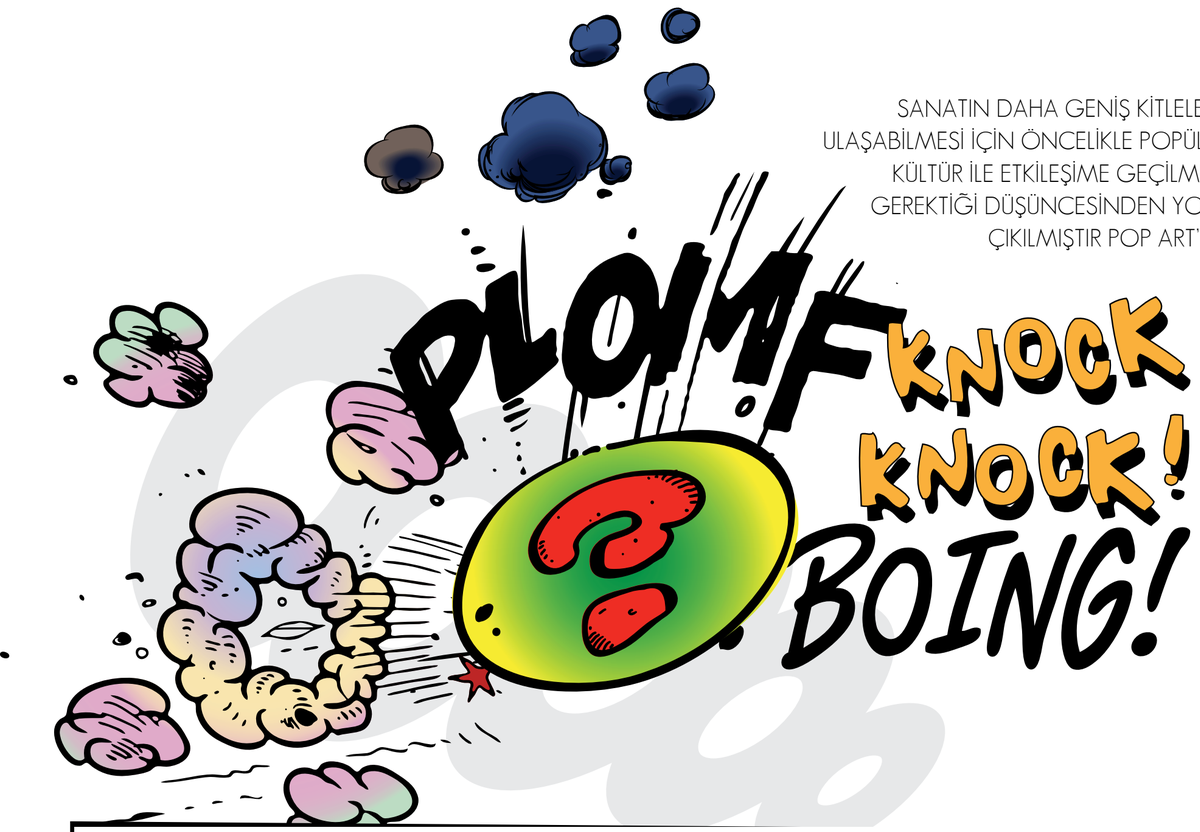

dönemde belli bir dengeye kavuştuğu için malzeme de hiç bitmemiştir.
O yıllarda kitle iletişim araçlarının en çok geliştiği iki ülke Amerika ve Ingiltere'ydi. Ingiltere'deki sanatçılar kitle iletişim araçları ve bunların insana dönük etkisine, Amerikalı sanatçılara oranla daha erken ilgi gösterdiğinden insan imgesi de betimlerin içinde yer almıştır. Böylece Pop Art ile insan figürü de yepyeni bir kavrayışla karşımıza çıkmıştır.

Pop Art'ın kapsamı

Pop Art'ta tüketim eşyaları ve gereçleri sanatsal bir içerikle yeniden bir araya getirildiği, hatta bazen hiçbir değişiklik yapmadan oldukları gibi sunulduğu görülür. Marcel Duchamp, günlük kullanım nesnelerinden pisuarı 1917' de ilk kez sergilediğinde skandal yaratmıştı. Benzer sansasyonu Jasper Johns Amerikan bayraklarını kullanarak, Andy Warhol da aralarında Marilyn Monroe, Elvis Presley, Elizabeth Taylor gibi ünlü kişilerin bulunduğu portreleri sengrafi tekniğiyle tuval bezi üzerinde yüzlerce kez çoğaltıp, basarak yaratmıştır. Aslında gerçek yaşamdan alman nesnelerin veya eşyaların sanata konu olması Braque ve Picasso ile başlamış ve Duchamp'ın 'ready-made'leriyle sürmüştür. Pop Art'ta bazen bir reklam afişi, poster, bazen de konserve kutuları, tekerlekler gibi günlük, sıradan eşyalar konu olarak seçilmiştir. Bu çalışmalar salt reklam amacıyla kullanılan, katı endüstriyel tasarımlardan farklı olarak, kişisellikten uzak bir anlayışla, anonimleştirilerek üretilmişlerdir. Bu anlamda ilk PopArt yapıtı sayılan çalışma, Richard Hamilton'un Londra'da 1956'da, "Işte Yarın" adlı sergi için yapmış olduğu kolaj çalışmasıdır. Tüketim endüstrisi gereçlerinden, reklamlardan ve kitle iletişim araçlarından esinlenen Pop Art sanatçıları "Amerikan Yaşam Tarzı" konusunu işlerken, yaşadıkları dönemin tanıkları olarak günlük yaşamı, boş zamanları değerlendirme şekillerini, radyo, televizyon ve basından duyduklarını resimlerine yansıttı.
Pop Art'ın sanattan çok, soylu sanata karşı bir tepki, bir tür şamata hareketi olarak hafife alınma eğilimi çok uzun sürmedi ve Pop Art, çağın ▶

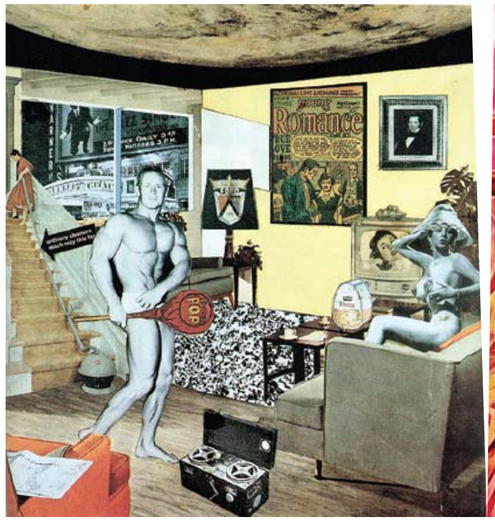

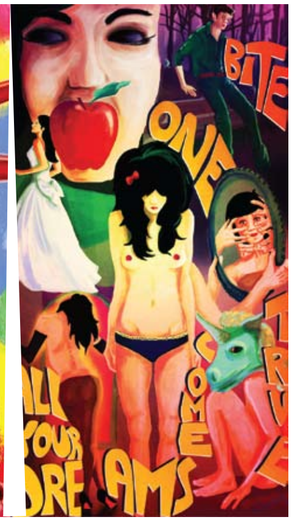

TELEVİZYON, RADYO, GAZETE VE DERGİ GİBİ KİTLE İLETİŞİM ARAÇLARINDAKİ İMGELERİN UYANDIRDIĞI ÇEKİCİLİĞİ BELİRGİN YOLLARLA YANITLARINDA KULLANAN POP ART SANATÇILARI, KENDİLERİNE GENİŞ BİR YARATIM ALANI BULMUŞLARDIR. ASLINDA YENİDEN-ÜRETİM ÜZERİNE YOĞUNLAŞAN BU AKIM İLE YENİDEN-ÜRETİLMİŞ OLAN BİRİCİKLİĞİNİ DE KORUMAYI SÜRDÜRMÜŞTÜR.

KRASH

TÜKETİM ENDÜSTRİSİ GEREÇLERİNDEN, REKLAMLARDAN VE KİTLE İLETİŞİM ARAÇLARINDAN ESİNLENEN POP ART SANATÇILARI "AMERİKAN YAŞAM TARZI" KONUSUNU İŞLERKEN, YAŞADIKLARI DÖNEMİN TANIKLARI OLARAK GÜNLÜK YAŞAMI RESİMLERİNE YANSITTI.

ruhunu dillendiren güçlü bir akım olarak özellikle Amerika'da etkinliğini arttırarak devam etti. Yarattığı kuvvetli etki ve günümüz sanatı üzerindeki etkilerine bakılacak olursa da yüzyılın belki de en yaşamsal sanat akımı Pop Art oldu.

1950'lerin sonundan itibaren Pop Art'ın dili, figüratif elemanların yanı sıra soyut öğeler de içermeye başlamıştır. Ingiliz Pop Art'nın ikinci dönemi olan bu evrede, kitle iletişim araçlarındaki grafiksel tasarım öğelerinin devreye girmesiyle dönemin pırıltılı dünyasını algılama biçimi değişmiş ve daha soyut ifadeler yer almaya başlamıştır. Ikinci dönem Ingiliz Pop Art'nın ise Amerikan Popüler kültürünün etkisinde kaldığı görülmektedir. Amerika'daki film ve makine endüstrisinin Ingiltere'ye göre daha çok gelişmiş olması, ekonominin büyüklüğü ve gösterişli hayatlar Ingiliz sanatçılarının ilgisini daha çok çekmiştir. Amerikan yaşamının en önemli popüler kültür öğeleri olan filmler, posterler, müzik, mekanik araçlar, fast-food, parıltılı hayat ve cinselliğe dair simgeler öne çıkmaya başlamış ve Pop Art daha çok Amerika merkezine kaymıştır. Pop Art ile ilgili olarak yapılan yorumlara bakıldığında dikkati çeken en belirgin özelliği, estetik dışı olanın sanata dönüştürülmesidir. Ama şokun fay hattı üzerinde! Pop Sanat, öncelikle bir resim hareketidir. Ancak heykel alanında da örnekler veren sanatçılar vardır. Tüketim kültürünün tükettiği hazır yiyecekleri konu edinen Claes Oldenburg, popüler kültürün kadını nesneleştirmesi sorununu ele alan Allen Jones, insanın günlük yaşamının sıradanlığını sorgulayan George Segal bu sanatçılardan birkaçıdır. Ingiltere ve Amerika'da daha yaygın bir hareket olmakla birlikte Avrupa'da da birkaç sanatçı Pop Art içinde anılıyor. Bu sanatçılar arasında Arman, Sigmar Polke, Spoerni, Fahlstram, Adami, Enrico Baj, Mimmo Rotella yer alıyor.

Pop Art teknikleri

Pop Art teknikleri içinde şablonlar, boya tabancası, baskı resimler, ipek baskının tuval üzerinde kullanılması yer alır. Baskı tekniği yaygın olarak kullanılır. Metal ya da ahşap çerçeveye gerilmiş ipek, plastik veya metal dokumadan oluşan elek şeklindeki kalıp üzerinde baskı yapılacak yerler açık bırakılıp, diğer yerler maskeleme, boyama ya da fotomekanik yöntemlerle kapatılır. Sonra bu eğiğin içine konulan baskı boyası, bir sıyırıcı ile sıyrılarak açık kalan yerlerden kağıt, cam, kumaş, vb. malzemeler üzerine geçirilir. Pop Art sanatçıları resim, heykel, sinema gibi çevresel düzenlemelerle kendilerini ifade ederken konu olarak gündelik yaşam nesnelerini, kitlesel medyayı, reklamları, çizgi roman karelerini, billboardları, paketleri, televizyon ve sinema figürlerini, kamusal mekan nesnelerini almışlardır. Kullandıkları stil, kitlesel medya üretiminin stillerine benzer: Kalın çizgiler ve şekiller, parlak, uçucu renkler, genellikle tanınan nesne ve insanlara yönelik dolayımsız bir yaklaşım. Pop Art, ruhsal ve psikolojik bir derinlikten alabildiğine uzaktır.

Türkiye'de Pop Art

Türkiye'ye baktığımızda ise Batıda Pop Sanat'ın hakim olduğu dönemlerde popüler kültür imgelerini kullanma fikri ilk kez Altan Gürman'da görülmüştür. 1963'ten sonra Gürman, resim sanatına değişik malzemeler ekleyerek bir takım resimsel çözümlemeler uygulamıştır. Özdemir Altan da 1971'de yarı soyut simgesel figürleri, vida gibi diğer mekanik nesnelerle birleştirdiği yapıtlarından itibaren, foto ve baskı aracığıyla biçimlerin eriştikleri yeni anlamları, endüstri ürünleri ve insanın bunlarla kurduğu ilişkideki karşıtlığın, bilinmeyen bir espasta yarattığı imgeler, somut biçimlerdeki sözcük zenginliğiyle anlatımını derinleştirip, anlam üretimine yönelmiştir. Burhan Doğançay ise özellikle kent kültürünün bir parçası haline gelmiş olan kamusal mekanlardaki basılı görsel materyale yöneltmiştir dikkatini. Bu materyalin zamanla yıpranmasından/yıpratılmasından geriye kalanlar Doğançay için gerçekliğin algılanması için zengin bir kaynak olmuştur. 1965'den sonra Pop Sanat alanında çalışmalar yapan bir diğer sanatçı Timur Kerim İncedayı'dır. Sanatçı konularını kent yapısından almaktadır. Endüstri ürünleri ve insanın bu nesnelerle kurduğu ilişkileri irdelemiştir. Gülsün Karamustafa ise popüler kültürün kitsch unsurlarını içerenresimleriyle, Türkiye'nin o dönemki toplumsal yapısını sorgulamıştır. Bir diğer isim de Nur Koçak'tır. Sanatçı, sanatı daha geniş kitlelere ulaştırma amacıyla yaptığı resimlerde hazır bulunmuş nesneler olan reklam malzemelerinden yararlanmıştır. Resimlerinin konusunu seçerken popüler kültüre ait kadın kullanım nesnelerini Pop Sanat'ın kimi zaman yalınlığa yakın duran yapısı ile tekrar sunmuştur.

POP ART

POPÜLER KÜLTÜR İLE YÜKSEK SANAT ARASINDAKİ BOŞLUĞU DOLDURARAK BİR BAĞ OLUŞTURAN POP ART, İNSAN VE ÇAĞDAŞ ENDÜSTRİ ÜRETİMİ NESNELERİN İLİŞKİSİNİ ELEŞTİREL BİR DİLLE İRDELEYEN BİR SANAT AKIMI. POP ART'IN ÖNCÜ İSİMLERİ VE GÜNÜMÜZDE BU AKIMIN HATIRI SAYILAN İSİMLERİNİN DİNAMİK, RENKLİ VE İRONİK İMGELERİ GÜNLÜK HAYATLARIMIZA KARIŞMIŞ DURUMDA...

/ Hazırlayan: Senem ÖZTÜRK / senem.ozturk@alem.com.tr

Seri üretim ***sanat*** *objeleri*

ANDY WARHOL

KIŞILIKTEN YOKSUNMA ÇABASI WARHOL'UN MAKİNELEŞME YÖNÜNDE GÖRDÜĞÜ EN BÜYÜK ÖZELLİKLERDEN BİRİSİDİR. WARHOL'A GÖRE SANAT METADIR.

Rus asıllı Amerikalı ressam, tasarımcı, film yapımcısı, yönetmen, prodüktör ve yazar olan Warhol, geleneksel tanımların sorgulayıcısı olarak çağdaşları için tüm zamanların başlıca öğretici sanatçılarından biridir. Warhol, 1949 yılında sanat eğitimini, Carnegie teknoloji enstitüsünde tamamladıktan sonra New York'taki birçok dergi için çizimler yapmıştır. Ticari sanatçı olarak, reklam endüstrisi için çalışmıştır. İlk solo sergisini 1952'de New York Hugo Galerisi'nde açan Warhol, Truman Capote'un hikayelerini resimlendirmek için çizdiği illüstrasyonları sergilemiştir.1953-1955 tarihleri arasında bir tiyatro topluluğu için sahne tasarımları da yapan tasarımcı, gümüş rengine boyattığı saçlarıyla hafızalara kazınmıştır. Aynı dönemde ilk kitaplarını da yayımlayan Warhol'un eserleri 1956 yılında New York Modern Sanat Müzesi'nde sergilenmiştir. Warhol, Miller Ayakkabıları için yaptığı reklamlarla "35 Yıllık Sanat Yönetmenleri Kulübü Büyük Ödülü"nü kazanmıştır. Aynı ödülün bir sonraki yıl da sahibi olan Warhol, 1960 yılında ilk tablolarını yapmaya başlamıştır. Sanat objesinin tekliğini reddeden Warhol, sanatını seri üretim nesnelerinin sıkça kullanılması temeline dayandırmıştır ve resimlerini afiş tekniği ile çoğaltmıştır. Baskılama tekniğiyle çoğaltma Warhol'un önderliğinde Pop Art'ın en önemli tekniği olarak öne çıkmaktadır. Seri imgelerinde aynı olanın tekrarı, farklı olanın tekrarıyla aynıdır. İpek baskı metodu, Warhol'un resimleri üstünde büyük bir değişim oluşturmuştur. Bu yeni metotla birlikte Warhol, herhangi bir insan eliyle çizilmiş nesnelerden kurtularak, resimlerindeki bütün öznelliklerden ve de bu yüzden soyut dışavurumdan ayrılmıştır. Kişilikten yoksunma çabası Warhol'un makineleşme yönünde gördüğü en büyük özelliklerden birisidir. Onun tarihi yadırgaması ve sadece bir "şey" olmak isteği aslında kendisinin dediği gibi, derinliği olmayan sadece bir maske kıvamındaki güzellik isteğidir. Warhol'un resimlerinde her imge yüzeydedir. Andy Warhol kendi sanatını şu şekilde açıklar: "Amerika'ya tapıyorum... Benim resmim bugün Amerika'nın üzerine inşa edilmiş olduğu kişiliksiz, kaba ürünlerin ve sakınması olmayan maddi nesnelerin ifadesidir. Bizi ayakta tutan yararlı fakat dayanıksız simgelerin, alınıp satılan her şeyin yanıtılmasıdır. Sanat metadır ve meta olduğunu işaret eder."

Yumuşak heykellerin *mucidi*

CLAES OLDENBURG

Pop Art akımında yaptığı "yumuşak heykeller" adını verdiği yapıtlarıyla tanınan Claes Oldenbourg'un çocukluğu babasının dışişlerindeki görevi nedeniyle Stockholm, Oslo ve New York'ta geçmiştir. Yale Üniversitesi'nde edebiyat ve sanat öğrenimi gördüğü sırada ressam olmaya karar veren sanatçı, New York'ta iletişim içinde olduğu genç sanatçılardan, sokaklar, vitrinler ve reklamlardan etkilenerek heykele yönelmiştir. 1960-1961 yıllarında dondurma külahı, pasta dilimi, hamburger gibi yiyeceklerin büyük boyutlu modellerini yapmıştır. 1962'den sonra happening /oluşumlara yönelerek, Dine ve Kaprow ile birlikte çalışmalar yapan sanatçı, 1960'ların sonlarına doğru gene tüketim mallarını konu aldığı dev boyutlu anıt tasarımlarına yönelmiştir. Genellikle patiska ya da branda gibi bezleri kâğıt ve paçavralarla doldurup nesnenin biçimini verdikten sonra alçıya batırmış ve sentetik boyalarla renklendirmiştir. Bu yapıtları 1970'lerde Soft Art'a (Yumuşak Sanat) öncülük etmiştir. Claes Oldenbourg tam boyutlarıyla oluşturulan ünlü süper-market-galeri "Store"da, gıda maddelerinin ve tanıdık nesnelerin taklitlerini sunmuştur. Bu durum sadece resim, sinema ve müzik dünyasını değil, tasarımcıları da büyük ölçüde etkilemiştir.

POP ART AKIMINDA YAPTIĞI "YUMUŞAK HEYKELLER" ADINI VERDİĞİ YAPITLARIYLA TANINAN CLAES OLDENBOURG, GENELLİKLE BRANDA GİBİ BEZLERİ PAÇAVRALARLA DOLDURUP NESNENİN BİÇİMİNİ VERDİKTEN SONRA ALÇIYA BATIRMIŞ VE SENTETİK BOYALARLA RENKLENDİRMİŞTİR.

1950'LERDEN SONRAKİ SANAT ANLAYIŞI ÜZERİNDE BÜYÜK ETKİLERİ OLDUĞU KABUL EDİLEN RAUSCHENBERG, SADECE POP ART'DA DEĞİL SOYUT DIŞAVURUMCULUK, MİNİMALİZM, NEO-DADA, ENSTALASYON, ASAMBLAJ, KAVRAMSAL SANAT, PERFORMANS SANATI GİBİ PEK ÇOK SANAT AKIMINDA DA ÖNDE GELEN ESERLER VERMİŞTİR.

Yaşanmışlıkları olan objeler

ROBERT RAUSCHENBERG

1925 yılında Texas, ABD'de doğan Robert Rauschenberg II. Dünya Savaşı sırasında donanmada görev almış ve donanmadan ayrıldıktan sonra, önce Kansas City Sanat Enstitüsü'nde, ardından Academic Julian Paris ve Black Mountain College'da eğitimini sürdürmüştür. 1952 yılında, Black Mountain College'da eğitmenlik yapmaya başladığı dönemde besteci John Cage ve dansçı Merce Cunningham ile beraber çalışmıştır. Bu birliktelik Rauschenberg'in sanatını resmin yanında dans, şiir, müzik, performans gibi farklı disiplinlerle zenginleştirmesinin de temelini atmıştır. 1950'lerden sonraki sanat anlayışı üzerinde büyük etkileri olduğu kabul edilen Rauschenberg, sadece Pop Art'da değil soyut dışavurumculuk, minimalizm, neo-dada, enstalasyon, asamblaj, kavramsal sanat, performans sanatı gibi pek çok sanat akımında da önde gelen eserler vermiştir. Resim, heykel, fotoğraf, baskı resim, asamblaj gibi farklı disiplinlerde eserler ürettiği gibi yeni teknikler ve yöntemler de geliştirmiştir. Pop Art'ın toplumda yer etmesinde ve Amerikan gerçekliğinin oluşmasında Jasper Jones gibi Rauschenberg'in de etkisi büyüktür. Andy Warhol ve Roy Lichtenstein gibi dönemin genç sanatçıları için ilham kaynağı olmuştur her ikisi de. Sanatçı 1962'de resimlerindeki malzemeyi zenginleştirerek, sadece buluntu nesneleri değil, buluntu imajları da kullanmaya başlamıştır. Bu imajları tuvale ipek baskı, fotoğraf transferleri gibi teknikler kullanarak yerleştirmiştir. Raushenberg'in yapıtlarında kullandığı malzemelerini sokaktan bulması, hayatın içine bu kadar ilişkide olması, bir yandan da sanatın ve sanatçının yapıtlarının sokak yaşamının bir parçası haline getirmektedir. Rauschenberg, Warhol gibi pek çok sanatçının kolajları; yanyana, üstüste koydukları, renklendirdikleri, yeni anlamlar kattıkları yapıtlardır. Bu noktada aura, biriciklik, orjinallik, kopya gibi kavramlar tekrar göz önünde tutulmuştur. Pop Art'ın ilk örneklerinden sayılan "Yatak" gibi yapıtları bu sanat akımından çok önce sergilenmiştir. 1955 yılında Charles Egan Galerisi'nde sergilenen "Combine" sersinin en tanınan asamblaj çalışmasıdır. Sanatçının tuval resmi gibi duvara asılarak sergilenen ve yüksek rölyef izlenimi veren bu yapıtında soyut ekspresyonist ve sürrealist etkiler görülmektedir. Asamblajda kullanılan günlük yaşamdan, sokaklardan, evlerden, inşaatlardan toplanan bu objelerin kendi geçmişleri, yaşanmışlıkları, hikayeleri yeni bir fikirle bir araya gelirken, kendi hikayesini ve özgün kimliğini de koruyarak yeniden anlamlanmaktadır.

Siyasi ***kültüre*** *göndermeler*

JASPER JOHNS

Soyut resimden Pop Art ve kavramsal sanata geçişte önemli rolü olan isimlerin başında gelen Jasper Johns, eserlerinde genellikle aynı nesneleri farklı tekniklerle tekrarlayarak, görüntü ile bulunduğu ortam arasındaki ilişkiyi vurgular.

Soyut resimden Pop Art ve kavramsal sanata geçişte önemli rolü olan isimlerin başında gelen Jasper Johns, 1947-48 yılları arasında University of South Carolina'da eğitim almış, ardından Parsons School of Design'da eğitimini sürdürmüştür. Kuşağının en yetenekli ressamlarından kabul edilen Johns, Robert Rauschenberg ile birlikte yaptığı çalışmalarla Pop Art'ın öncü örneklerini ortaya koymuştur. 1952 – 1953 yıllarında Kore savaşında Japonya'da görev yapan sanatçı, 1955 yılında yaptığı ve 1958'de sergilenen, sadece Amerikan bayraklarından oluşan bir dizi resmiyle ilk başlarda tepkiyle karşılanmıştır. Dönemin Soğuk Savaş ortamında günün en popüler imgesi olan bayrağı kullanarak zamanın siyasi kültür tarihine olan ilgisini ortaya koyduğu gibi bayrak konusuna da evrensel bir nitelik kazandırmış olan Johns, ağırlıklı olarak politik konular işlemiştir. Sanatçı sayıları, amblemleri, hedef panolarını konuları arasına alıp, bunları son derece kaliteli bir şekilde tuvallere aktarır. Eserlerinde genellikle aynı nesneleri farklı tekniklerle tekrarlayarak, görüntü ile bulunduğu ortam arasındaki ilişkiyi vurgular.

Steril ve ***teşhirci***

JEFF KOONS

Sanatçının objelerindeki yapaylık, sanat ve toplumdaki soyutlama eğilimlerine de bir karşıtlık oluşturmaktadır.

1955'te Pennsylvania'da doğan Jeff Koons, mizahi bir bakış açısıyla oluşturduğu, paslanmaz çelikten parlak yüzeyli balon hayvan figürleriyle özdeşleşmiş gibidir. Sanat eleştirmenlerini ikiye bölmüş bir sanatçı olan Koons, sanat tarihine yaptığı katkılardan ötürü ya takdir edilir ya da 'kitsch' bulunarak nefret. Babası iç mimar, annesi ise zaman zaman gelin elbiseleri diken bir ev hanımıydı. Koons, on iki yaşındayken babasının dükkanında satılmak için bekleyen eski sanat eserlerini kopyaladı. Baltimore'da bir yıl boyunca resim üzerine eğitim gördü ve önemli bir dönemini burada Chicago Resim okulunda geçirdi. Üniversiteyi bitirdikten sonra Wall Street'te broker olarak çalışırken aynı zamanda sanatçı olarak kendini ispat etti. 1980'lerde alanında tanınmaya başladıktan sonra SoHo'da küçük fabrika tipi Andy Warhol, Damien Hirst ve Rönesans atölyeleri gibi yaklaşık 30 kişilik atölye açtı.1988'de ise heykele yöneldi. Koons'un objeleri sanatsal alana birer hazır-nesne olarak girmeden önce hangi işlevi yerine getiriyorlarsa o olarak yer alırlar. Duchamp'daki gibi bir nesnenin işlevsizleştirilmesi düşüncesi yoktur. Kendilerine dair hiçbir şeyi gizlemedikleri gibi, güncel karakterlerine de sonuna dek direnirler. Sanatçının 1980'lerde gerçekleştirdiği bir dizi elektrikli süpürgeden biri olan New ShopVac Wet/ Dry of 1980, ilgi çeken çalışmalarındandır. Elektrikli süpürgenin üzerinde yer aldığı plexiglass kaide ve bu kaidenin içindeki neon lambaları, çalışmayı oldukça soğuk ve itici kılmasına rağmen bir o kadar da dekoratif ve parıltılı bir görünüme büründürmektedir. Koons'un bu işi; New York'ta New Museum'un vitrininde ilk kez sergilendiğinde, oradan geçmekte olan kişilerin dikkatini çekmekle kalmamış, bu süpürgeyi daha yakından seyretmek için galeri mekanına gelenler, sanki bir beyaz eşya dükkanındaymış gibi, bu ürünü satın alıp alamayacaklarını sormuşlardır. Sanatçının objelerindeki yapaylık, izleyeni bu objelerin ardındaki gerçekliğe ve bu gerçekliğin deneyimlenmesine götürmese de, sanat ve toplumdaki soyutlama eğilimlerine de bir karşıtlık oluşturmaktadır. Steril ve teşhirci yanlarıyla, bir fanusun içinde farklı bir mertebeye yükseltilmiş, dokunulmaz bir tüketim nesnesi olarak sunulmuştur objeleri. Koons'un, Equalibrum serisinde de benzer etki görülür. Three Ball 50/50 Tank çalışmasındaki üç yeni basketbol topu, rastgele seçilmiş birer nesne olmaktan öte, belirli kültürel olgulara gönderme yapılmak için bilinçli olarak seçilmiş ve fetişist bir tavırla olumlanmış nesnelerdir. Koons'un 'Michael Jackson and the Bubbles' adlı eseri dünyanın en büyük seramik heykeli olarak adlandırılır. 2007'de 'Hanging Heart' – Asılı Kalp adlı eserinin Sotheby'da açık arttırma ile 23.6 milyon dolara alıcı bulmasının ardından 'Tulip – Lale' adlı eseri de 2012'de Christie's müzayedesinde 33.6 milyon dolara satılmıştır.

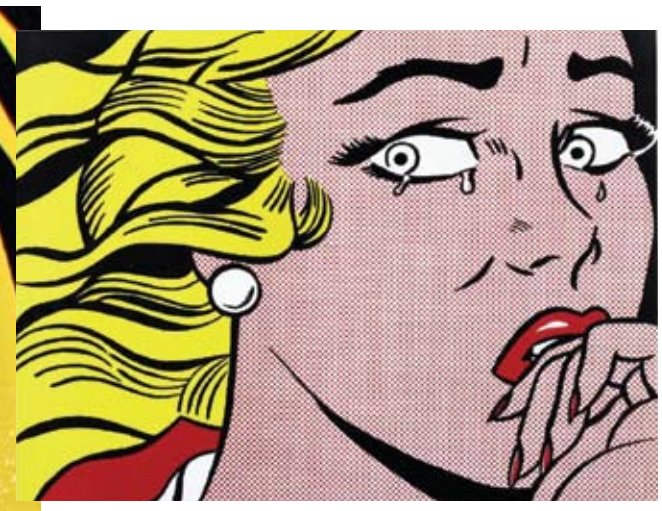

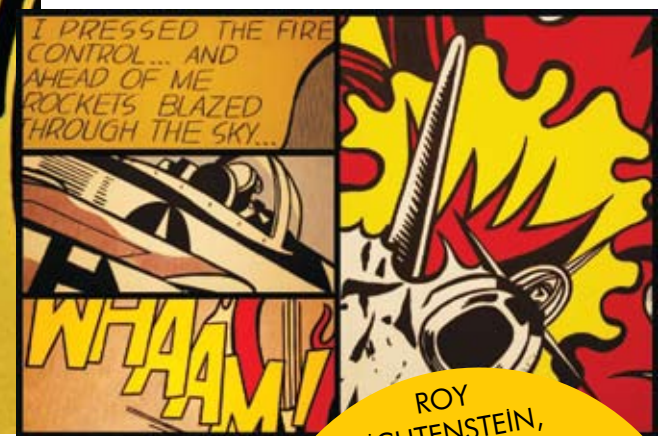

Çizgi romanda esinlenmeler

ROY LICHTENSTEIN

ROY LICHTENSTEIN, ÇALIŞMALARINDA SANAT YAPITI İLE BU NESNELERİN ÜRETİM MANTIĞI ARASINDAKİ SINIRIN YOK EDİLMESİNİ ÇIZGİ-ROMANDAN HAREKET EDEREK, TIPKI MEKANİK ÜRETİMDE HİZMET VEREN GRAFİK TASARIMCISI GİBİ ÇALIŞARAK SERGİLER

Pop Art'ın öncü isimlerinden bir diğeri de canlı ve basit pop sanatıyla, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra soyut ekspresyonizmin hakim olduğu sanat dünyasında radikal bir değişimi işaret eden Roy Lichtenstein'dır. Çalışmalarında Coca-Cola şişeleri ve Brillo Kutuları gibi tüketim nesnelerine yer veren Andy Warhol gibi, çalışmalarında sanat yapıtı ile bu nesnelerin üretim mantığı arasındaki sınırın yok edilmesi çizgi-romandan hareket ederek, tıpkı mekanik üretimde hizmet veren grafik tasarımcısı gibi çalışan Roy Lichtenstein'ın sanat anlayışında da yer almıştır. Çizgi romanlardan seçtiği kesitlerden beslenen sanatçı, güncel konu, olay ve kahramanları büyük bir yalınlık içinde sunmuştur eserlerinde. Özellikle çizgi roman görüntülerini kullanan Lichtenstein, çizgilerdeki belirgin ve sert grafiksel özellikleri, daha abartılı bir biçimde vurgulanmıştır. Lichtenstein'ın çizgi roman kahramanlarından esinlenmesinin nedenlerinden birinin de oğlu ile yaşadığı bir anı olduğu söylenir. 1961 senesinde çizgi roman karelerinden görüntüler taşıyan ve sadece renklerini ve orijinal kaynaktaki formlarını değiştirdiği 6 resim yapmıştır. Resimlerinde kullandığı fotogravür el yöntemlerinden olan Ban-Day noktacıklarının yanı sıra kaligrafi ve konuşma balonları zamanla sanatçının imzası haline gelmiştir. Lichtenstein, tıpkı mekanik üretimde hizmet veren bir grafik tasarımcısı gibi çalışarak, anonim izlenimi veren resmin ardındadır; coşku ve heyecandan en küçük bir iz taşımayan bu resimde görüntüye müdahale sıfıra indirgenmiştir. Roy Lichtenstein daha ziyade üstü kapalı bir eleştirel dili tercih etmiştir. Çizgi roman kahramanlarının yanı sıra tüketim maddelerine yönelik reklam malzemelerini de çalışmalarına katan Lichtenstein, yine de tüketim kültürünü eleştirmek için özel bir çabaya girmez çalışmalarında. Yalnızca durumun bir replicasını yaratıp, kendi kendilerinin parodisini yapmalarına izin verir. Lichtenstein'ın Pop Art ile ilgili şöyle der: "Cezanne'dan bu yana sanat aşırı romantik ve gerçekdışı bir hal aldı, yalnızca sanattan beslenir oldu. Ütopyacılık bu. Sanat dünyayla ilişkisini kesti ve kendi içine kapandı. Dünya dışarıda kaldı. Pop Art ise dünyaya baktı, çevresini kabul etmeye yöneldi- bu iyi ya da kötü bir şey değil, sadece farklı bir ruh hali."

Gercek nesneleri kullandığı yapıtlarında bir "çevre"den çok vitrin etkisi yaratan Tom Wesselmann, soyut resimden Pop Art ve kavramsal sanata geçişte önemli rolü olan isimlerin başında geliyor.

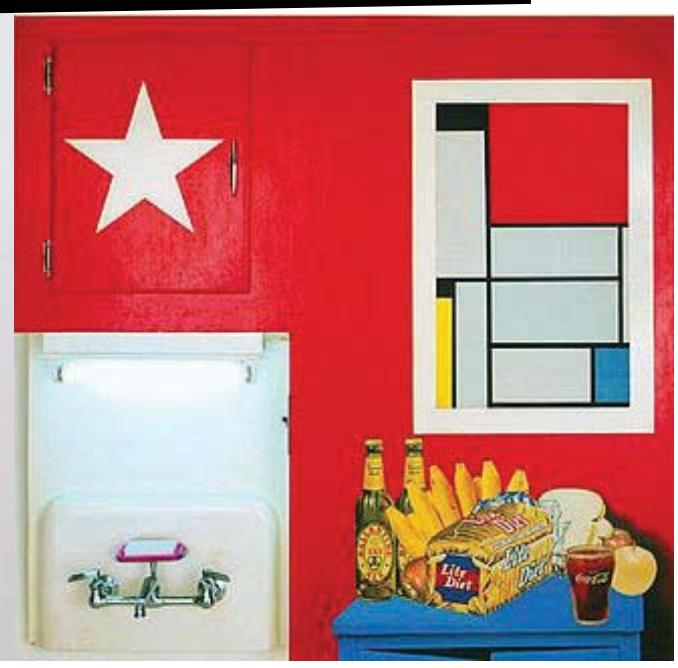

Vitrin etkisi

TOM WESSELMANN

Yapıtlarında resimle gerçek nesneleri, yapıştırma resim yöntemiyle bir araya getiren Tom Wesselmann, 1931 yılında Ohio, Cincinati'de doğmuştur. Konularını diğer Pop Sanatçıları gibi günlük yaşamdan almış, özellikle yemek yemek, radyo dinlemek, güneşlenmek gibi sıradan Batılı insanın gününü geçirdiği eylemleri resimlemiştir. Cincinnati Universitesi'nde psikoloji öğrenimi gördükten sonra Cincinnati Art Academy ve New York Cooper Union'da sanat eğitimi yapan Wesselmann, önceleri nü, still life ve peyzaj resminin klasik ifadesini dışlayarak Soyut Dışavurumculuk (Abstre Ekspresyonizm) doğrultusunda çalışırken daha sonraları yapıştırma resim (kolaj) tekniğini kullanmaya başlamıştır. 1960'ların başlarında yapmaya başladığı ve başlıca yapıtlarından olan Büyük Amerikan Çıplağı dizisinde Matisse'in canlı renkleri, Modigliani'nin dalgalı çizgisi ve Mondrian'nın resim kuruluşunun izleri görülür. 1962-1964 arasında bu diziye, çalan telefonlar, radyo ve televizyonu da ekleyerek ses öğesini sokmuş ve daha etkili bir boyut kazandırmıştır. Gerçek nesneleri kullandığı yapıtlarında bir "çevre"den çok vitrin etkisi yaratan bir kompozisyon anlayışı vardır.

KOMŞUNUZ USTA BİR YELKENCİ.

SIRA DIŞI KOMŞULAR VE SANAT DOLU BİR YAŞAM
42 MASLAK'TA SİZİ BEKLİYOR.

RESIDENCE / OFFICE / SHOPS / ART / HOTEL / RESTAURANT /
BAR / PERFORMANCE CENTER / BUSINESS CLUB

Şimdi, 36 aya %0 faiz 42 Maslak'ta!

flickr LinkedIn foursquare Available on the App Store

42 KIRKİKİ MASLAK

BAY İNŞAAT 40 YIL

Bay İnşaat - 42 Maslak Projesi LEED® GOLD

Yeşil Bina Sertifikası Resmi Adayıdır.

▶42MASLAK.COM

▶(0212) 276 00 42

Hayalet ***heykellerin*** *melankolisi*

GEORGE SEGAL

Minimalist renklere ve detaylara sahip olan çalışmaları, hayaletimsi ve melankolik bir hava taşır.

Her ne kadar kariyerine resimle başlamış olsa da alçı heykelleriyle ünlenen Amerikalı ressam ve heykeltraş olan George Segal, ilk 'durumsal heykel'i olan "Man on a bicycle"ı 1959'da sunmuştur. Alçı figürler ile gerçek öznelerin arasında bağlantı kurmayı seven sanatçı, eserlerinde insanın günlük yaşamının sıradanlığını sorgulamıştır. Gerçek ortamlara yerleştirilen insan-boyunda ve alçı dökümüyle oluşturulan figürlerinin yer aldığı konstrüksiyonları Pop Art akımının belirgin örneklerini oluşturur. Minimalist renklere ve detaylara sahip olan çalışmaları, hayaletimsi ve melankolik bir hava taşır. 1924 yılında New York'ta dünyaya gelen sanatçı, New York Üniversitesi'nde sanat eğitimi almıştır. 1961 yılında yaptığı "Man Sitting at a Table" adlı çalışmasındaki farklı heykel tekniği kariyerinde bir dönüm noktası oluşturmuştur. Rutgers University'den master ve doktora derecesi olan Segal, ilk heykellerinde figürlerini yapılandırmak için tahta ile tel kullanırken 1961'den sonra alçı sargıları ile bedenler yapmaya başlamıştır. Sonraki yıllar içerisinde de çevrenin gerçek öznelerini kullanmaya başlamıştır. Sanatçının başlıca eserleri arasında Ludwig Müzesi'nde sergilenen Woman washing her Feet in a Sink, The Restaurant Window I, Ontario Sanat Galerisi'nde sergilenen The Butcher Shop, Solomon R. Guggenheim Müzesi'nde sergilenen Picasso's Chair ve Fondation Pierre Gianadda'da Woman with Sunglassses on Bench bulunuyor.

ALÇI FİGÜRLER İLE GERÇEK ÖZNELERİN ARASINDA BAĞLANTI KURMAYI SEVEN SANATÇI, ESERLERİNDE İNSANIN GÜNLÜK YAŞAMININ SIRADANLIĞINI SORGULAMIŞTIR.

*Tasarım aracılığıyla **yaratılan** arzuya vurgu*

RICHARD HAMILTON

Pop Sanat, her ne kadar aynı dönemde İngiltere ve Amerika'da birbirinden bağımsız olarak çıkmış olsa da, düşüncesi, Londra'da bir grup sanatçı tarafından ortaya atılmıştır. Bağımsızlar Grubu olarak bilinen bu grubun öncülerinden biri de Richard Hamilton'dur. Hamilton çalışmalarında, tüketim kültürünün adeta putlaştırılmış nesnelerini ve aynı kültürün yaşanış biçimlerini temsil eden figürleri birlikte kullandığı kolajlarıyla hayatın standartlaşmasını sorgular. 1959'da yaptığı "Kandıran İmge" konuşmasında, tüketim toplumunun tasarım aracılığıyla yaratılan arzuya dayandığını öne sürmüştü Richard Hamilton. Şimdi herkesin kabul ettiği bu argüman o yıllarda henüz pek işitilmemişti… İngiliz Pop Art akımının öncü ismi olan Hamilton, Pop Art'ı popüler, halk için üretilmiş, geçici, sürekliliğini korumayan, tüketilebilen, kolayca unutulabilen, ucuz imal edilen, büyük sayılarda üretilebilen, genç, esprili, zeki, seksapelli, göz boyayıcı, lükse düşkün ve para ile ilişkili bir sanat olarak tanımlamıştır. Richard Hamilton 1955'te Çağdaş Sanatlar Enstitüsü'nde konusu "İnsan, Makine ve Devinim" olan bir fotoğraf sergisi düzenler. Bir yıl sonra, White Chapel Galleri'de "This is Tomorrow" konulu bir gösteri çerçevesinde Mechale ve John Voelcker ile bir panayır tasarımı yaratır. Bu tasarımın ilginç yönlerinden biri de dış mimaride cephelerin kitle iletişim araçlarından alınmış resimlerle kaplanmasıdır. Buna paralel olarak Hamilton "Bugün evlerimizi böylesine farklı ve çekici kılan nedir?" adlı bir de kolaj sergilemiştir. Bu çalışmada toplumdaki bayağılığı, teslim oluşu, ahlaki bunalımı, tüketim çılgınlığını, hızla ilerleyen değişimi ve absürtlüğü açıkça ortaya koyarak insanlara yaşamlarındaki saçmalıkları göstermeye çalışmıştır.

Hamilton çalışmalarında, tüketim kültürünün adeta putlaştırılmış nesnelerini ve aynı kültürün yaşanış biçimlerini temsil eden figürleri birlikte kullandığı kolajlarıyla hayatınstandartlaşmasını sorgular.

KOMŞUNUZ BiR MEDiTASYON GURUSU.

SIRA DIŞI KOMŞULAR VE SANAT DOLU BiR YAŞAM
42 MASLAK'TA SiZi BEKLiYOR.

RESIDENCE / OFFICE / SHOPS / ART / HOTEL / RESTAURANT /
BAR / PERFORMANCE CENTER / YOGA CENTER

Şimdi, 36 aya %0 faiz 42 Maslak'ta!

flickr LinkedIn foursquare Available on the App Store

42 KIRKiKi MASLAK

BAY İNŞAAT 40 YIL

Bay İnşaat - 42 Maslak Projesi LEED® GOLD

Yeşil Bina Sertifikası Resmi Adayıdır.

▶42MASLAK.COM

▶(0212) 276 00 42

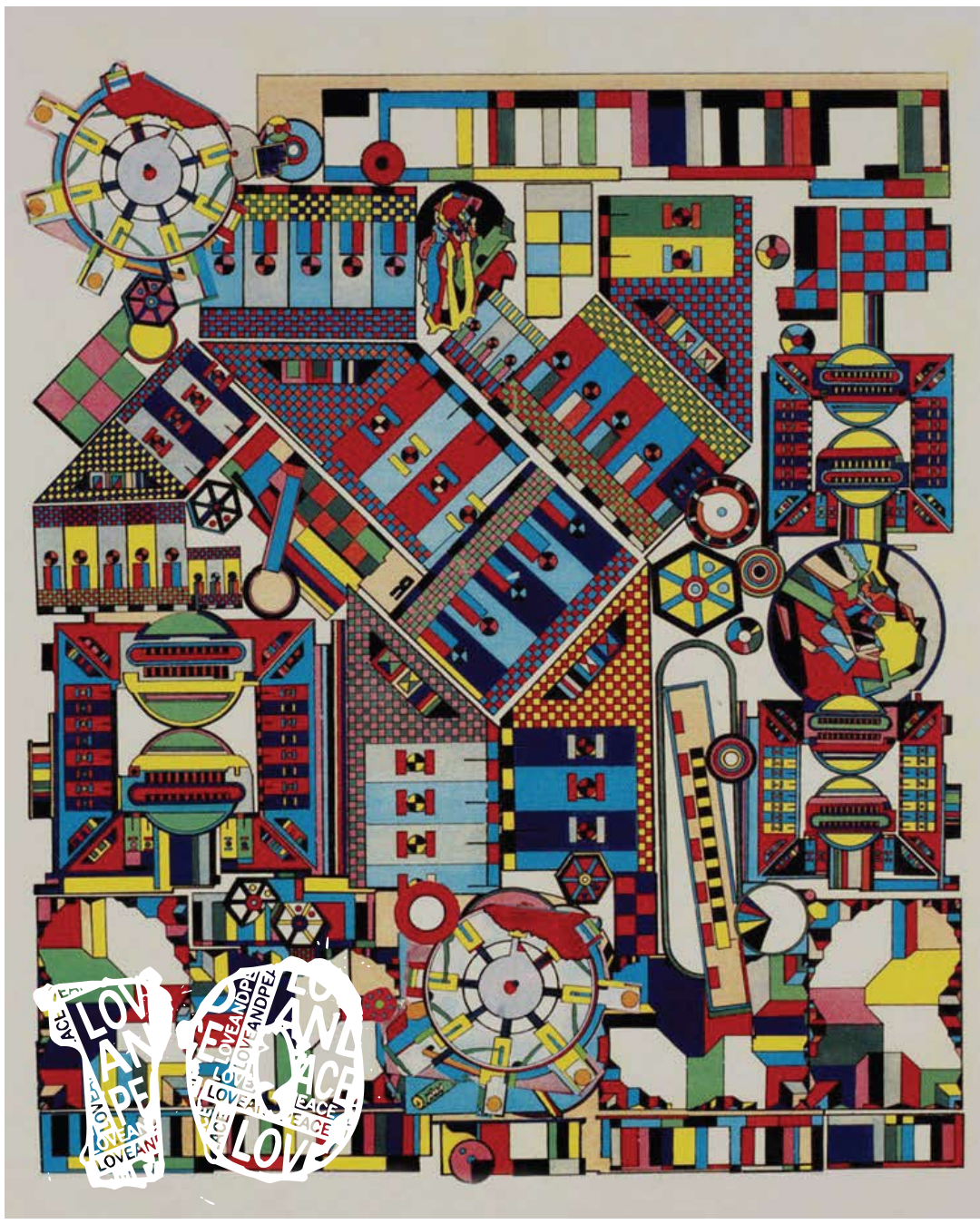

TEKNOLOJİNİN YARATTIĞI MEKANİK YAŞAM İLE İNSAN İLİŞKİSİNİ İRDELEYEN EDUARDO PAOLOZZI, POP ART'IN İNGİLTERE'DEKİ İLK KUŞAK TEMSİLCİLERİNDEN ÖNEMLİ BİR DİĞER İSMİDİR.

Mekanik yaşam ve insan

EDUARDO PAOLOZZI

Teknolojinin yarattığı mekanik yaşam ile insan ilişkisini irdeleyen Eduardo Paolozzi, Pop Art'ın İngiltere'deki ilk kuşak temsilcilerinden önemli bir diğer ismidir. İtalyan asıllı bir ailenin çocuğu olan Paolozzi, sanat eğitimini 1943'te Edinburg Sanat Yüksekokulu'nda ve 1944-47 arasında da Slade Sanat Okulu'nda yapmıştır. Genç yaşta popüler kültüre ilgi gösteren Paolozzi'nin resim derslerinde öğretmenlerini kızdıran uçak, futbolcu ve film yıldızları resimleri yaptığı söylenir. Dergilerden, teknoloji, uçak ve yiyecek reklamlarından, resimli roman, film, araba resmi ve gazetelerden kolajlar yapan Paolozzi'nin 1947 tarihli kolajı "Zengin Bir Adamın Oyuncağı İdim", Pop Sanat'ın belirgin örneklerinden kabul edilir. Sanaçı, 1944-1947 arasında da Slade School'da sanat eğitimi görmüş ve 1947'den 1949'a değin Paris'te yaşamıştır. Burada Dadacılar'la Gerçeküstücüler'in etkisi altında kalan sanatçı, 1940'larda yaptığı M. Ernst etkileri taşıyan yapıştırma resimleri (kolaj) ve 1950'lerde Bağımsızlar Grubu'ndaki çalışmalarıyla, Pop Art'ın İngiltere'deki öncülerinden olmuştur. Heykel alanında önceleri Giacometti'nin ilk dönemini çağrıştıran kabartma türünde çalışmalar yapmıştır. Bu yapıtlar, düz bir alan üstünde böcekleri ve deniz bitkilerini anımsatan biçimlerden oluşmuştur. Daha sonra ise makine kültürünü yansıtan imgeler yaratmak amacıyla robotlara benzeyen figürler gerçekleştirmiştir. Bu figürler gerek yüzey dokuları gerek strüktürleri açısından sanayileşmeyi ve teknolojinin gelişiminin belirtilerini taşır.

ARTS ALMANAC

londra

2013 YAZINDA, MODERN SANATIN MERKEZİ, TEKRAR DOĞDUĞU KIYILARA DÖNÜYOR. HER NE KADAR AMERİKA'DAKİ SANAT ETKİNLİKLERİ HIZ KESMEDEN DEVAM ETSE DE RÜŞTÜNÜ İSPATLAMIŞ TASARIMCI VE SANATÇILARIN ESERLERİ ÖNÜMÜZDEKİ SEZON AVRUPA'NIN KÖKLÜ GALERİ VE MÜZELERİNDE GÖRÜCÜYE ÇIKACAK. PARİS, LONDRA VE BERLİN'İN GÖLGESİNDE KALACAK OLAN LOS ANGELES VE NEW YORK İSE AZ AMA KALİTELİ SANAT GÜNCELERİYLE MODERN SANAT SAHNESİNE YENİ İSİMLER ÇIKARMA GAYESİ GÜDÜYOR.

Hazırlayan: Senem Öztürk / Alican KOZOĞLU

PATRICK CAULFIELD'A SAYGI

ALAN CRISTEA GALLERY

1970'LERİN BAŞINDAN SANATÇININ ÖLÜMÜNE DEK ONUNLA ÇALIŞAN ALAN CRİSTEA, PATRİCK CAULFİELD İÇİN RETROSPEKTİF BİR SERGİ HAZIRLAMANIN GEÇMİŞTEKİ GÜZEL GÜNLERİ EN İYİ ŞEKİLDE ANMAK OLDUĞUNA İNANIYOR.

Sanatçının yeteneği konusundaki farkındalığının artışı ve özgüveninin yükselişini, bunun çalışmalarını son derece iyi yönde etkileyişini gözler önüne seren bir portföyü sanat takipçileriyle paylaşan Alan Cristea Gallery, Caulfield ile kurduğu organik bağı da gururla sergiliyor.

Çalışmalarının Pop Art'dan ziyade klasik Avrupa sanatının bir halkası olarak görülmesi gerektiğini savunan Caulfield, diğer sanatçılarla yüzleşmekten ya da onları takdir etmekten çekinmeyerek kendisine farklı bir yer edinmişti.

Görseller için Alan Cristea Gallery'e teşekkür ederiz.

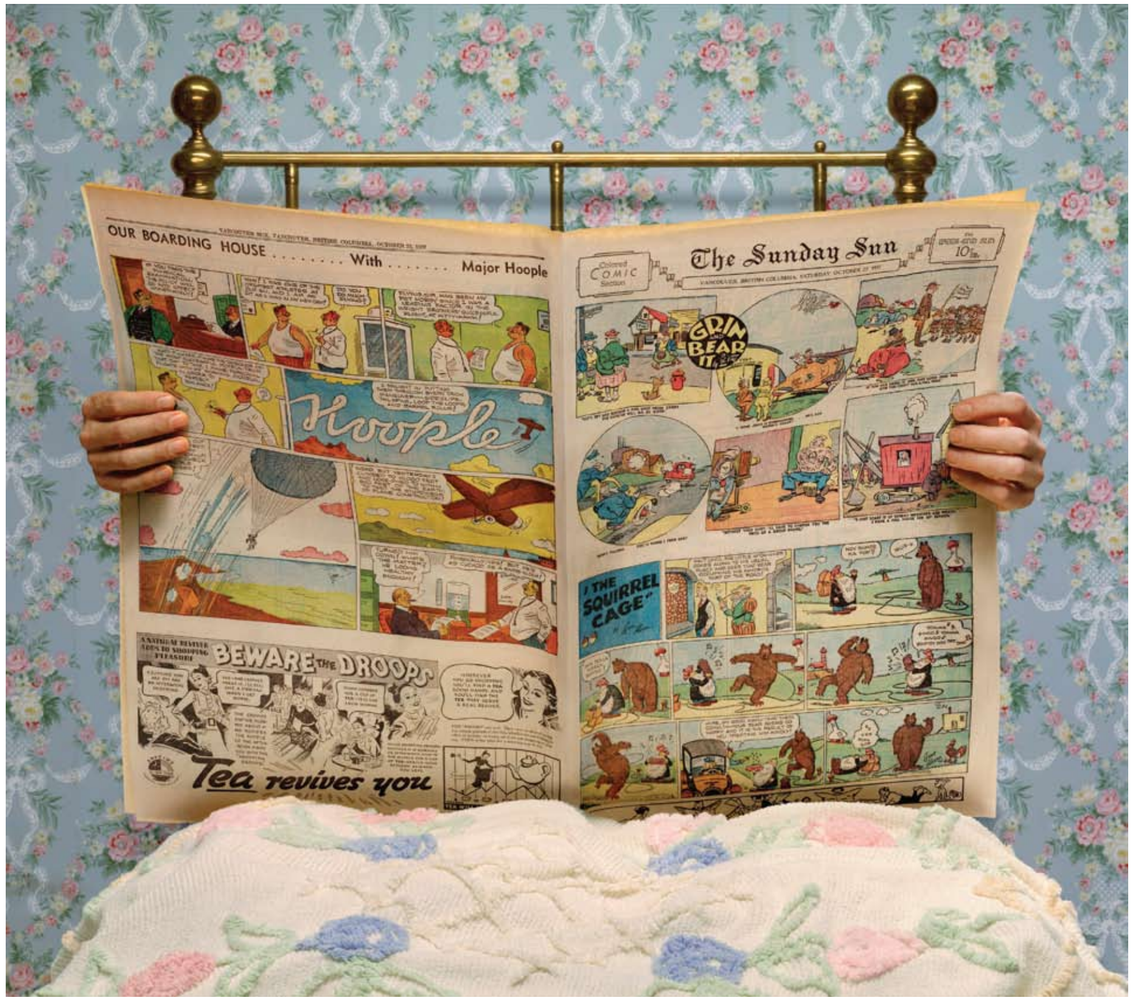

ÜÇ BOYUTLU KURGU

LISSON GALLERY

17 MAYIS
29 HAZİRAN

MODERN SANATIN UNUTTUĞU DEĞERLER ARASINDA YER ALAN EDEBİYAT, MÜZİK VE SANAT TARİHİNİ İŞLERİNİN TEMELİNE OTURTAN GRAHAM, HİKAYE ANLATICILIĞIN YENİ HALİNE ŞEKİL VERİYOR.

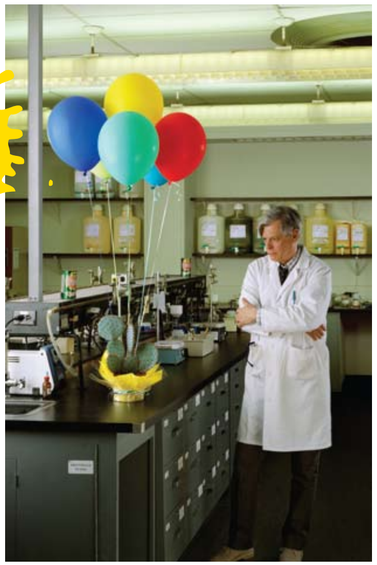

Barselona, Basel ve Hamburg'da gerçekleştirdiği başarılı retrospektif sergilerin ardından İngiltere'deki solo sergisi için Lisson Gallery'nin konuğu olan Rodney Graham'ı bugünün diğer sanatçılarından ayıran en önemli nokta renklerden çekinmemesi. Ciddiye alınma kaygısıyla birlikte her şeyi siyah ya da gri gösterenlerin aksine renkleri çalışmalarına yediren Graham Londra'da ışık kutuları ve hem heykel vari hem de sinemayı andıran mizansenlerden oluşan bir koleksiyon sergileyecek. Modern sanatın unuttuğu değerler arasında yer alan edebiyat, müzik ve sanat tarihini işlerinin temeline oturtan Graham, hikaye anlatıcılığın yeni haline şekil veriyor.
Görseller için galeriye ve sanatçıya teşekkür ederiz.

SAFWAN DAHOUL'UN SİYAH VE BEYAZI

AYYAM GALLERY

9 MAYIS
15 HAZİRAN

SAVAŞIN VE KAOSUN UZUN YILLAR BOYUNCA HÜKÜM SÜRECEĞİ SURİYE SANATI'NI TANIMAK İÇİN DOĞRU BİR BAŞLANGIÇ SUNAN SAFWAN DAHOUL, İLK KEZ İNGİLTERE'DE SOLO SERGİSİYLE GÜNDEME GELİYOR.

Repetitive Dreams (Tekrar Eden Rüyalar) başlıklı sergisiyle Ayyam Gallery'ye konuk olan Suriyeli sanatçı Safwan Dahoul, ülkesinin savaş izleri taşımayan son eserlerini vermiş kabul edilebilir. Savaşın ve kaosun uzun yıllar boyunca hüküm süreceği Suriye Sanatı'nı tanımak için doğru bir başlangıç sunan Dahoul, ilk kez İngiltere'de solo sergisiyle gündeme geliyor. Neredeyse 25 yıllık bir birikimin eseri olarak ortaya çıkan koleksiyon, sanatçının uyurken gördüğü kadar günlük hayatta karşılaşıp gerçekliğini sorguladığı olayları yorumlayışı sonucu ortaya çıkıyor. Sanatçıya göre bugün yaşanan her olay bir başka geçmiş anın tekrarından ibaret. Aşktan kavgaya kadar işlediği konuları bu perspektiften yorumlayan Dahoul'un renksiz paleti işlerdeki gölge-ışık algısını tetikliyor.
Görseller için sanatçıya ve galeriye teşekkür ederiz.

TIM ROLLINS VE K.O.S'UN ENTERESAN İŞBİRLİĞİ

4 HAZİRAN
14 TEMMUZ

MAUREEN PALEY

K.O.S.(KİDS OF SURVİVAL-HAYATTA KALMANIN ÇOCUKLARI) İLE OLAN EŞSİZ ORTAKLIĞI BUGÜN HALA DEVAM EDEN TİM ROLLİNS'İN İLHAM KAYNAKLARINDAN BİRİ DE YİNE ORTAKLARI OLSA GEREK.

K.O.S.(Kids of Survival-Hayatta Kalmanın Çocukları) ile olan eşsiz ortaklığı bugün hala devam eden Tim Rollins'in ilham kaynaklarından biri de yine ortakları olsa gerek. Sanatçı olmanın yanı sıra bir öğretmen ve aktivist olan Rollins, kariyerine bir başka sanatçının asistanlığı yaparak başladığından sadece teorik değil pratik eğitim almış olmanın artılarını yaşıyor bugün. Ortak çalışmaları sonucunda çizim, fotoğraf, heykel ve resim gibi farklı alanlarda ürün veren Rollings ve K.O.S.'nin arka planında genellikle kitaplardan seçilmiş sayfalar yer alıyor. Minimalizm ve 1980'ler resminin canlandırılması isteğinin karışımı olarak modern sanat sahnesine imza atan ürünler aynı zamanda sosyal ve politik mesaj vererek sanatın siyaset üzerinde yer alan konumunu tüm dünyaya hatırlatıyorlar.

Görseller için sanatçılara ve galeriye teşekkür ederiz.

HAROON MİRZA /o/o/o/o/

LISSON GALLERY

ESERLERİ BUGÜN PEK ÇOK MÜZENİN KOLEKSİYONUNDA YER ALAN MİRZA, YENİ ÇALIŞMALARIYLA DÜNÜN ÖTESİNE GEÇMEYİ HEDEFLİYOR.

Lisson Gallery'deki ikinci kişisel sergisi için yansıma odası ve döner tabla gibi somut çalışmalarla birlikte, ışık üniteleri ve LED'lerle yaptığı kavramsal çalışmaları bir arada görücüye çıkaracak olan Haroon Mirza, hem Londra'da yaşıyor hem de tarihi şehrin içinde, ondan ilham alarak çalışmalarını sürdürüyor. /o/o/o/o/ adlı sergiyle bağlantılı olarak o.o.o.o.co.uk adlı bir internet sitesinin de tanıtımın yapılacağı sergi, sanatı interaktif ortama da taşıyor. Sanatçının başka tasarımcı ve sanatçılarla birlikte imza attığı işler de serginin portföyünde yer alıyor. Eserleri bugün pek çok müzenin koleksiyonunda yer alan Mirza, yeni çalışmalarıyla dünün ötesine geçmeyi hedefliyor.

Görseller için Lisson Gallery'e ve sanatçıya teşekkür ederiz.

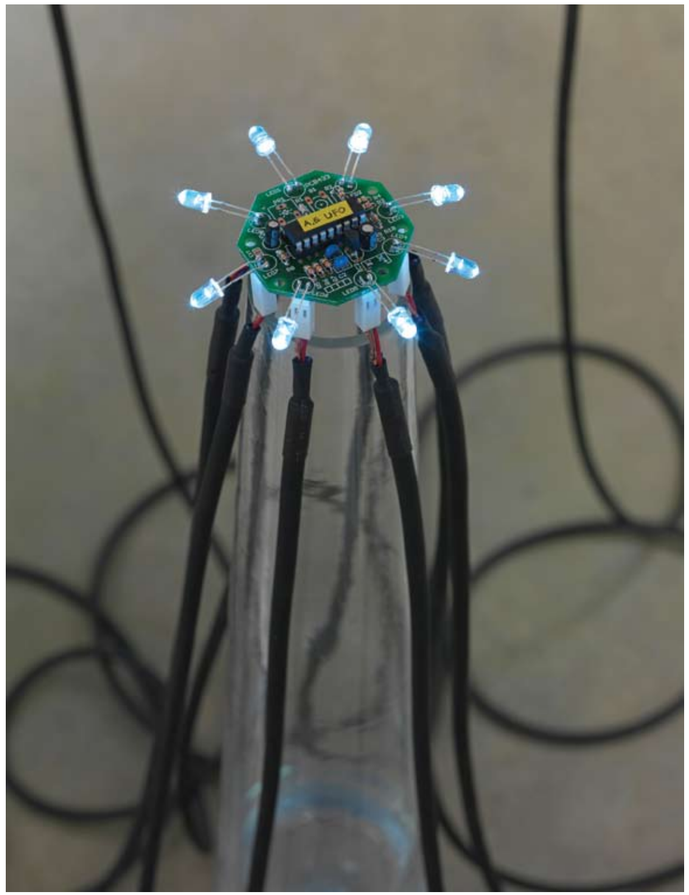

ARTS ALMANAC

paris

DÜNYANIN EN ROMANTİK ŞEHİRLERİNDEN BİRİ OLAN PARİS'TE BU YAZ DA YAŞAM İLE BÜTÜNLEŞİYOR ÇAĞDAŞ SANAT... SERGİLENEN ESERLERİN ANLATTIĞI HİKAYELERDE POLİTİK DOKUNUŞLARIN AĞIR BASIYOR.

TANIDIK BİR HİKAYE

MUSEE JEAN-LURCAT

21 HAZİRAN
24 KASIM

Fransa doğumlu sanatçı Artémis, her ne kadar hiçbir akademik eğitim almasa kendini son derece başarılı yetiştirmiş bir isim. Sanatsal gelişimi sırasında önce Liechtenstein'a oradan da Tinos, Yunanistan'a yerleşen sanatçının Musée Jean-Lurçat'da yer alacak olan sergisi Odysseia Destanı'nı kendi algısıyla karıştırması sonucu ortaya çıkan eserlerden oluşuyor.
Kumaş parçalarına verdiği biçimler ve onları bir arada kullanma tarzıyla tanıdık bir hikaye anlatan Artémis, katman katman Homeros'un eserinin derinine inen bir yol açıyor.
Görseller için müzeye ve sanatçıya teşekkür ederiz.

KUMAŞ PARÇALARINA VERDİĞİ BİÇİMLER VE ONLARI BİR ARADA KULLANMA TARZIYLA TANIDIK BİR HİKAYE ANLATAN ARTÉMİS, KATMAN KATMAN HOMEROS'UN ESERİNİN DERİNİNE İNEN BİR YOL AÇIYOR.

GÜNAYDIN KÜÇÜKHANIM

24 MAYIS
18 AĞUSTOS

MAM PARIS

İLK BAKIŞTA BİR HAYLİ KİŞİSEL İŞLER OLARAK GÖZE ÇARPSALAR DA VİETNAMLI SANATÇI DANH VO'NUN İŞLERİNİN TEMELİ SON DERECE POLİTİK.

MAM Paris'ye konuk olan sanatçının işleri ne doğrudan ne de dolaylı olarak, sanatçının kendine has tabir ettiği bir yöntemle liberal toplulukların altında yatan güç oyunlarını, bu toplulukları yönetmek için gerek duyulan kuralları ve ulus devlet fikrinin ne kadar dayanıksız olduğunu gözler önüne seriyor. Toplumsal değerler etrafına kurulan çalışma, ister ekonomik ister ruhsal ya da sembolik olsun, koloni dönemi sonrası toplulukların dünyaya entegre olma konusunda yaşadıkları sıkıntılara da ışık tutuyor. Amerikalı bir yazarın Vietnam'a yaptığı ziyareti sırasında kendisini karşılayanların yarı Fransız yarı İngiliz bir dille "Go Mo Ni Ma Da / Good morning, Madame" dediğini yazdığı makalesinden adını alan sergi, sanatın her alanının para ile ilgilenmediğini de söylemeye çalışıyor. Görseller için müzeye ve sanatçıya teşekkür ederiz.

KLASİK PORTRENİN KÜBİZMLE İMTİHANI

FONDATION GIANADDA

21 HAZİRAN
24 KASIM

Fondation Pierre Gianadda ve Centre George Pompidou à Paris'nin ortak çalışması olarak hayata geçecek olan Modigliani ve Paris Ekolü, Modigliani'nin 1906'da Paris'e gelmesiyle birlikte eserlerinde yaşanan değişikliği gözler önüne sermeyi ve tarihi şehrin önemli sanatçı üzerindeki izlerini incelemeyi planlıyor. Avrupa'nın dört bir yanından Fransa'ya gelen sanatçılar için daha da özel bir anlam taşıyacak olan sergi kültürel farklılıkları özümsemenin sanat açısından ne kadar önemli olduğunu da kanıtlamış olacak. Sergi sorumlusu Catherine Grenier'in her eseri teker teker mercek altına alıp hazırladığı notlarla birlikte açılacak olan etkinlik, bir yandan portre geleneğini sürdüren bir yandan ise kübizm estetiğine inanan Modigliani'yi anlamak açısından son derece önemli.
Görseller için Fondation Pierre Gianadda'ya teşekkür ederiz.

HER ESERİN TEKER TEKER MERCEK ALTINA ALINIP HAZIRLADIĞI NOTLARLA BİRLİKTE AÇILACAK OLAN ETKİNLİK, BİR YANDAN PORTRE GELENEĞİNİ SÜRDÜREN BİR YANDAN İSE KÜBİZM ESTETİĞİNE İNANAN MODİGLİANİ'Yİ ANLAMAK AÇISINDAN SON DERECE ÖNEMLİ.

POLİTİK SINIRLAR

MAM PARIS

19 NİSAN
18 AĞUSTOS

DAHA ÖNCE ANDY WARHOL, JEAN-MİCHEL BASQUİAT, ROY LİCHTENSTEİN VE DANİEL BUREN GİBİ İKONİK SANATÇILARLA BİRLİKTE KARMA SERGİLERDE YER ALAN HARİNG, KENDİ ALANININ EN BEĞENİLEN İSİMLERİNDEN BİRİ.

MAM Paris ve CENTQUATRE'ın ortak çalışması sonucu hazırlanan Keith Haring sergisi, doğası gereği politik aktivizm yapan çalışmalarıyla kariyeri boyunca takdir edildi. Aralarında dozu tutturulamayan aktivizmin de olduğu pek çok olguyu eleştirmek için resim yeteneğini ve renkleri kullanan Haring, bu sergiyle birlikte daha iyi anlaşılmayı bekliyor. 1985-1990 yılları arasında 250'den fazla eser veren sanatçının daha önce görülmemiş çalışmaları da görücüye çıkıyor. Daha önce Andy Warhol, Jean-Michel Basquiat, Roy Lichtenstein ve Daniel Buren gibi ikonik sanatçılarla birlikte karma sergilerde yer alan Haring, kendi alanının en beğenilen isimlerinden biri.
Görseller için müzeye teşekkür ederiz.

SONRADAN GELEN SAYGI

DOMAINE DE KERGU HENNEC

YAŞADIĞI SÜRE BOYUNCA PEK ÇOK ÖDÜL ALAN VE 700'DEN FAZLA ESER VERDİĞİ TAHMİN EDİLEN TAL COAT, ÖLÜMÜNDEN NEREDEYSE 30 YIL SONRA SAYGIYLA ANILMAYA BAŞLANACAK.

1905-1985 yılları arasında yaşamış ve eserlerindeki majör Fransız etki ile tanınırlık sağlamış olan Pierre Tal Coat'ın eserlerinden oluşan kalıcı bir sergi Domaine du Kerguéhennec'de sanatseverlerle buluşmaya hazırlanıyor. Yaşadığı süre boyunca pek çok ödül alan ve 700'den fazla eser verdiği tahmin edilen Tal Coat, ölümünden neredeyse 30 yıl sonra saygıyla anılmaya başlanacak. Düzenli olarak yenilenecek olan sergi, sanatçının işlerini zaten takip edenler için bir anı, bir mabet olacakken pek çoklarının da onu tanımasına sebep olacak.
Görseller için galeriye teşekkür ederiz.

30 HAZİRAN
DAİMİ KOLEKSİYON

ARTS ALMANAC

berlin

BERLİN, ÇAĞDAŞ SANATTA 'BEN DE VARIM' DEMEYE BU YAZ DA DEVAM EDİYOR. BERLİN'İN SANAT DÜNYASINDAKİ YERİ ELEŞTİREL BİR AÇIDAN İRDELENİYOR.

HENÜZ ÇOK GENÇ İKEN SAHIP OLDUĞU ULUSLARARASI TANINIRLIK İLE ÇALIŞMA SAHASINI GENİŞLETME KONUSUNDA BIR SIKINTI YAŞAMAYAN AYCOCK, GALERIE THOMAS SCHULTE'LE BIRLIKTE ÜÇÜNCÜ SOLO SERGISINDE BIR KEZ DAHA KRITIKLERLE BIR ARAYA GELIYOR.

26 NİSAN
29 HAZİRAN

Alice Aycock

Galerie Thomas Schulte

Berlin Galeri Hafta sonu etkinliğiyle birlikte Amerikalı heykeltraş Alice Aycock'un üçüncü solo sergisinin de Berlinli sanatseverlerle buluşması sağlandı. Henüz çok genç iken sahip olduğu uluslararası tanınırlık ile çalışma sahasını genişletme konusunda bir sıkıntı yaşamayan Aycock, Galerie Thomas Schulte'daki sergisinde bir kez daha kritiklerle bir araya geliyor. Teknolojik ve pozitivist yanları hem takdir edilen hem de sorgulanan bir sanatçı kuşağının üyesi olarak arada denge kurması gerektiği fikri ile eleştirileri boş verme arasında gidip gelen heykeltıraş, aslında teraziyi bu şekilde devrilmekten koruyor. Super Twister II adını verdiği çalışması serginin merkezi kabul edilirken, hortum ve girdapları akıllara getiren çalışma sergiyi gezenleri kendisine doğru çekiyor.
Görseller için sanatçıya ve galeriye teşekkür ederiz.

RESME DOKU KATMAK ADINA ÇABALAYAN VE BU KONUDA BAŞARILI İŞLERE İMZA ATAN FABIAN MARCACCIO, BU YAZ GALERIE THOMAS SCHULTE'ÜN EV SAHIPLIĞI YAPTIĞI SOLO SERGISIYLE BERLINLI SANATSEVERLERLE BULUŞACAK.

6 HAZİRAN
9 AĞUSTOS

Marcaccio

Galerie Thomas Schulte

1990'ların başından beri sahip olduğu radikal bakış açısı yüzünden eleştirilen sanatçının işlerinde tuval, renk, fırça darbeleri sanat ürününün parçasından ziyade kendisi haline geliyor. Çalışmalarının hibrid doğası gereği "paintant" diye adlandıran Marcaccio, göreceyle yeni olan çevre algısı yüksek çalışmalarıyla modern ressam kavramının biraz dışında kalıyor. Üretme ve yaratmanın yanı sıra deforme etmenin de sanat açısından önemli olduğunu kanıtlayan Marcaccio, 'şey'leri sonrasında tekrar bir araya getirmek için parçalamaktan kaçınmıyor. Görseller için sanatçıya ve galeriye teşekkür ederiz.

GALERIE THOMAS SCHULTE'ÜN CORNER SPACE ADLI BÖLÜMÜNDE SERGILENEN, GALLERY WEEKEND BERLIN BÜNYESINDE AÇILAN FRANKA HÖRNSCHEMEYER SERGISI BUGÜNÜN BERLIN'ININ SANAT ÜZERINDEKI ETKISINI TARTIŞMAYA AÇIYOR.

26 NİSAN
29 HAZİRAN

Hornschemeyer

Galerie Thomas Schulte

Berlin'de yaşayan ve orada eser veren Hörnschemeyer, ele aldığı şart ve durumları çok yönlü işlemeye odaklanmış durumda. İnsan, tarih, psikoloji ve uzay arasındaki ilişkileri inceleyip onlara tekrar şekil verdiğini savunan sanatçı, izleyicisinin ancak hareket halindeyken kavrayabileceği bir düzenle çalışıyor. Her zamanki sergilerinden farklı olarak bu sefer sadece izleyicisini değil modellerini de hareket ettiren Hörnschemeyer, sanatla sanayileşme arasında bir köprü oluşturuyor. Görseller için galeriye ve sanatçıya teşekkür ederiz.

İSTANBUL'DA SANAT İLE YAZA MERHABA

HERKES TEKER TEKER İSTANBUL'DAN DAHA SERİN VE MUTLULUK VERİCİ YERLERE KAÇARKEN, İSTANBUL GALERİLERİ VE SANAT AKIŞI ARA VERMEKSİZİN YAZ DÖNEMİNE GİRİYOR. DİJİTAL ENSTALASYONDAN FARKLI HEYKEL TEKNİKLERİNE KADAR GENİŞLEYEN BİR SKALADA RESİM SANATININ DA KENDİNE YER BULDUĞU BİR DÜZENEK DAHİLİNDE ORGANİZE OLAN SERGİLER, BU YAZ SANAT İZLEYİCİSİNE FARKLI VİZYONLAR KAZANDIRACAK.

Hazırlayan: /Alican Çakmak KOZOĞLU

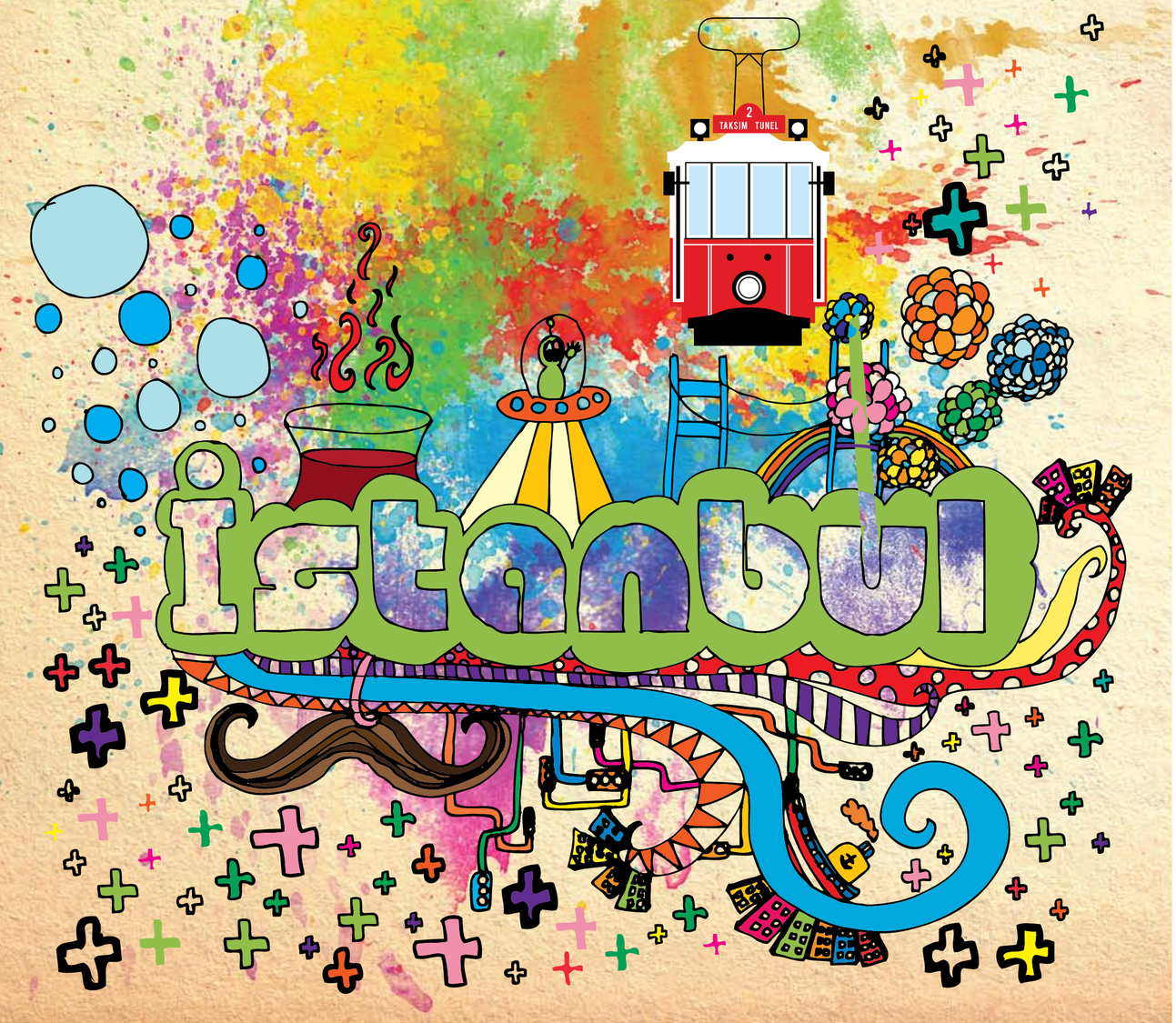

ANDREW ROGERS'IN İSTANBUL'A ÇIKAN DÖNENCELİ YOLU

AVUSTRALYALI SANATÇI ANDREW ROGERS'IN SÜRELİ BİR LABİRENT OLUŞTURARAK ENTERAKTİF SANATA FARKLI BİR TUTUMLA YAKLAŞTIĞI ÇALIŞMASI DÖNENCELİ YOLLAR, PROJE4L/ELGİZ ÇAĞDAŞ SANAT MÜZESİ'NDE.

18 Nisan-8 Haziran 2013
Elgiz Çağdaş Sanat Müzesi

Bir diğer ismi Gerçeğin Arayışı olan land art projesi, Elgiz Müzesi'nin üzerindeki bin 500 metre karelik açık hava sergi alanında gösterimde olacak. 18 Nisan tarihli açılışın 3 gün öncesinde tamamlanan enstalasyonuna İstanbullu sanat öğrencilerinin de katıldığı sergi 8 Haziran'a kadar devam edecek. Rogers'ın "Dünyamıza önem veriyorsak, hangi kriterleri ön planda tutarak yaşamalıyız?" sorusuna cevap aradığı çalışması bireyin etrafındakilere ve kendisinden sonra geleceklere beslemesi gereken sorumluluk duygusunu tetikliyor. Bugünün gelecekteki yansımalarını yine bugün gösteren bir eser olan Dönenceli Yollar, Kaligan'daki Vadi Boğazı'nın bir replikası. Kurgusunda 450 kişinin yardımı bulunan land art projesi, dünyanın en güzel ve bakir alanlarından birini geleceğin bilinmeyen yüzünü gösteren bir ayna olarak kullanıyor.

ÇAĞDAŞ TÜRK SANATI'NDA BİRLİK ALGISI: İTTİFAK

9 Mayıs-15 Haziran 2013 ● X-ist galeri

ÇAĞDAŞ TÜRK SANATININ ÖNEMLİ GENÇ SANATÇILARINDAN BIRI OLAN ANSEN'IN 9 MAYIS'TA AÇILAN X-İST'TEKİ 6. KİŞİSEL SERGİSİ "İTTİFAK" 15 HAZİRAN'A KADAR GEZİLEBİLECEK.

İttifak" ile 6. kişisel sergisini beğeniye sunan Ansen neyse ki kendi jenerasyonunun başarılı temsilcilerinden. Sanatta çok yönlülüğün ve çok kabiliyetliliğin arandığı günlerde fotoğrafı heykel ve pentür yaklaşımlarıyla bir araya getirip dijitalleşmenin kazandırdığı manipülasyon tekniklerinden faydalanan Ansen sırf ulusal sınırlar içerisinde değil uluslararası sanat arenasında da kendi yerini elde etti. Bir bütün olarak uygarlık ve uygarlığın gelişimindeki somut ve soyut mihenk taşlarına ayna tutan, yapanın elinden sonra bakanın gözünün eserin formu üzerindeki gücünü kullanan Ansen, politik meseleleri eleştirmekten de çekinmiyor. Yaptığı işleri durağanlıktan ziyade akıp giden bir görüntünün akılda iz bırakan parçası gibi işleyen sanatçı, yer yer gerçekçi anlatımın uçlarında gezinirken sıklıkla kararı kendisi olmayana, ötekine bırakıyor. Çok genç kariyerine rağmen hep Sotheby's hem de Christie's tarafından gerçekleştirilen müzayedelerde yer alan Ansen'in eserleri bugüne dek İngiltere, Dubai, Çin, Tayvan ve Almanya'da da sergilendi.

HER ŞEY SIFIRLANDIĞINDA 00:00

6 Haziran-13 Temmuz 2013
Sanatorium

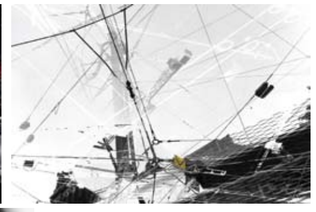

FOTOĞRAF SANATÇISI BURCU AKSOY'UN İLK KİŞİSEL SERGİSİ "00:00", BİLİNÇDIŞI ETKİLEŞİMDEN BESLENEN FOTOĞRAFLARDAN OLUŞUYOR.

İlk kişisel sergi, karma sergilerin başarılı geçtiğinin ve sanatçının başarılı bir geleceğin eşiğinde durduğunun işareti kabul edilebilir. Yine de ilk kişisel sergi, bir kariyerin katili de olabilir; karma sergi ufak hataları görmezden gelebilir ama kişisel sergi ölümcül derecede titizdir.
Fotoğraf sanatçısı Burcu Aksoy'un ilk kişisel sergisi "00:00", bilinçdışı etkileşimden beslenen fotoğraflardan oluşuyor. 6 Haziran ile 13 Temmuz arasında Sanatorium'da gezilebilecek olan serginin arkasındaki kadın ise, katıldığı karma sergilerde gördüğü haklı ilginin meyvelerini toplamaya hazırlanıyor. İstanbul Modern Müzesi'nin koleksiyonunda çalışmaları olan, yurtdışındaki birkaç özel koleksiyona yaptığı işler dahil edilmiş olan Aksoy aynı zamanda desen ve mekan tasarımı da yapıyor. Son olarak Bahrain National Museum'da gerçekleşen İstanbul Modern-Bahreyn koleksiyon sergisinde yer alan sanatçı, karmaşayı başarılı kontrol edenlerden. Burcu Aksoy çalışması hakkında şöyle diyor; "Bilincin önce bilinçdışı tarafından oluşturulması gerektiğine göre, ancak bilinçdışının ortaya çıkarabileceği akıl durumlarının oluşturduğu görüntüler, yani ilk bakışta görülenin anlam ve algısını aşacak güçte şeyler üretme ve anlatma isteği bakış açımı oluşturur. Fotografik işler bu düşüncelerin iki boyutlu ifadesidir; objektifin gördüğünden farklı ve yapanın kendisinden başkasının tahayyül edemeyeceği görüntüyü sunar. Fotoğraflarda tek bir an tespiti yer almaz. Aksine, birden fazla an bir araya gelir; çekilen kareler, dijital ortamda bir araya gelerek gerçek(!) olandan hayali(!) olanı yaratır; her bir fotografik iş belli bir zaman dilimini isim olarak seçer. Şeklen ve ruhen deformasyon, kaotik devinim, insanın içindeki vahşetin de estetik kaygılar kadar ortaya çıkabildiği görüntüler, bu görüntülerin çekici olduğu kadar itici olma hali ve hakkı, fotografik işlerimin karakteridir. Psikiyatri terimlerinin serilerin isimleri olarak kullanılması da bundan dolayıdır."

DAIRE GALERİ, 30 MAYIS – 29 HAZIRAN TARİHLERİ ARASINDA BAHADIR ÇOLAK, EBRU YILMAZ KALE, ECE AKAY VE TUGBERK SELÇUK'UN ÜÇ BOYUTLU İŞLERİ VE YERLEŞTİRMELERİNDEN OLUŞAN "HAYAL GÜCÜNÜN ÜRÜNÜ" İSİMLİ GRUP SERGİSİNE EV SAHIPLIĞI YAPIYOR.

HAYALLERİN GÜCÜ ADINA

30 Mayıs-29 Haziran 2013 ● Daire Galeri

Sanatçının ortaya çıkardığı üretim, kendi estetik tavır ve değerlerini kattığı, geçmişe ait belleğinden ve 'phantasia'larından izler taşıyan yeni bir oluşumdur. Duygusal ve düşünsel bir etkinlik olmakla birlikte, o ana özgü ve özeldir. Dört farklı sanatçının bu çerçevede ele alınabilecek algı, bellek, akıl, phantasia kavramlarını sanatsal tetikleyici kabul edip yarattıkları eserleriyle bir araya getiren Daire Sanat, mümkün mertebe farklı işleri sanat severlere tanıtmaya devam ediyor. Sergide yer alan tüm çalışmalar, sanatçıların kendi hayal güçlerinin özgün üretimleri olarak, farklı konulara referans verirken hayal gücünün üç boyutta cisimlenmesine de örnekler oluşturuyor.

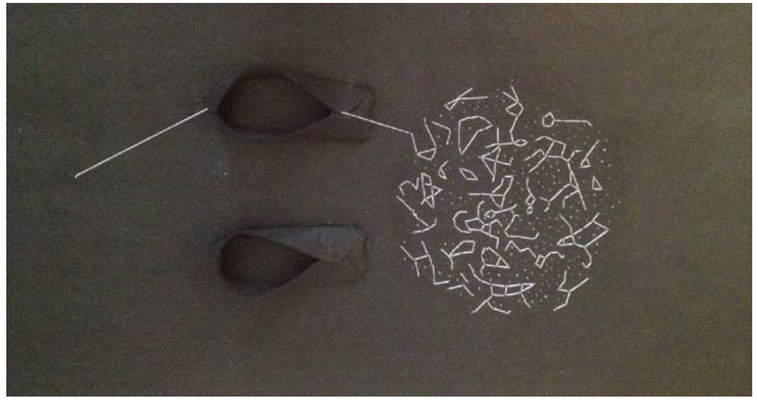

DOKU SANAT İSTANBUL, YAZ BOYUNCA İZLENEBİLECEK BİR KARMA SERGİYE EV SAHIPLIĞI YAPIYOR. BÜYÜK USTALARDAN, GENÇ SANATÇILARA

DOKU SANAT İSTANBUL'UN YAZKARMASI

30 Mayıs - 16 Eylül ● Doku Sanat İstanbul

Zeki Faik İzer, Tuncay Betil, Nuri İyem, İbrahim Balaban, Ali Demir, Işıl Özışık, Mustafa Ayaz, Ali Candaş, Hale Ürkmezgil, Yusuf Toprak, Dağmar Gögdün, Alp Bartu, Marek Brzozowski, Reha Yalnızcık, Hasan Taşdemir, Bülent Demirağ, Murat Tolga, Nurettin Akkaya, Merab Gagiladze, Orhan Umut, Nadir Baylan ve Sema Ocal ın tablolarının görücüye çıktığı sergi, yazı İstanbul'da geçirecekleri bekliyor.

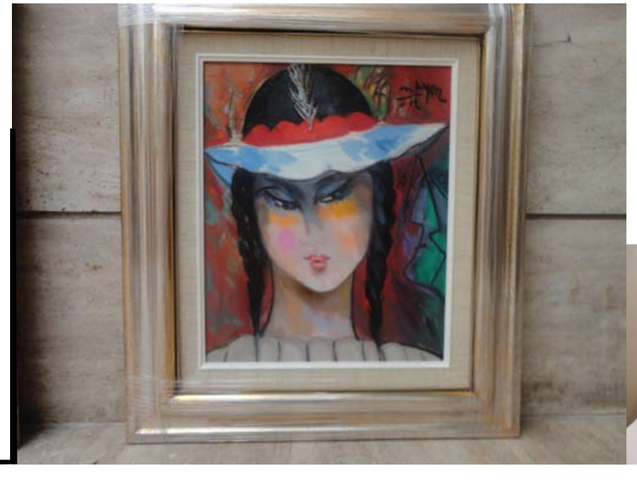

17 MAYIS İLE 15 HAZİRAN ARASINDA ZİYARETE AÇIK OLAN SERGİDE NESNELERİN SINIRLARI BİR TARAFA BIRAKILIP BAŞKA NESNELERLE YANİ BÜTÜNLE OLAN İLİŞKİSİNE IŞIK TUTULUYOR.

ELVIN KARAASLAN PERSPEKTİFİNİN BİR KISMI

17 Mayıs-15 Haziran 2013 ● Galeri İlayda

Fotoğrafçının kompozisyona etkisinin mümkün mertebe az olduğu, klasik ve risksiz fotoğrafçılık örneklerini parça ile bütün arasındaki ilişki bazında ele alan Elvin Karaaslan'ın Kısmen başlıklı sergisine Galeri İlayda ev sahipliği yapıyor. 17 Mayıs ile 15 Haziran arasında ziyarete açık olan sergide nesnelerin sınırları bir tarafa bırakılıp başka nesnelerle yani bütünle olan ilişkisine ışık tutuluyor. Aynı zamanda sanatçının İstanbul'daki ilk solo sergisi olan çalışma genç bir sanatçının taze yaratıcılığını göstermeyi başarıyor. Daha komplike ve belki bir nebze yorucu eserlerin verildiği bir dönemde yavaş ve zorlamayan bir tutum sergileyen Kısmen, Karaaslan'dan daha fazlasını beklemeye sebepe oluyor.

BAHADIR YILDIZ'IN GALERİ APEL'DEKİ 6. KİŞİSEL SERGİSİ, FARKLI AYAKLAR İÇİN ÜRETİLEN ORTOPEDİK AYAKKABI KALIPLARI ÜZERİNE İNŞA EDİLMİŞ HEYKELLERİ MERKEZİNDE BARINDIRIYOR.

HUZURSUZ BACAK

17 Mayıs-22 Haziran 2013 ● Galeri Apel

İlk bakışta sadece ayakkabı kalıbı olarak görünen nesneler, sanatçının dünyasında biçimsel ve kavramsal değişime uğruyorlar. Bu değişim; toz, talaş, tahta objeler ve ağaç parçaları yardımıyla açığa çıkarken Yıldız'ın heykelleri vücut buluyor. Yine de heykeller sadece ayakkabı kalıplarının sanatçıdaki yansımasını anlatmıyor; kusurlu ayaklar üzerine oluşturulan yapılar aynı zamanda ağaçlardaki izlerle zamanı içine katarak insanın iç örgüsüne de gönderme yapıyor.

PERA'DA BİR İSPANYOL: MANOLO VALDES

8 Mayıs - 21 Temmuz 2013
Suna ve İnan Kıraç Vakfı Pera Müzesi

Suna ve İnan Kıraç Vakfı Pera Müzesi, çağdaş sanatın yaşayan ustalarından İspanyol sanatçı Manolo Valdés'i Pera Müzesi'nde konuk ediyor. "Manolo Valdés, Resimler ve Heykeller" başlıklı sergi, özellikle kullandığı malzemelerin çeşitliliği, büyük boyutlu yapıtları ve forma dair arayışları ile dikkat çeken, Manolo Valdés'in 1980'lerden günümüze uzanan çalışmalarından çoğunluğu kadın konulu 46 resim ve 13 heykel var. 59 yapıtlık "Manolo Valdés, Resimler ve Heykeller" sergisi, Pera Müzesi ile dünyanın en önemli galerilerinden Marlborough Gallery New York işbirliğiyle hazırlandı.

Çoğunlukla çuval bezi ve katmanlı boya kullanarak yaptığı resimlerle ve metal, ahşap ve su mermerinden yaptığı, büyüklük ve azametin öne çıktığı heykellerle günümüz sanatına kendine özgü yaklaşımı, yorumları ve yapıtlarıyla damgasını vuran Valdés,

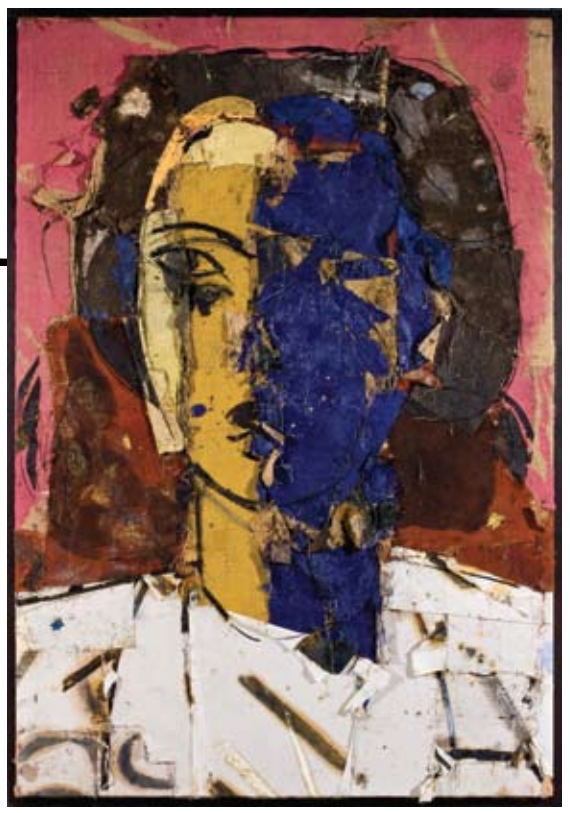

resim ve heykeli farklı bakış açılarıyla yorumlayarak, iki boyutlu görüntüyü üç boyutluya dönüştürüyor ve onlara yeni bir mevcudiyet kazandırıyor.

DÖNGÜLERDE İLERLEMEK

6 Haziran-13 Temmuz 2013 ● Galeri Rampa İstanbul

Uluslararası platformda samimi, 8mm film enstalasyonlarıyla tanınan Hatice Güleryüz'ün çalışmaları pek çok farklı ifade ve imge üretimi şekline dayanıyor. Kendini tek bir disiplinin parametreleri ile kısıtlamayan Güleryüz'ün çalışmaları, inşa edilmiş gerçeklikler, bellek ve dil gibi konular üzerine odaklanıyor ve farklı malzemeler/teknikler kullanarak bu kavramların değişik biçim ve ifade olanaklarını araştırıyor. Birçok disiplinin bir arada kullanılması sanatçının farklı katmanlar oluşturmasına olanak sağlayarak, dikkati işlerin kendi içinde ve birbirleri arasında oluşan anlatılara çekiyor.

4 Haziran
6 Temmuz 2013
Galerist

CENNETİN ATEŞİ

Galerist, Kendell Geers'in yeni eserlerinden oluşan "Cennetten Ateşi Çalmak" isimli İstanbul'daki ilk kişisel sergisine evsahipliği yapıyor. Sergide, yaşamını Belçika'da sürdüren Güney Afrikalı sanatçının yeni tuval işlerinin yanı sıra, kağıt üzerine çalışmaları ve Geers ile özdeşleşen heykellerinden bir seçki sunuluyor.

SERGİDE, YAŞAMINI BELÇİKA'DA SÜRDÜREN GÜNEY AFRİKALI SANATÇININ YENİ TUVAL İŞLERİNİN YANI SIRA, KAĞIT ÜZERİNE ÇALIŞMALARI VE GEERS İLE ÖZDEŞLEŞEN HEYKELLERİNDEN BİR SEÇKİ SUNULUYOR.

“Sanatçı kendi istediği kadar özgürdür”

BALKAN NACI İSLIMYELI

“Çantanızda yeni bir şeyler olmalı topluma hediye edebileceğiniz” diyen Balkan Naci, ‘ilham kaynağım’ dediği İstanbul’un da tutkunu bir sanatçı. Her dönem kendisini yenileyerek karşımıza çıkan İslimyeli, 40 yılı aşkın sanat hayatında enerjisinden ve tutkusundan birazını dahi yitirmiş değil.

Geleneksel ile modernin aynı anda birlikte yaşadığı, hakim bir yalnızlık ve hüzün… Balkan Naci İslimyeli’nin eserlerinin taşıdığı tadı belki de bu şekilde özetlemek mümkün. Her dönem kendisini yenileyerek karşımıza çıkan sanatçı, 40 yılı aşkın sanat hayatında enerjisinden ve tutkusundan birazını dahi yitirmiş değil. Üretmeye ve ‘aramaya’ durmaksızın devam ediyor. Salt estetik bir bakışın değil, ironik bir eleştirinin vücut bulduğu eserleri tuvalden, fotoğrafa, enstalasyondan kıyafet tasarımına ve video art’a geniş bir yelpazede bize sunuluyor Balkan Naci tarafından. “Çantanızda yeni bir şeyler olmalı topluma hediye edebileceğiniz” diyen Balkan Naci, ‘ilham kaynağım’ dediği İstanbul’un da tutkunu bir sanatçı.

Çocukken dedeniz gibi doktor olmak istiyormuşsunuz? Yeteneğinizi ilk ne zaman keşfettiniz ve sanata nasıl yöneldiniz?

Doktor olmaya özenmemim nedeni, dedemin mesleği oluşu kadar insana olan merakımdan da kaynaklanıyordu. Çocukken bütün oyuncaklarımın içini açar, kurcalardım içlerinde ne var diye… İnsanın da içini merak ederdim. Tabii o yaşlarda sanırdım ki doktor olunca gelişi güzel açıp oynayacağım, yerlerini değiştireceğim… İnsan bedenine oyuncak gibi baktığımdan bu bana eğlenceli bir süreç gibi geliyordu. Ama asıl yaratıcı potansiyelin çıkış arama yollarından biriydi doktor olma isteği. İnsana olan ilgimin göstergelerinden biriydi. O heves tabi yarım kaldı ama ben anatomi dersleri okurken, tüm insan bedeni ve ruhu üzerine bilgilenirken o merakımı da bir anlamda tatmin ettim. Ilginçtir ki doktorlar da sanata çok meraklı olurlar genellikle. Ortak merakımızın ‘insan’ olmasından kaynaklanıyor diye düşünüyorum. Doktorlar da sanatla hem terapi sürecine girip kendilerini rahatlatırlar hem de insan ruhunun, bedeninin bilinmeyen yanlarını keşfetmeye çalışırlar diye düşünüyorum. Aslında doktorlar da sanata meraklı, sanatçılar da insan bedenine…

Babanız da karikatür yapıyordu bildiğim kadarıyla...

Evet, döneminin çok tanınmış bir karikatüristiydi, hala da öyledir. O dönemin büyük ustalarından Cemal Nadir’in takdir ettiği genç kuşak sanatçılarından biriydi babam. Uzun süre Akbaba, Papağan gibi dönemin en ünlü mizah dergilerinde çalıştı. Deseni harikulade kuvvetliydi ▶

“ISTANBUL ASLINDA ÇOK BÜYÜK BIR LABORATUVAR. DÜNYANIN HIÇBIR ŞEHRINDE BU KADAR GENIŞ INSAN VE KÜLTÜR MALZEMESI GÖREMEZSINIZ.”

BALKAN NACİ İSLİMYELİ'NİN 3 YILDIR SÜRDÜRDÜĞÜ MATAH PROJESİ, SANATÇININ KENDİNİ YENİLEMESİ VE AKLA GELEBİLECEK HER TÜR MALZEMEDEN, HAR TÜR MEDYADA SANAT ÜRETİLEBİLECEĞİNİN BİR KANITI GİBİ. ÇAY POŞETLERİNDEN, YUFKALARA, PLASTİK HORTUMLARDAN, İZOLASYON MALZEMELERİNE ERİŞİMİ KOLAY VE HİÇ DE PAHALI OLMAYAN MALZEMELERLE MODA KAVRAMINA İRONİK BİR ATIFTA BULUNUYOR SANATÇI.

babamın. O atmosfer elbette özendirici olmuştur benim için ve genetik yatkınlık da vardı elbet. Dedem de çok iyi resim yapardı ve hat işçiliği vardı. Dolayısıyla evin içinde hep bir yaratım süreci, desen çalışmaları, resim kokusu vardı. Özendirici bir sanat atmosferi vardı. Benim şansım çok küçük yaştan, her hangi bir kafa karışıklığı yaşamadan doğrultumu çizmiş olmam. Sanat benim yapıma da çok uygundu. İsyankar karakterli bir çocuktum. Her şeyi kolay kabul edemeyen, farklı bir şeyler yapmak isteyen, hayatı son derece monoton, tek düze ve sıkıcı bulan bir çocuktum. Bu sıkıntıyı da sanatla, yeni bir şeyler yaparak aşardım tabi ki… Babam memur olduğu için onun o sıkıcı hayatı, her gün gittiği bürosu, masası, o atmosfer beni böyle bir hayat istemediğim konusunda erken yaşta uyardı.

Memur çocuğu olarak sürekli farklı şehirlerde yaşadınız, bu durum şüphesiz sanatınızı da çok zenginleştirmiştir.

Evet, bu da benim şansıma oldu. Gözlem alanımı çok zenginleştirdi. Tek düze bir insan dokusu içinde değildik. Çok çeşitli yerler gördük. Gerçi Marmara ve Ege bölgesi ağırlıklı bir atanma süreci vardı ve ayrıcalıklı bölgelerinde dolaştık babamın memuriyeti döneminde, ben eksiklerimi üniversite gençliğimde tamamladım. Bir arkadaşımla birlikte 3 yıl köy köy, kasaba kasaba gezdim tüm Anadolu'yu. Harikulade yerler gördüm, hatta dedemin memur olarak atandığı Muş'a gittik. Oradaki evini ziyaret ettik.

Peki, sanata ilk başladığınız yıllardan bu yana sanat algısı hem Türkiye hem de dünyada ne şekilde değişti sizce?

Sanat algısını sanatçılar değiştiriyor. Siz değişmek istediğiniz sürece sizi izleyenleri de değiştiriyorsunuz. Bu süreç aslında sanatçı açısından heyecan verisi olabiliyor ama izleyici açısından biraz endişelerle dolu bir süreç oluyor, çünkü onlar sizin değişmenizi, yenilenmenizi pek de istemiyor. Sizi sevdikleri, tanıdıkları noktada kalmanızı istiyorlar. Ama gerçek sanat bu değil! Sanıyorlar ki koleksiyonerler ve izleyiciler, bir sanatçı tanındığı noktada kalmalı ve hayatının sonuna kadar aynı şeyi yapmalı. Büyük sanatçılara bakın, sürekli değişim içindedir. ▶

"ÇAĞDAŞ SANAT, ÇOK BÜYÜK BİR LABORATUVAR. ÇAĞDAŞ SANATIN ZORLUĞU ŞU; ÇAĞDAŞ SANATÇI BİR MAESTRO GİBİ BİR ORKESTRAYI YÖNETİR. BU ORKESTRANIN ELEMANLARI BİRBİRİNDEN ÇOK FARKLI. HEPSİNE HAKİM OLMAK GEREK."

Ve insanlar onları izledikçe yeni fikirler, yeni idealler, yeni estetik duygular, yeni süreçlerin içine giriyorlar. Dolayısıyla bir toplumda, değişimin motoru yaratıcılıktır! Ama konservatif toplumlar, o tutucu yapılarına uygun olarak sanatçıyı da sabit bir yerde tutmak istiyorlar. Türkiye de bu yaratıcı dinamiğin farkında olmadığı için ekonomik anlamda çok hamle yaptığı halde, marka yaratma ve yaratıcılık konusunda hep geride kaldı. Bu sanat tanımının, sanat kavrayışının eksikliğinden, tutucu bir biçimde algılanmasından kaynaklanıyor. Biraz farklı, sıra dışı bir çalışma yaptığınızda hayret, dehşet içinde kalan bir toplumda yaşıyoruz.

Konservatif toplumların beklentileri kadar 'moda' ve 'trend' gibi kavramlar da geçerli gibi görünüyor sanatta. Sanatçının kendisine özgü dışa vurumu bu koşullarda ne kadar özgür?

Aslında sanatçı kendi istediği kadar özgür olabilir. Sanatçı, kendi sınırlarını kendisi koyuyor. Çevreden ne kadar yakınırsa yakınsın onun bir maskesi oluyor. Örneğin ben çevremden yakındığım nedenlerle yolumdan vazgeçmedim. Ama bazı sanatçıları bu durumun gerçekten sınırladığını görebiliyoruz. Farkında olmadan, belki bilinçaltı veya ticari kaygılarla bir tür oto sansür uyguluyorlar. Talep gören çizgide devam ediyorlar. Zaten galeriler de koleksiyonerler de bunu istiyor, ama bunun çağdaş sanat ile ilgisi yok! Çağdaş sanat, çok büyük bir laboratuvar. Çağdaş sanatın zorluğu şu; çağdaş sanatçı bir maestro gibi bir orkestrayı yönetir. Bu orkestranın elemanları birbirinden çok farklı. Örneğin ben fotoğraf da çektim, performans da yaptım, video art da yaptım, pentür de yaptım… Bu farklı medyaları konsepte göre uyguladım. Seçtiğim konunun gerektirdiği malzemeyi bulmakta hiç zorlanmadım. Hepsine uzanabildim. Çağdaş sanatın zorluğu o malzemelere hakim olabilmek. Önemli olan tuvalde gösterdiğiniz başarıyı, giyside veya videoda da gösterebilmek. Çağdaş sanat elinize her türlü enstrümanı veriyor. hatta sadece sanatçıya değil, herkesin elinde sanat yapılabilecek medyalar var. Sanat yapabilecek araçlara erişim artık çok kolay. Ama işte bu noktada sanatın ne olduğu konusu ortaya çıkıyor. Eline kurşun kalem verdiğiniz herkes sanatçı olamıyor değil mi? Ama sadece bir kurşun kalemle dehasal işler yapanlar da var. Sanatın ağırlığını aslında sanatçıların özverileri ve dürüstlükleri, inançları korur. Hele kapitalist ekonomilerde her zaman piyasa ticarete, sürüme, orta sınıfın taleplerine yatkındır. Onları tatmini hedefler. Sanatçı her zaman dik durmalı ve toplumun önünde ▶

"SANAT ALGISINI SANATÇILAR DEĞİŞTİRİYOR. SİZ DEĞİŞMEK İSTEDİĞİNİZ SÜRECE SİZİ İZLEYENLERİ DE DEĞİŞTİRİYORSUNUZ. BU SÜREÇ ASLINDA SANATÇI AÇISINDAN HEYECAN VERİSİ OLABİLİYOR AMA İZLEYİCİ AÇISINDAN BİRAZ ENDİŞELERLE DOLU BİR SÜREÇ OLUYOR, ÇÜNKÜ ONLAR SİZİN DEĞİŞMENİZİ, YENİLENMENİZİ PEK DE İSTEMİYOR."

olmalı. Ben iyi sanatçıyı gururundan tanırım. İyi sanatçı dik durur. Dediğini yapar ve toplumu yeni, farklı bir vizyona yönetir. Topluma tartışmayı, farklı fikirleri, olguları görmeyi, hissetmeyi, algılamayı öğretir. Bu da aslında bir demokrasi eğitimidir. Bizim gibi düşünmeyen veya bizim üzerinde hiç düşünmediğimiz şeyleri düşünenlere, saygıyla ve ilgiyle yaklaşmaktır demokrasi. Kaba bir sayısal çoğunluk işi değildir, ötekini algılayabilmektir.

Son dönemlerde büyük bir toplum erozyonu yaşanıyor ve yükselen tüketim kültürü 'unutma' üzerine kuruşmuş adeta... Sanat ve sanatçı böyle bir ortamda nasıl bir rol üstleniyor?

Artık sanatı sanatçılardan çok, sanatın aracıları, sanatı pazarlayanlar yapıyor. Sanatçıya belli değerleri buyuruyorlar. Modernizmden bu yana standartları belirleyen sanatçıydı. Sanatçının büyük bir itibarı vardı. Şimdi ise sanatçıyı manipüle eden bazı sistemler, adeta bir buzdolabını, dijital teknolojiyi pazarladıkları gibi, aynı mantıkla fakat farklı nüanslarla sanatı pazarlıyorlar. Belli damak tadı yaratıcıları kimin sanatçı olduğuna karar veriyor artık. Sanat tarihini yenileyen, kendi kültürünü ileriye götüren, farklı merkezlerden dünyaya farklı bakış açıları sunan bir insan olmalı benim idealime göre sanatçı. Bilimde eğer kanıtlamıyorsanız iddianız çöker ama sanat su kaldıran bir alan. İstismara çok yatkın bir alan.

Çağdaş sanat biraz daha uygun bir ortam mı yarattı bu duruma sizce?

Kesinlikle! Herkesin kolaylıkla kullanabildiği farklı araçlar pek çok kişide kendini sanatçı görme cüretini yarattı. Sonuçta herkeste bir sanatçı yan vardır elbette. Zaten bu yanı olmayan sanatı izlemez, sanatı sevmez. İnsan olarak hepimizde bir sanatçı yan var ki bir sanat eserinden zevk alabiliyoruz. Bizim içimizde onun bir karşılığı var ama bu sanatçı olmakla aynı şey değil. İçimizdeki o özü biçimlendirip, yeni bir dil yaratmak, o dil ile insanlarla konuşabilmek demek. Dürüst bir izleyici olsun, amatör olarak uğraşsın. Ama sanatçı olma iddiası çok ciddi bir şeydir. Bugün de bu toz duman içinde, bu kaotik ortam içinde bir takım insanlar kendilerini şu veya bu ölçüde önemli gösterebilirler ama nihai kararı 'zaman' veriyor şüphesiz. Umarım üzerine yatırım yapılan insanlar sanat tarihini şaşırtıp ▶

"HER ULUS KENDİ DEĞERLERİNİ EVRENSEL KILABİLMEK İÇİN, KENDİ SANATÇILARINI DÜNYANIN HER YERİNDE DESTEKLEMEYE VE ORALARA AÇILMASINA YARDIMCI OLMAYA ÇALIŞIYOR. BİZDE İSE AKSİNE SANATÇI KENDİ ÇABASIYLA MÜCADELE VERSİN, BİRAZ ÇIKIŞ YAPSIN DİYE BEKLİYORLAR. BU ANLAYIŞLA HER ZAMAN GERİDE KALMAYA MAHKUMUZ."

yanlış yerlere sürüklemezler. Kirli bir kapitalist mantık içinde sanat oyuncak haline getirilmemeli. Buna direnen sanatçılar çok az. Genç kuşak zaten çok 'trendy' çalışıyor sanat borsasına uygun şekilde. Kendi standartlarını koyan, kendi değerlerini oluşturan sanatçılar çok az. Aslında tüm dünyada da durum biraz böyle. Özellikle gençlerin bu oyuna gelmemesi, o sancılı süreci, kendilerini gerçek sanatçı katına yükseltecek iradeyi ve sabrı göstermeleri gerek. Tüm incinmelere ve kırılmalara rağmen ki ben bunları yaşadım hep, anlaşılmama, hatta dönem dönem yok sayılma tehlikelerine karşın ayakta durabilmeniz gerek. Kariyerimi 40 yılı aşkın bir süredir sürdürüyorum. Bu yapabilmek için inanın çelik gibi sinirlere ihtiyacınız var. Hele bizim gibi ülkelerde öncü rolüne soyunuyorsanız çok büyük sabır, özveri ve sinir sistemine ihtiyacınız var.

Aynı zamanda bir öğretim görevlisi olarak yetişen yeni nesil sanatçı adayları ile ilgili ne düşünüyorsunuz?

Genç kuşağın elinde çok büyük imkanlar var. Onları besleyecek her türlü bilgiye, her türlü malzemeye daha kolay ulaşabiliyorlar. Ama bunları kullanma konusunda büyük bir tembellikleri var. Şımarık bir çocuk gibi davranıyorlar. Onları da suçlamıyorum aslında, bizler tek bir oyuncağın değerini bile bilirdik, onunla ilgili hayallerimizi genişletirdik. Bir oda dolusu oyuncağın içine doğunca kanıksıyorsunuz. Gençlerin kendilerine farklı oyuncaklar bulmaları lazım. Kendi oyuncaklarını yaratmalılar. Bilgi edinilebilir ama bilgiyi içselleştirmek, size ait kılmak ve onu yenilemek kolay bir şey değil. Bu ciddi bir irade gerektiriyor ve sanat da buradan çıkıyor. Bir kere kendi tarihlerine yabancılar, toplumlarını yeterince gözlemiyorlar hatta kendi müzelerini dahi gezmiyorlar. Topkapı Sarayı'na gitmemiş, yerini bile bilmeyen sanat öğrencileri var. Şimdi bu çocuk sanatçı olmaya soyunuyor. Sanata ilginin daha 3-4 yaşlarındayken aşılanması gerek aile tarafından. Evde sanat kitaplarının olması, sanat konuşulması lazım. Çocuk bunu bir değer olarak çok erken yaşlarda algılarsa size geldiğinde çok farklı bir çocuk oluyor. Biz şimdi bomboş bir kağıda bir şeyler karalatmaya çalışıyoruz, gerisi yok. Zaten mevcut anlayış içinde sanat gitgide ikinci plana itiliyor. Geleneksel doğu kültürlerinde olduğu gibi her türlü zanaat biçimi yüceltilerek sanat katına çıkarılıyor. Hepsi usta çırak geleneği gerektiren saygın disiplinler ama bu kısmı da yok. Gençlerde de doğal olarak bir kafa karışıklığı var. Sanatın insani bir oyun olduğunu, mutluluk kaynağı olduğunu, iş hayatında milyarlarca insanın yaşadığı monotonluğun kırılabilmesi için büyük bir avantaj olduğunu anlatmaya çalışıyorum öğrencilerime. Onları sanat oyununa dahil etmeye çalışıyorum ki hayatları boyunca yanlarında onları hiç terk etmeyecek bir dostları olsun.

Özellikle son yıllarda düzenlenen çeşitli sanat fuarları ve sergilerle epey canlılık yaşanmaya başlandı Türkiye'de. Pek çok yeni galeri açıldı. Özellikle İstanbul merkezli olan bu gelişmeleri nasıl değerlendiriyorsunuz? Söylendiği gibi sanata giderek ilgi artarken bir çağdaş sanat merkezi olmaya doğru mu gidiliyor ve galerilerimiz ne kadar hazır buna?

Sanatın en güvenilir yatırım araçlarından biri olduğu bilinci bizdeki yükselen sınıflara yavaş yavaş işledi. Hiçbir hisse senedi sanatın getirebileceği ölçüde kar sağlayamaz. Ama bu aynı borsadaki gibi çok büyük dikkat, izleme ve birikim gerektiriyor. Bu keşfedilince, talep büyük bir arz yarattı. Fakat bunun alt yapısı olmadığı için Türkiye'de, açıldığı oranda kapanan galeri sayısı da bir o kadar çok. Çünkü profesyonel bir altyapı gerektiriyor bu iş. Türkiye bu sürece hazırlıksız yakalandı. Onun için de yabancı galeriler, yüzyıllarca süren tecrübelerinden yararlanarak, buradaki büyük parasal birikimi keşfederek İstanbul'da konumlanmaya başladılar. Doğu ile batı arasında kültürel bir merkez olarak da İstanbul'u tercih ediyorlar elbette. Bizim galericiler toparlanıp bu sürece dahil olamazsa onların gölgesinde kalan ikinci sınıf kurumlar olacaklar, benim endişem bu. Bizim galericilerin de galericiliğin doğru bir sanatçı portföyü oluşturmak, bu sanatçının her türlü tanıtım ve temsiliyet haklarını eksiksiz yerine getirmek, o sanatçıyı dünya sirkülasyonuna sokmaya çalışmak, o sanatçı hakkında bütün dokümantasyonu eksiksiz gerçekleştirmek ve temsil etmek gibi sorumlulukları olduğunu bilmesi gerekiyor. Fakat galerilerimiz maalesef bunların neredeyse hiçbirini tam anlamıyla karşılamıyor. Örneğin dünya çağında bir sürü etkinliğimin olmasına ve 40 yıllık sanatçı olmama rağmen beni temsil eden bir ajans yok Türkiye'de. "Gel sen bunu organize et" diyebileceğim bir yer yok. Gençlerin elbette işi daha zor. Eğer dışarıda eğitimini tamamlayıp orada bir galeri ile bağlantı kurmuş, oradaki profesyonel alt yapının içindeyse bir şans yakalayabiliyor.

Son dönemlerde küreselleşmenin de bir getirisi olarak dünyanın farklı coğrafyalarından sanatçıların da büyük galerilerce öne çıkarıldığını görüyoruz. Örneğin Çin sanatı, Rus sanatı derken şimdilerde Yakın Doğu sanatı da popülerliğini artırdı. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu global sürecin doğal bir sonucu ama bunların yapay bir pazar olduğunu düşünüyorum. Alternatifmiş gibi sunuluyor ama dümen yine ABD ile İngiltere'nin elinde. Bu süreçten elbette Çinli sanatçılar da faydalanıyor, çünkü onlarda bizdeki gibi kendi sanatçısını dışlayan bir sermaye sınıfı yok. Dünyanın her yerinde zengin alıcılar kendi ülke sanatçılarını yüksek fiyatlarla satın alarak piyasalarını yükseltir ve bu şekilde sanatçıya da destek olur. Böyle bir sorumluluk bilinci var. Bizde rahmetli Burhan Doğançay'ın da en büyük kırgınlığı buydu. 30 senenin üzerinde New York'ta mücadele verdi. Orada hiçbir destek göremedim dedi. Ne gördüyse buradaki spekülatif tırmanma ve rekabet sonucu gördü. Hiçbir ülke kendi sanatçısını yalnız bırakmaz. Örneğin yine New York'ta adında Almanya geçmeden sanatçılarına destek veren bir sürü alman galerisi vardır. Keza Fransızların da aynı şekilde kendi sanatçılarını temsil eden pek çok galeri vardır ki Avrupa'nın sınırlı ▶

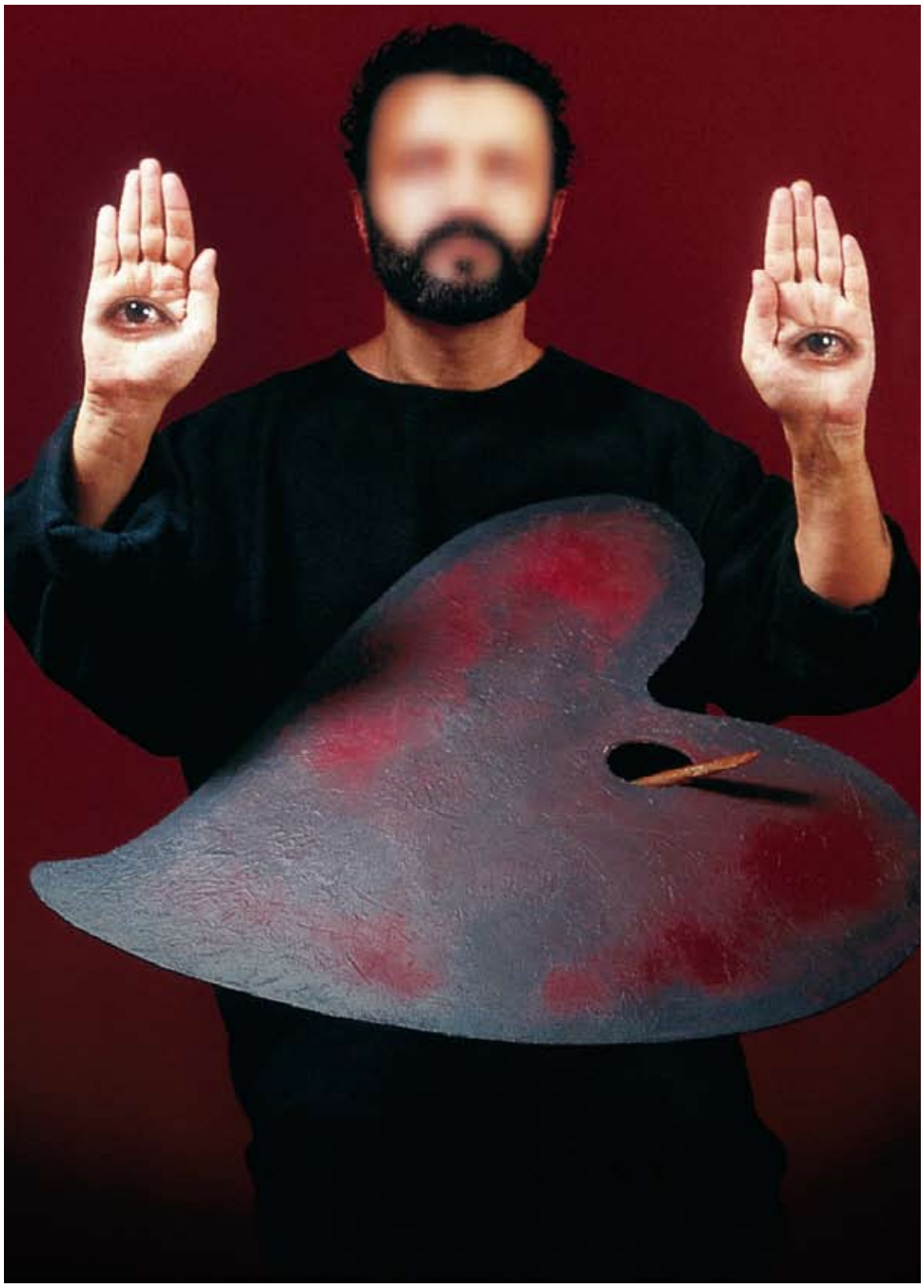

"KENDİNİZİ BİR YABANCI GİBİ HİSSETMİYORSANIZ KATACAĞINIZ BİR ŞEY YOKTUR. YABANCI OLACAKSINIZ Kİ YANINIZDA GETİRDİĞİNİZ YENİ DUYGULARI O TOPLUMA VEREBİLESİNİZ. ÇANTANIZDA BİR ŞEYLER OLMALI O TOPLUMA HEDİYE EDECEK. BUNUN İÇİN DE TOPLUMLA BELLİ BİR SÜRTÜŞMEYİ GÖZE ALMANIZ LAZIM."

pazarından dünyaya açılabilsinler diye. Biz de o vizyon maalesef galerilerde hiç olmadı. Biz sanatçılar çok erken yaşlarda, belli merkezlerde yaşadığımız, çalıştığımız için vizyonumuz daima altyapının çok ilerisinde oldu. Bizim hayal kırıklığımız hep o oldu. Gördüklerimizle bize sunulanlar arasında her zaman büyük bir uçurum oldu. Şimdi bu uçurumu maalesef hala bizim galeriler değil, buraya yerleşen yabancı galeriler kapatacak gibi görünüyor. Elimizi çabuk tutmamız lazım. Ya bu rekabetin bir yan unsuru, taşeronu olacağız, ya da gerçek aktörlerinden biri. Niteliksel olarak Türk sanatçılarının çok parlak tecrübeleri var. Bundan faydalanmak lazım ama devlet politikalarından da artık hiç bir şey bekleyemiyorum maalesef. Özel sektör bilinciyle bir şeyler olacağı konusunda umutlu olmaya çalışıyorum. Her ulus kendi değerlerini evrensel kılabilmek için, kendi sanatçılarını dünyanın her yerinde desteklemeye ve oralara açılmasına yardımcı olmaya çalışıyor. Bizde ise aksine sanatçı kendi çabasıyla mücadele versin, biraz çıkış yapsın diye bekliyorlar. Bu anlayışla her zaman geride kalmaya mahkumuz.

"Toplumun içinde bir yabancıyım" demiştiniz... Sanatçının kaderi midir bu?

Evet, öyle diyebiliriz. Sonuçta toplumun değerleriyle barışık olmamak, onları eleştirmek, yenilemek gerekir. Ama bu eleştiriyi ironiyle birlikte yapmak gerekir. Zaten sanatın görevlerinden biri bu. Kendinizi bir yabancı gibi hissetmiyorsanız katacağınız bir şey yoktur. Yabancı olacaksınız ki yanınızda getirdiğiniz yeni duyguları o topluma verebilesiniz. Çantanızda bir şeyler olmalı o topluma hediye edecek. Bunun için de toplumla belli bir sürtüşmeyi göze almanız lazım. Hiçbir şey öle kendiliğinden kabul edilmiyor ama sanata saygılı toplumlarda bir açıklık var, sanatçıyı dinleme, farklı şeyleri kabullenme eğilimi var. Biz de o eğilim, içimizdeki yaratıcı hıza oranla çok ağır dönüştüğü için her zaman bir burukluk yaşamışımdır. Ama bunu mücadelemin doğal bir sonucu olarak kabul ettim, içselleştirdim. Bugün hayat standartlarım açısından da yaptığım mücadelenin kabul görmediğini de söyleyemem. Eninde sonunda gecikmeli de olsa toplum benim yaptıklarımı anladı. Bu da bir şeyleri değiştirebildiğiniz anlamına geliyor. Bir de yetiştirdiğim öğrenciler tüm hayat tecrübelerimin yakın şahitleri... Oradan alabilecekleri değerler varsa onu alıyorlar elbet. Binlerce öğrenci yetiştirdim, topluma borcumu da ödedim sanırım.

Bu yıla da hızlı bir giriş yaptınız. Önce "Kozmos ve Toz" ardından küratörlüğünü üstlendiğiniz "Erkek ve Ölüm" sergileri. Önümüzdeki dönem için yeni projeleriniz neler? 2013'te sizi hangi çalışmalarla göreceğiz?

Birkaç yurtdışı sergim olacak. Giysi tasarımlarımdan oluşan ve üç yıldır üzerinde çalıştığım MATAH projeme devam ediyorum. İki yerde büyük ergilerim olacak ama tema olarak onları şimdilik gizli tutuyorum. Sürpriz olsun. Bir de tüm dönemlerimin kapsamlı belgesini sunan sanat kitap serileri hazırlıyorum. Geride görülmedik, eksik kalmış hiçbir resmim kalmasın istiyorum. Çok üretiyorum ve şuan elimde neredeyse 10 sergi açabilecek eserim var. O konseptleri metinlerle, şiirlerle beseleyerek toparlayan, kolajlarımın, giysilerimin, enstalasyonlarımın hepsine ayrı ayrı yer verdiğim kitap serisi olacak bu. Bir nevi Balkan Naci kitaplığı olsun istiyorum. Hazır olur olmaz yayına geçeceğiz, şu anda çalışmalarım sürüyor.

Yaratım süreciniz nasıl oluyor? Atölyeye kapanıp mı çalışırsınız? İmgeler nasıl ortaya çıkıyor?

İstanbul aslında çok büyük bir laboratuvar. Dünyanın hiçbir şehrinde bu kadar geniş insan ve kültür malzemesi göremezsiniz. Tüm Anadolu temsili açıdan burada, doğu ile batı, kuzey ile güney, İslam ile Gayrimüslim burada... Dünyanın tüm değerlerinin ışıladığı, bir sanatçı için hazinenin içinde yaşıyoruz ve ben bu hazinenin değerini biliyorum. Sokak sokak, köşe bucak İstanbul'u gezmek, gözlemler yapmak, bunlar belgelemek, notlar almak yeni projelerim için büyük ilham kaynağı oluyor. Örneğin MATAH'ı, (Ma)hmutpaşa ve (Tah) takale elemanlarıyla ortaya çıkardım. Dünyanın en önemli pazarı oralar. Malzeme beni tahrik eden bir şey. Müthiş çağrışımlar uyandırır bende. Dünyanın en büyük malzeme deposu da İstanbul. Belirli markalarla temsil edilen değil, hayatın içinden çıkan, yaşama iç güdüsüyle kotarılmış, belki biraz naif ama olağanüstü parlak şeyler üretiliyor burada. Bunları izlemek, hikayelerini dinlemek benim için en önemli süreç.

Röportaj: Senem ÖZTÜRK
Fotoğraflar: Cengiz DİKBAŞ

TUVAL DUVARLARA ATILAN İMZA

ERDAL ATEŞ

ERDAL ATEŞ, ÇOCUKLUĞUNDAN YOLA ÇIKARAK HAZIRLADIĞI VE GÜNÜMÜZ TEKNOLOJİSİYLE GELİŞTİRDİĞİ ÖZGÜN TEKNİKLE HAZIRLANAN TUVAL DUVARLARI ÜZERİNDE 2008 YILINDAN BU YANA ÇALIŞIYOR. ''KARŞI DUVARLAR'' İSMİNİ VERDİĞİ BU SERİSİNİN SON ÇALIŞMALARI DA İSTANBUL'DA RENART SANAT GALERİSİ'NDE SERGİLENDİ.

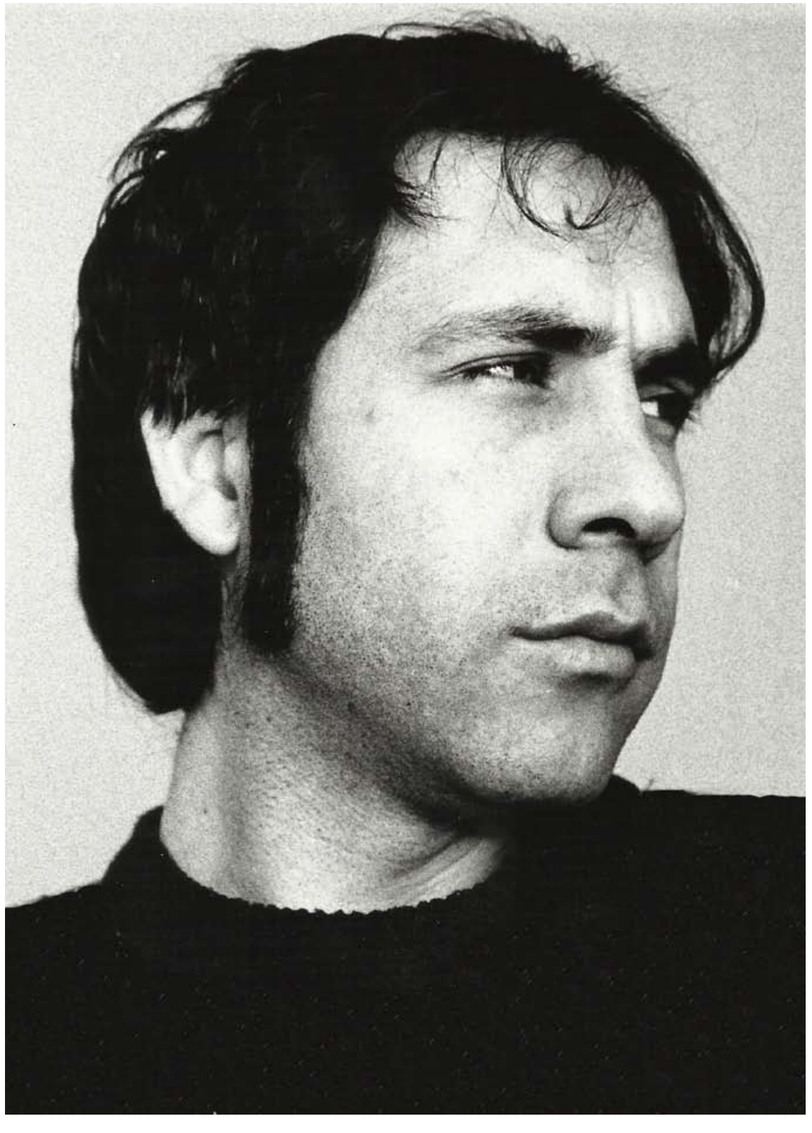

Her şey İskitler'de Çingeneler'in yaşadığı mahalledeki o harabe gecekondunun duvarları ile başladı." diyen Erdal Ateş, dış duvarların çekimine bu şekilde kapıldığını belirtiyor. Duvarların katmanlarına öykünerek hazırladığı "Karşı Duvarlar" serisinin son çalışmaları RenArt'ta sergilendi.

Sosyolojiden ressamlığa geçmenizde ne etkili oldu?

Sosyoloji okurken şöyle düşünüyordum: Özgürce resim yapıyorum. Ve bir sanat (resim) eğitimine ihtiyaç duymuyorum. Bugün de çok farklı düşünmüyorum. Daha sonra Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Ana Sanat Dalı'nda yüksek lisans yaptım. O dönem baskıresim çalışmaları özellikle de litografi yapmak istiyordum. Resim bölümünün baskıresim atölyeleri bana çok çekici geliyordu. Böyle başladım resim eğitimine. Eğitim alırken de sonrasında da resim çalışmalarımda eskisi gibi bildiğim yoldan gittim.

Tarzınızı nasıl tanımlarsınız? Sosyoloji formasyonunuzun nasıl bir etkisi oldu sanat algınızda?

Tarz konusunda konuşmak bana düşmez diye düşünüyorum. Sosyolojinin sanat çalışmalarıma etkisi ise elbette olmuştur. Saint Simon'un "Sosyoloji insan özgürlüğünün bilimidir" sözünü resim için - geniş anlamda sanat için - uyarlayabiliriz: "Resim, insan özgürlüğünün sanatıdır." 'Özgürlüğün bilimi'nin 'özgürlüğün sanatı' ile organik bir ilişkisi olduğunu düşünmekteyim. Bu ilişki etle tırnak gibi. Ancak sanat çalışmalarımda sosyoloji boyutuna gelince bunu 'elmadaki vitamin'e benzetirim. Yüksek lisans tezimin başlığı, "Bitpazarı Nesnelerinin Görsel Yorumu ve Sosyomorfik Sanat". Sorunuzdaki etki bu tezde irdelenebilir.

"Karşı Duvarlar" için ne kadar zamandır çalışıyorsunuz, bu fikri tuvale dökmeye ne zaman başladınız?

1990'ların ortasında atıl mekânlar ve duvarlar ilgimi çekiyordu ama bunlardan hareketle resim yapma düşüncem yoktu. 2000'lerin ortasında ilgi alanıma girdi; kavlak, dökük, atıl duvarlar. 2008'de Hacettepe Üniversitesi Ahmet Göğüş Sanat Galerisi'ndeki sergimle duvarlara başladım.

Esinlenmenizdeki etkenin çocukluk anılarınızdaki sıvaları dökülmüş duvarlar olduğunu söylüyorsunuz. ▶

İMGELEMİMİZDEKİ GÖRÜNTÜLERLE YARATIMLARIMIZ ARASINDA BİR UZAKLIK VARDIR HEP. SANIYORUM Kİ BU DURUM BÜTÜN SANATÇILAR İÇİN GEÇERLİDİR. BU YÜZDEN ARAMA HEP SÜRER. ARAMA DA "DENEMELER"İ DOĞURUR DOĞAL OLARAK.

Biraz öyküsünü anlatır mısınız "Karşı Duvarlar"ın?

Çocukluğum Balgat'ta geçti. Balgat'ın o zamanlar bugünkü gibi bir görünümü yoktu. Yolları çamurlu, bir gecekondu bölgesiydi. Genelde o semtte özelde yaşadığım mahallede gecekonduların dökük, kavlak, atıl görünümlü duvarları göze çarpardı. Belki de benim gözüme. Ben içine kapanık, kekeme bir çocuktum. Her gün tek yaptığım iş dikdörtgen resim defterime resimler yapmaktı. Bir de sıvaları dökülmüş o duvarlar ilgimi çekerdi. Gider kavlamış sıvaları tırnaklarımla sökerdim. Dökülen her sıvanın altından başka başka renkler görünürdü. Diğer sıva katmanlarına, renklere yolculuk hoşuma giderdi. İlginçtir bu sıvaları kazıma işini hâlâ yapmaktayım.

Kullandığınız teknik ilk kez deneniyor sanırım. Yapım sürecini anlatabilir misiniz?

Evet, sanırım ilk kez ben denedim ve hâlâ çalışmaktayım. Çok meşakkatli bir süreçtir bu. O kavlak, dökük büyüleyici duvarlar beni itti bu yolculuğa. Üç yıla yakın bir zaman dilimi harcadım. Katmanları elde edeceğim bir tür fırınlama yapabileceğim özel bir makine sistemi kurdum. Gerek makine gerekse fırınlanmış katmanları oluşturacak emülsiyonları oluşturmak çok ama çok zamanımı aldı. Sürekli denemeler yaptım. Ve istediğim sonucu elde edemiyordum. Yoğun ve öğretici denemelerle geçti bu süreç. Çalışmalarımın teknik alt yapısını bir makine yapım ustası, bir boya kimyageri ile birlikte oluşturdum. İstediğim katman yapılarını elde edince resim yapma sürecim başladı ve bugün bu devam ediyor…

Atölyenizin kimya laboratuvarı gibi olduğunu söylüyorsunuz. Çok zehirli malzemelerle de çalışıyorsunuz ve sürekli kafanızdaki imgeye, sonuca ulaşmak için aralıksız denemeler yapıyorsunuz. Son serginizde ne kadar yaklaştınız aradığınıza?

Hiç bir zaman bu gerçekleşmiyor sanırım. İmgelemimizdeki görüntülerle yaratımlarımız arasında bir uzaklık vardır hep. Sanıyorum ki bu durum bütün sanatçılar için geçerlidir. Bu yüzden arama hep sürer. Arama da "denemeler"i doğurur doğal olarak.

Bu zehirli maddeler sağlığınızı etkiledi mi?

Etkiledi. İlk başladığımda basınçlı poliüratanın gazı ve püskürtme metilen klorit tehlikeli kimyasal maddelerdi. Sonraki dönemlerde başka kimyasallar girdi devreye. Her ne kadar sıkı maske kullansanız da bir şekilde etkileniyorsunuz. Solunum yollarımı tahrip etti bazı maddeler. Yakın dönemde tedavi oldum. Karaciğer fonksiyonlarımın bozulmasında bu maddelerin rolü vardı.

Sergiledikten sonra eserlerinizi genellikle "yok ediyorsunuz". Bunu neden yapıyorsunuz? ▶

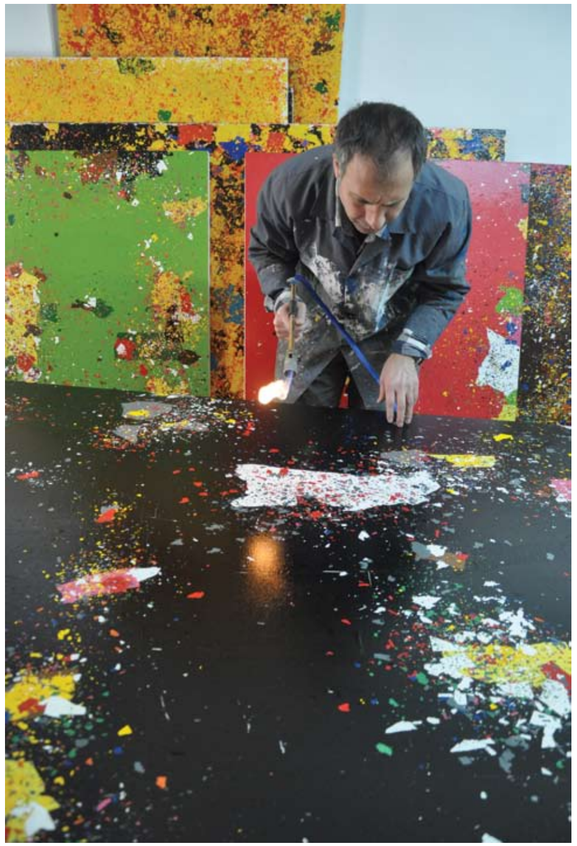

KATMANLARI ELDE EDECEĞİM BİR TÜR FIRINLAMA YAPABİLECEĞİM ÖZEL BİR MAKİNE SİSTEMİ KURDUM. GEREK MAKİNE GEREKSE FIRINLANMIŞ KATMANLARI OLUŞTURACAK EMÜLSİYONLARI OLUŞTURMAK ÇOK AMA ÇOK ZAMANIMI ALDI.

'Yok etme' "Karşı Duvarlar"ı içeriyor. Önceki çalışmalarımı yok etmedim. "Karşı Duvarlar"ın yok olumuna gelince çok farklı malzemelerle çalışıyorum. Sergilerimden sonra teknik bağlamda farklı kanallara giriyorum. Bu yeni kanal çekici geliyor bana. Eski resimlerimi atölyede gördükçe yeni teknik bilgilerimi yer yer onlar üzerinde uygulamak geçiyordu içimden. Kimi zaman birkaç çalışmama uyguluyordum da. Buradan bir görsel çıkarsama yapıyordum. Bu çıkarsama bana diğerlerini yok ettiriyordu. 'Yok edim', beni "yeni çalışmalar"a kamçılıyordu. Heyecanlı ve coşkulu bir yapım olduğu için de 'yok etme' çekici geliyor bana. Ben eserlerine tapanlardan değil gözünü kırpmadan onları yakan, yok edenlerdenim. Ancak belirtmek isterim ki, yapılmış bu çalışmalarımı görmek istememe düşünce ve duygusu bende yoktur.

Resim yapma edinimi dediğiniz gibi aynı zamanda bir performans. Ama bizler arayış, uygulayış süreci bittikten sonra onları görebiliyoruz. Resimler yapılırken ortaya çıkan tutkuya ve tekniğe şahit olamıyoruz. Genellikle yalnız mı olursunuz çalışırken? Bir başkasının varlığı sizi etkiler mi?

Atölyem beni dış dünyadan koparıyor. Orası benim düş kurma ve kurulan bu düşü gerçekleştirmeye çalışma ya da gerçekleştirmeyi deneme yerim. Sanat 'yaratımı' bir oyun. Tek kişilik bir oyun. Dış dünyadan bir etki bu oyunun dengesini bozuyor.

Resmin yanı sıra video projeksiyon, enstalasyon, fotoğraf ve nesne-ışık düzenlemeleri de yaptığınızı biliyoruz. Sizin için en zengin ifade alanını hangisi yaratıyor?

Benim asıl alanım boyaresim. Ancak bir izleği farklı görsel sanat dilleri ile denemeyi çok önemsiyorum. Bu denemeler, çalışmalar ayrıca tuval çalışmalarıma da büyük katkısı vardır. İfade alanım tabii ki resimdir.

Geçtiğimiz yıl Artwiki Berlin Bienali'ne katıldınız. Buradaki izlenimlerinizden bahsedebilir misiniz?

2012 Berlin Bienaline bir video projeksiyon çalışma ile katılmıştım. Bienal, bienale koşut Artwiki kapsamında birçok sanatçının çalışmalarına yer verildi. Bana göre bienali varsıllaştıran bir projeydi.

2013 için diğer projeleriniz neler? Yeni sergiler olacak mı?

O kadar çok projem var ki… "Karşı Duvarlar"ı, farklı görsel dillerde dillendirmek istiyorum. Tuvallerimde gördüğünüz görüntüleri, derinliği 4,5 santim olan yapılar olarak görmek istiyorum. Bunları deneyeceğim. Ayrıca -büyük boy- yüksekbaskı çalışmaları da beni heyecanlandırıyor. Başka başka yeni denemeler de var kafamda… Mayıs ayının başında Ankara'da Galeri Akdeniz'de bir sergim oldu, İstanbul'da Ren Art'taki sergim de Haziran ortasına kadar sürecek. Haziran ayında a Art Suites Galeri'nin daveti üzerine Bodrum'da olacağım. Sanatçılar workshop yapacaklar. Sonra bir sergi yapılacak sanatçıların buradaki yaratımlarından. Temmuz ayında İzmir Çeşme'de, Alaçatı'da Ardıçkuşu Sanat Galerisi'nde bir sergim olacak. Büyük mekânlarda kapsamlı sergi projeleri yapmak istiyorum. Umarım önümüzdeki yıl bunlar hayata geçer…

Türkiye'de çağdaş sanata yaklaşım ne boyutta sizce? Son yıllarda artan ilgiyi neye bağlıyorsunuz?

Son yıllarda çağdaş sanatın bir ivme kazandığı görülüyor. Yurt dışında yaşayan önemli sanatçıların Türkiye'de sergi açmaları, etkinlik yapmaları, özellikle İstanbul'da ardı ardına çağdaş sanat işleri sergileyen galeri ve sanat mekânlarının açılması bu ivmeyi hızlandıran bir katalizör işlevi görüyor. Sonra, İstanbul Bienali dışındaki bienaller (Sinop, Çanakkale, Mardin…) bir ilgi alanı yarattı kuşkusuz.

Çağdaş sanatın desteklenmesi için hem üretici hem de alıcı kesime düşen sorumluluklar sizce neler? Özel sektör ve devlet desteği ne düzeyde?

Devletin hiçbir desteğinin olmadığını, tersine plastik sanatlar alanına köstek olduğunu düşünmekteyim. Bu bir süreç işi. Ne yazık ki biz, Aydınlanma'nın ışığından geçmedik. Yüzleşemedik. Aradan geçen yüzyıllar bir gecede, bir yılda kapanmıyor. Özel sektörün, kimi kurumların çabaları ile çağdaş sanat varlığını sürdürüyor…

NE YAZIK Kİ BİZ, AYDINLANMA'NIN IŞIĞINDAN GEÇMEDİK. YÜZLEŞEMEDİK. ARADAN GEÇEN YÜZYILLAR BİR GECEDE, BİR YILDA KAPANMIYOR. ÖZEL SEKTÖRÜN, KİMİ KURUMLARIN ÇABALARI İLE ÇAĞDAŞ SANAT VARLIĞINI SÜRDÜRÜYOR…

42 MASLAK

SANATTAN ALDIĞI GÜÇLE İSTANBUL'A DEĞER KATIYOR

BURASI "MASLAK'IN KALBİ OLACAK" DİYEN BAY İNŞAAT YÖNETİM KURULU ÜYESİ EROL ÖZMANDIRACI İLE MASLAK 'TA BİNA İLE SANAT ANLAYIŞINI AYNI KONSEPTTE BİR ARAYA GETİREN, TÜRKİYE'NİN EN DEĞERLİ EMLAK YATIRIMI "42 MASLAK" PROJESİNİ KONUŞTUK.

BAY İnşaat Yönetim Kurulu Üyesi Erol Özmandıracı, kentlerin rekabet ve marka değerinin yaratıcılıkla doğrudan orantılı olduğunu ve yaratıcı kent olabilmek için sanatı yaşam ile iç içe sunabilmenin önem kazandığını belirtiyor. Özmandıracı ayrıca, sanatı ve sanat ekonomisini, nitelikli tasarım ve yüksek kaliteli inşaat mantığı ile birleştiren 42 Maslak projesinin de Artful Living konsepti ile İstanbul markasına sanat ekonomisi değeri katacağına inandığını söylüyor.

BAY İnşaat olarak 42 Maslak gibi özellikli bir proje oluşturdunuz. Projeniz Maslak'ın katma değerini de arttırdı. BAY İnşaat Yönetim Kurulu Üyesi Olarak 42 Maslak projesinin gelişimini nasıl görüyorsunuz?

Maslak, geçmişte fabrikalar bölgesi olarak anılırdı ve Nişantaşı'ndan Maslak'a gelmek şehir dışına çıkmak anlamına gelirdi. Zaman içerisinde Maslak'ın, İstanbul ve Türkiye'nin gelişimiyle birlikte en hızlı büyüyen iş merkezlerinden biri olduğu görüldü. Maslak şu an bina kalitesi olarak İstanbul'un en gelişmiş bölgesi. Aslında araziyi ilk aldığımızda hedefimiz yine ofis yapmaktı ama bölgeyi iyice değerlendirip analiz ettiğimizde, İstanbul'un merkezine ne kadar yakın olduğunu gözlemledik. Bu bağlamda da buraya bir karma proje yapmaya karar verdik. Karma proje derken buraya bir yaşam katmanız lazım, sadece "işte konut yaptım, alışveriş merkezi yaptım, ofis yaptım" demekle olmuyor. Biz projeye de bölgeye de bir değer katacak fikir ve konseptler geliştirdik. Bizden sonraki Maslak, bambaşka bir Maslak olacak. Biz, Maslak'a ilk nefesini verdiğimizi düşünüyorum. İnsanların ▶

"TÜRKİYE'DE SANAT KURATÖRÜ OLAN TEK PROJEYİZ. ASLINDA BEN BÜTÜN GAYRİMENKUL SEKTÖRÜNE BİR MESAJ VERMEK İSTİYORUM. GÖNÜL İSTER Kİ HER PROJENİN SANAT KURATÖRÜ OLSUN. HER PROJENİN BİR SANAT DEĞERİ OLMALI ASLINDA ."

Maslak'a olan ilgisi bizim sayemizde değişti. Benzer projeler çevrede var ama onlarla bizim aramızda bir vizyon ve misyon farkı var. Bizim yerimiz bu bölgenin merkezi ve biz hakikatten Maslak'ın kalbi olacağız.

Hedef kitlenize tam olarak yaşam vaadiniz nedir?

Artful Living aslında projemizi geliştirirken, bölgeye bizim nasıl bir katkımız olur düşüncesiyle ortaya attığımız bir yaklaşım. Önce sanat dedik, çağdaş sanat dedik. İstanbul'un aslında yeni şehri Maslak ve Levent. Bu yeni şehrin, geleceğin, çağdaş sanatın yeni merkezi olabileceğini öngördük. Maslak, iş dünyası ile, iş binalarıyla baktığınızda bu yaklaşıma çok uygun bir bölge. Dünyada bunun örneklerini çok görüyoruz. Londra'da, New York'ta ve Dubai'de iş bölgeleri zamanla sanatla iç içe olan yaşam bölgeleri haline dönüştü. Bunu biz de neden yapmayalım. Sadece proje kapsamında değil, bütün bölgeye bir katma değer sağlayabiliriz. Sonuçta, bu katma değer bize geri dönüyor, bize de katma değer sağlıyor. Bir konsept üretirken, çevrenizi "ihtiyaç var mı, yok mu?" diye gözlemlemek gerekir. Bizde sanat konseptini sadece söylemimizde kullanır olmak istemedik, projemize hem mimari hem de sanat değeri kattık.Bu yüzden sürekli mimarlarımızla ve proje mimarlarımızla sanat yaklaşımını tartıştık ve genel bir prensip yapı oluşturduk. Projenin içerisinde bu yaşam vaatlerini uygulayabileceğimiz alanlar tespit ettik. Fiziki olarak sanatın bu projede nasıl yerleşeceği, konumlanacağı, mimariden öte hangi noktalarda yaşam bulacağı, hangi noktalarda yaşayan insanlara dokunacağını tasarladık. Sanatla bir yol planı yaptık. Projeye bir sanat ruhu katmak için, bu alanlar nasıl yaşayacak, nasıl devam edecek ve nasıl sönmeden uzun yıllar boyunca bölgeye katkısını arttırarak devam edecek? Önemli olan bu. Madem misyonumuz bütün bölgeyle bütünleşmek, o zaman buna bir hayat katmamız lazım, bir nefes katmamız lazım. Aslında üç tane önemli prensibi oluşturduk. Mimari, lokasyonel konumlandırma ve projeye ruhunu katmakla ilgili çok yoğun çalışmalar yaptık. Mimari aşaması tamamlandı, şimdi konumlandırma aşamasındayız. Türkiye'de sanat kuratörü olan tek projeyiz. Aslında ben bütün gayrimenkul sektörüne bir mesaj vermek istiyorum. Gönül ister ki her projenin sanat kuratörü olsun. Aslında her projenin bir sanat değeri olmalı.. İstanbul'un şu an da bu konumlandırma aşamasındayız, projemizde full-time çalışan şehir planlama uzmanlarımız var. Şehir planlamacılarımız mesela bölgeyle olan interaksiyonu kuruyor. Türkiye'deki kurumlarla bağlantıyı kuruyor. Türkiye'deki üniversitelerden bilirkişilerle tanıdığımız sanat uzmanlarıyla görüşerek bu projeye ruh katmak için tabii aktif bir rol oynamaya karar verdik. Artful Living sanat portalı dedik; bu portal bir yol haritası çizdi kendine. 1-2 sene içerisinde bölgeyi yaşayan bir sanat bölgesi haline getirmek istiyoruz. 42 Maslak derken, bir "42" bir de "Maslak" tarafı var. İki tarafına da aynı şekilde önem vererek sanat ile değişim rüzgarı oluşturmak istiyoruz. Tabii bununla beraber yaşam sadece sanat demek değil. Yeme, içme ve eğlence tarafı da var. Biz o tarafta da bir yeme, içme, eğlence merkezi yaratarak da, projenin profiline uygun duruşuna sanat konseptiyle uyumlu bir alan yaratıyoruz. Burası sadece Maslak'ta lokasyon olarak merkezde değil. Maslak'ın kalbi de olacak. Yani katma değeri yüksek olan yaşamalanları burada bir arada oluşacak.

Farklı konut projelerinize göre kampanyalarınız nelerdir? Konut almakisteyenlere ne gibi fırsatlar sunuyorsunuz?

İstanbul'un merkezindeki Maslak'ın en önemli projesi 42 Maslak, 4 ana konsepti ve 5 farklı yaşam alanını bir araya getiriyor. Bu farklı konseptler birbirlerini destekleyerek projenin değerini arttırıyor. Bay İnşaat, 42 Maslak projesi ile 950 milyon TL'lik yatırımı hayata geçiriyor. 42 Maslak projesi, Türkiye'nin köklü finans kurumu İş Bankası iş birliğiyle % 25 peşinat ve 36 aya dek %0 faiz avantajı içeren özel finansman olanağı sunuyor. Bunun yanı sıra Türkiye'de ilk olma özelliğine sahip "Extended Stay" isimli yatırım modeli de işletme opsiyonu olarak sunuluyor. İş adamlarına kısa dönemli ofis kiralama olanağı sağlıyor. Bay İnşaat – 42 Maslak, yatırımcılara ve konut sahiplerine hukuki yaptırımları yerine getirilmiş ve iskanları alınmış şekilde teslim ediliyor. İlk olarak Nisan 2013'te 42 Maslak'taki 2. ve 3. blok yatay ofislerin iskanları alındı ve anahtar teslimleri yapılmaya başlandı.

Sanatı sahipleniş şekliniz sizi diğer firmalardan ayıran bir özellik, bunun dışında sizi sektörde farklılaştıran alanlar nelerdir?

Kaliteden hiçbir şekilde taviz vermiyoruz. Biz müşterimize sorunsuz bir yaşam vaat ediyoruz. Yani ofisini evini aldıktan sonra yaşam standartıyla ilgili olarak, hayal ettiği ve ödediği bedelin karşılığını daha ilk günden itibaren alacağını bildiriyoruz. Bu yapımız ile hakikatten İstanbul'da öncü olduğumuzu düşünüyorum. İkinci konu ise doğru profile hitap ediyoruz yani sadece yatırımcıya değil, mümkün olduğu kadar yaşamayı tercih eden, yaşamayı düşünen insanları kastediyorum. Dolayısıyla projemizin açıldığı gün yani yaşamın başlayacağı ilk gününde de, standardına uygun ve yaşamın başlamış olmasına çok dikkat ediyoruz.

Bununla beraber iyi bir yönetim vaat ediyoruz. Proje planından başlayan doğru işletme felsefesine kadar, iyi yönetim doğru insan kalitesi, doğru insan profili

ve kaliteli inşaat dediğiniz zaman, zaten proje açıldıktan sonra artık değer kaybetmekten çok değer kazanan bir proje haline gelmektedir.

Yaşam alanları tasarlıyorsunuz; aslında şehrin siluetini şehrin ruhunu tasarlıyorsunuz. Bu noktada gayrimenkul sektörü nerelerde sizce?

Tabii ki gayrimenkul sektörü, Türkiye'nin bundan sonraki görüntüsüne ve marka değerine en fazla katkısı olacak sektör. Çünkü gördüğümüzü, yaşadığımızı bundan sonra inşa eden gayrimenkul sektörüdür. Ve kentsel dönüşüme baktığımız zaman, Türkiye'deki gayrimenkul dönüşümü ile bir 10 sene sonra göreceğiniz bu İstanbul olmayacak. Dünyada bu kadar hızlı değişen bir şehir olarak sadece Dubai var. Ancak Dubai'ye 10 sene sonra tekrar gittiğinizde anormal değişiklikler olmayacaktır ama İstanbul öyle değil. Bu noktada, küresel pazarda İstanbul markasının değerinin nasıl şekilleneceği büyük önem taşıyor. İnşaat sektörünün oyuncuları ve şu dönemde aldıkları kararlar, bu değere doğrudan etki etme özelliği taşıyor. Projelerin farklılaşabilmesi ve böylece İstanbul markasının rekabet gücüne değer katması gerekiyor. Bunun için de projelerin, yabancı yatırımcı için sadece bir yatırım aracı olarak değil, bir yaşam teklifi olarak yer edebilmesi gerekiyor. İstanbul'un, yabancı yatırımcı için yaşanabilecek dünya standartlarında bir kültür kenti olabilmesi için şehircilik anlayışının yaşam kalitesi ile desteklemesine ihtiyacı var. İşte biz bu iddiayı, kalite, yaşam ve sanat değeri ile destekleyebilirsek, İstanbul'u insanların yalnızca iş için geldikleri bir yer değil, yaratıcılıkla kalite kazanan bir yaşam merkezi olarak konumlamamız da mümkün olacaktır. İstanbul'un küresel gayrimenkul pazarındaki marka değerini de, bu perspektiften yola çıkarak oluşturmamız kolaylaşacaktır. Sanata yatırım yaptığınız zaman onun getirisini hayatın pek çok kesiminde yaşıyorsunuz. Sanatın getirdiği o kadar çok değer var ki. İstanbul'da bugün yaşadığımız estetik sorunların en büyük kaynağı yüzyıllardır sanata verilen eksik değer. Gelecek yıllar için bunu değiştirmek elimizde. Hem özel sektör hem de gayrimenkul sektörü olarak bunu misyon edinmemiz lazım. İstanbul'da marka değeri yaratabilmek için bence bundan sonra en önemli adım sanat'tır. Sanat ekonomisi, İstanbul'u bir cazibe merkezi haline getirebilir. Türkiye'de sanatın gelişimi, Avrupa'daki ve Amerika'daki üst segmentte ki insanların Türkiye'ye olan ziyaretlerini arttırabilir. Bu ziyaretler, hem kaliteli restoranların ihtiyacını hem otellere olan ihtiyacı da arttırır. Dolayısıyla domino ektisini yaratmanın bir yolu sanat. Bunu Ortadoğu çok güzel kavradı artık gerçekten muazzam ve sanat sayesinde de müthiş bir prestij kazanmış durumdalar. Biz de bunun kat ve katüstünde potansiyel var. Dubai'de Ortadoğu'da olmayan zengin yerlere ve tarihe sahibiz. Dolayısıyla biz de bu yatırımı yaparsak aslında İstanbul'un marka değerine reel bir katkımız olur.

42 Maslak'tan bahsederken aynı zamanda içerisinde ofis projesi de olan bir projeden bahsediyoruz. İstanbul'a son yıllarda yabancıların etkisi ve iş merkezlerini İstanbul'a taşımalarıyla birlikte ofis projelerine olan talepte de artış oldu. 42 Maslak'a bu açıdan gelen talepler nasıl?

Son yıllara kadar İstanbul'da ofis stokunda pek çok eksiklikler vardı. Biz de bu eksiği gördük ama bu eksiği farklı bir yaşam modeliyle sunmak istedik yani hem ofis hem yaşam alanı bir arada olsun istedik. İstanbul'un halen çok büyük bir ofis eksikliği var. Yabancı firmaların Türkiye'ye etkisi çok artıyor ama dediğim gibi Türkiye'deki bürokratik engellerden ötürü bu mekanların bu binaların genel olarak bir ruhsat sorunu var. Yasal eksikliklerden kaynaklanan ciddi sorunlar var. Türkiye'de yabancılar mal almayı mülk almayı istiyorlar ama kolay alamıyorlar. Otopark yok, güvenlik ortamı yok, yabancı firmaların güvenlik kriterleri var anlamıyorlar, giremiyorlar. Halbuki 42 Maslak projemizde bütün hukuki altyapıları ve bütün güvenlik prosedürleri tamamlanmış olduğu için yabancıların gerçekten çok ilgi gösterdiği bir proje. Nitekim yabancıların Türkiye ile kurduğu ortaklık ile beraber TURCAS Petrol bizimle bir alışveriş yaptı ve genel merkezlerini projemize taşıyacaklar. Ofislerimize olan talep bizi şu an da çok memnun ediyor. Özellikle yabacılardan gelen birçok talep var ve bunun daha da artacağına inanıyoruz. Hala Türkiye'ye gelen yabancıların çoğu ofis alanlarıyla ilgileniyor, konutla değil. Bunun sebebi de ofis yatırımlarının, konut yatırımlarına göre daha hızlı geri dönüşünün olması. Ancak bu, zaman içerisinde nitelikli konutların lehine değişecek. Konut yatırımlarının geri dönüşümü 20-25 senede tamamlanıyor. Türkiye'de ofis ise 10-15 senelerde geri dönüşler var. Bu da tabii ofise yönelik ihtiyacı arttırıyor. Bugün için, ofisler bence önümüzdeki 10-15 yılda Türkiye'nin ihtiyacını karşılayacak nitelikte değil.

"İSTANBUL'UN ASLINDA YENİ ŞEHRİ MASLAK VE LEVENT. BU YENİ ŞEHRİN, GELECEĞİN ÇAĞDAŞ SANATIN YENİ MERKEZİ OLABİLECEĞİNİ ÖNGÖRDÜK. MASLAK İŞ DÜNYASIYLA, İŞ BİNALARIYLA BAKTIĞINIZDA BU YAKLAŞIMA ÇOK UYGUN BİR BÖLGE. DÜNYADA BUNUN ÖRNEKLERİNİ ÇOK GÖRÜYORUZ. LONDRA'DA, NEW YORK'TA VE DUBAİ'DE İŞ BÖLGELERİ ZAMANLA SANATLA İÇ İÇE OLAN YAŞAM BÖLGELERİ HALİNE DÖNÜŞTÜ. BUNU BİZ DE NEDEN YAPMAYALIM."

Gösteri merkezi ve oteli de sormak istiyorum. Otel için işletmesi için görüştüğünüz bir zincir var mı yoksa işletmesi sizde mi olacak?

Gösteri merkezinin açılışı için yaptığınız görüşmeler var mı şimdiden bir isim var mı?

Öncelikle otel konusunda iki senedir görüşmelerimiz devam ediyor. Biz mülk satışı yapıyoruz otel işletmecisi olmayı amaçlamıyoruz. Otelimizin mülkünü satıp içerisinde ortak kalabiliriz. Şu an da görüştüğümüz çok ciddi yatırımcı gruplar var. Özellikle Ortadoğu'dan ve Amerika'dan bu görüşmelerimizin ardında inşallah bizim için doğru olacak otel markasını ve konseptini getireceğiz. Aşağı yukarı oda sayısı 200-220 arasında olacak, balo salonu olan içerisinde lokanta olan projenin katma değerini yükseltecek yaşam katacak. Otelle ilgili söyleyeceklerim bu kadar. Gösteri merkezi konusunda ise burada önceliğimizi nitelikli sanat performansı projelerine verdik. Türkiye'de bunu işletecek olan potansiyel firmalarla görüşüyoruz, henüz daha bir anlaşma yapmadık. Burada biraz daha sanatla katma değer yaratabilecek marka değeri kazandırabilecek 500 kişilik bir gösteri merkezinden bahsediyoruz. Mümkün olduğu kadar nitelikli çok amaçlı olacak. Kaliteli lokantalar, kaliteli yemekler çok kaliteli bir gösteri merkezi. Dolayısıyla Maslak'taki iş adamlarının ve çalışanlarının saat 18.00'da ofislerinden çıktıklarında, gidebilecekleri tek adres olmasını hayal ediyoruz. Maslak 18.00'da kadar çok canlı ve aktif bir bölge ama 18.00'dan sonra da ayakta kalacak, hafta sonları da yaşayacak bir yer olmalı. Zaten projede iş alanında çalışacak 5 bin kişinin olduğunu ve projede yaşayacak 2 bin ailenin olacağını varsayarsak, böyle bir merkeze ihtiyaç olduğu da aşikar.

Her katta balkonumuz var pencerelerimiz açılabiliyor dediniz ama Penthouse'larınızdan hiç bahsetmediniz?

New York'ta yaşamış bir insan olarak, tabii ki penthouse kavramını dünyaya yayan New York'tur diyebilirim. Her yüksek kulenin bir tacı vardır. Mimarımızla konuşurken ben "bizim tacımız penthouselar olsun" dedim ve projemizin tacı penthouseumuz oldu. Tabii bizim tacımız biraz görkemli oldu, iki kulemizde toplam 16 tane penthouse var. Kriter olarak bir penthouse da olması gereken tüm özellikleri sunduk. Penthouse genelde bir binada yer alan dairelerden daha farklıdır ve en yüksekte olandır. Biz projemizde yine bu özellikleri koyduk, normal evlere göre daha büyük teraslar ve 8 metre yüksek tavanı olan özel mekanlar yaptık. Ayrıca bütün penthouseların özel anasörü olsun dedik 31. kata ayrı bir asansör servisi bağladık, çoğuna özel havuz koyduk. İstanbul'da kule az olduğu için adetleri arttırdık. Bir kulede bir penthouse yerine birden çok yarattık. Bunları Türkiye'nin seçkin insanlarına şu an da sunuyoruz.

42'nin anlamı nedir?

Projemizin adının Türkçe olmasını istedik. 42 sihirli bir rakam olarak geçer, 6 ile 7 gibi iki şanslı rakamın çarpımıdır. 42 Maslak projemizin kat sayısı da 42. Ne tesadüftür ki, şehrin gelişim aksını boydanboya geçerek Maslak'a gelen otobüs de 42 numaralı. Google'da 42 yazıp arayın, hayatın anlamına dair bilgilerle karşılaşacaksınız.

SANATLA İÇ İÇE BİR YAŞAMIN KAPILARINI ARALAYIN

MART AYINDA ONLİNE YAYIN HAYATINA HIZLI BİR GİRİŞ YAPAN WWW.ARTFULLİVİNG.COM.TR SANAT PLATFORMU ÇAĞDAŞ SANATTAN EDEBİYATA, MÜZİKTEN FOTOĞRAFA GENİŞ BİR YELPAZEDE KONULARI BULUŞTURUYOR.

Türkiye ve dünyadan kültür ve sanat etkinliklerinin nabzını tutan www.artfulliving.com.tr sanatı ve sanatçıları takipçileriyle bir araya getiriyor. Her gün yenilenen konularıyla, takipçilere kolaylık sağlayan kısa gündem haberleri ve etkinlik takvimi ile öne çıkıyor.

Güncel Sanat Haberleri

Yurt içi hem de yurt dışı çağdaş sanat haberlerine yer veren www.artfulliving.com.tr zengin içeriğiyle karşımıza çıkıyor. Gülsün Karamustafa, Şakir Gökçebağ gibi dünyaca ünlü sanatçılarla söyleşilerin yer aldığı site, aynı zamanda genç sanatçıları da sanatseverlerle buluşturuyor. Mart ayında gerçekleşen Sharjah Bienali'ne katılan Işıl Eğrikavuk ve Elipsis Gallery'de solo sergisini açan Metehan Özcan bu örneklerden bazıları. Sanatçıların yanı sıra sanat dünyasının merak ettiği koleksiyonerlerle de röportajlara yer verilen sitede önde gelen isimlere rastlamak mümkün. Sanatsever kimliği ile ilk defa, artfulliving güncel sanat yayın yönetmeni Zeynep Berik'e röportaj veren ve koleksiyonu hakkında konuşan Cem Yılmaz ya da Türkiye'den güncel sanatçılar üzerine bir kitap yayınlayan Maryam Eisler bunlardan bazıları. İtalya'nın ilk ulusal mimarlık müzesi olma özelliğine sahip MAXXI Architettura küratörü Pippo Ciorra, Galeri Mana'da art arda küratörlük yapan ve Alexander Wagner'ın son sergisini gerçekleştiren Abaseh Mirvali, Sotheby's Ortadoğu direktörü Elif Bayoğlu söyleşileri uluslararası sanat dünyasının kapıları açıyor. Söyleşilerin yanı sıra dosya konularına da yer verilen sitede performans sanatı, Mart ayında Arter'de Emre Baykal'ın küratörlüğünü yaptığı Haset, Husumet & Rezalet sergisi, Robert Wilson tarafından sahnelenen Marina Abramovic'in Yaşamı ve Ölümü oyunun, yönetmenin oğlu Bob Wilson imzalı belgeseli İstanbul Film Festivali'nde gösterilmesi gibi konuları mercek altına alıyor.

Bu sene, Türkiye'nin konuk ülke olarak davet edildiği ARCOmadrid ve çevresindeki etkinliklere video, röportaj ve izlenimlerle yer verilen sitede, 11.'si gerçekleşen ve en çok konuşulan bienallerden biri olan Sharjah Bienali, 2000'lerin başında en önemli medya sanatı etkinliklerinden biri olan ancak bu konumunu zamanla yitiren Berlin merkezli Transmediale, Hollanda'nın Maastricht kentinde gerçekleşen Tefaf Sanat Fuarı tarafından her yıl hazırlanan sanat piyasası raporu incelemesi bu yazılardan bazıları. Siteye, Evrim Altuğ, Işın Önol, Adnan Yıldız, Merve Ünsal gibi yazar, eleştirmen, küratörler ve akademisyenler yazı ve söyleşileriyle katkıda bulunuyor. Siteden güncel sanat başlığı altında yer alan bir başka alt başlık; Atölyeler. Sanatçıların gizemli dünyalarını sanatseverlere sunan atölye ziyaretleri oldukça ilgi çekiyor.

Fotoğraf Haberleri

Farklı konularda yayınlanmış 13 kitabı bulunan, Türkiye'de ve dünyanın çeşitli ülkelerinde 30 fotoğraf sergisi açan Merih Akoğul sitenin fotoğraf ve müzik yayın yönetmenliğini yapmakta. Fotoğrafa dair çok fazla habere rastlayamadığımız bir çevrede www.artfulliving.com.tr dolu içeriği ile fotoğraf severlere bir platform sunuyor. Portfolyo başlığı altında Cem Ersavcı, Duygu Ordu, Kerem Çobanlı gibi genç fotoğrafların işlerine yer verilirken, fotoğraf ile ilgili teknik, eleştirel ve tarihsel gelişimi ile ilgili bilgi içerikli yazılara ulaşmak mümkün. Portre başlığında ise Türk karikatür ve grafik sanatının önemli isimlerinden Necati Abacı ve farklı tekniklerle gerçekleştirdiği fotoğraf karikatürleriyle de özellikle fotoğraf dünyası ile ilgili ilginç bir yazı.

Müzik ve Edebiyat

Edebiyat yayın yönetmenliğini Haydar Ergülen'nin yaptığı edebiyat bölümü kitap tanıtımlarına ve kitap yazılarına, dosya konularına yer veriyor. Lale Müldür ve Burak Fidan söyleşisi, Türk Şiirinde 1980 Kuşağı'na dair Ayşe Yıldırım söyleşisi, Aşiyan, Kurşunkalem gibi edebiyat dergilerinin incelemeleri, Sıddık Akbayır'ın "Yaratıcı Yazarlığa Giriş" ders notlarını paylaşımları ilgi çekici başlıklardan bazıları. Nedim Gürsel Aşk Kırgınları kitabının eleştirisi, Uğur Yücel'in Yağmur Kesiği öykü kitabının ele alınması güncel yazılar arasında yer alıyor. Andersen'in yeni bulunan ilk masalı "The Tallow Cande"'ın çevirisi Nurduran Duman tarafından yapılarak Türkçe ilk kez burada yayınlandığını da belirtelim.

Müzik başlığı altında H. Alper Maral tarafından yazılan "Perişanlık Turizmi:" Yeni Dünya Düzeni'nde Kolonyel Pazarlama Stratejileri ve Müzik, İstanbul Uluslararası Caz Festivali'nin 20.yılı, geçtiğimiz aylarda Eleven Short StoriesÐisimli son albümünü yayınlanan Erdem Helvacıoğlu ile söyleşi, Wagner'ın 200. yaş dolayısıyla portresi gibi yelpazesi geniş konulara yer veriyor. Türkiye'nin sanat platformu olma amacıyla, bilgi paylaşımı ve sanatsal üretimi destekleyerek bu alanda bir bellek oluşturmayı ön planda tutan www.artfulliving.com.tr çokseslilliğe, yeniliğe ve yaratıcılığa sahip çıkıyor.

YURT İÇİ HEM DE YURT DIŞI ÇAĞDAŞ SANAT HABERLERİNE YER VEREN WWW.ARTFULLİVİNG.COM.TR ZENGİN İÇERİĞİYLE KARŞIMIZA ÇIKIYOR.

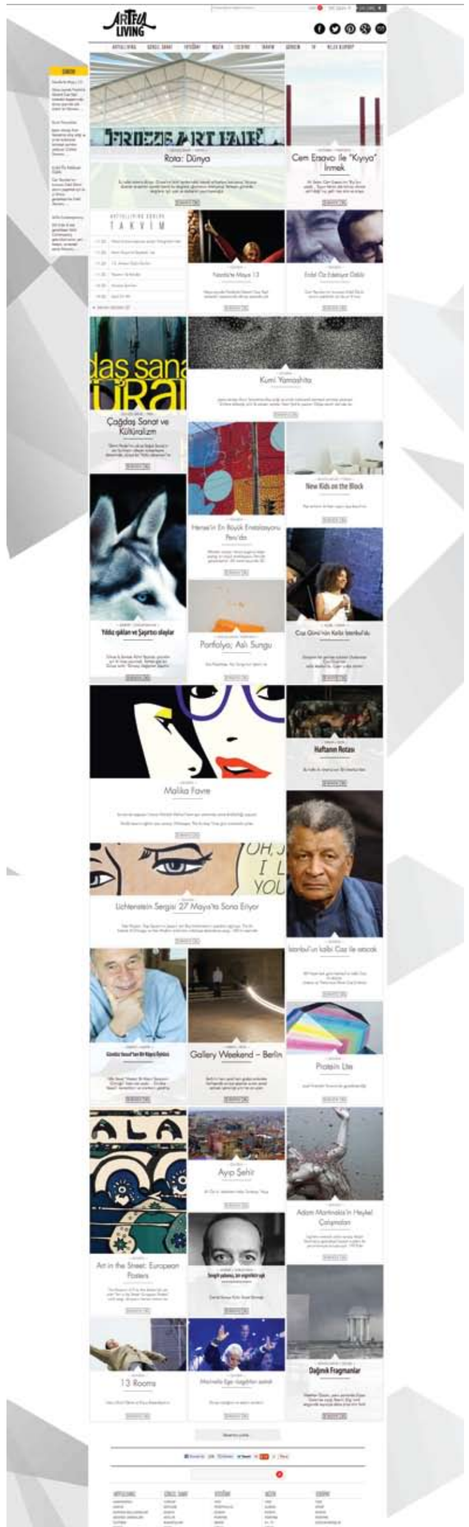

ARTFULLİVİNG SANAT PLATFORMU HAKKINDA MERİH AKOĞUL, HAYDAR ERGÜLEN, IRAZ POLAT, ÇİĞDEM ZEYTİN, MERVE ÜNSAL, KÂMİL ŞÜKÛN, ÇAĞLA CABAOĞLU, EBRU YETİŞKİN, MARCUS GRAF, KERİMCAN GÜLERYÜZ, ÖMÜR BOZKURT'DAN ALDIĞIMIZ YORUMLAR…

Merih Akoğul
(Artful Living Fotoğraf ve Müzik Yayın Yönetmeni)
Bizzat içinde bulunduğum fotoğraf, müzik ve edebiyat bölümleriyle artfulliving.com.tr benim için başka bir keyif kaynağı oldu. Bay İnşaat, sadece Türkiye'nin önemli inşaat şirketlerinden biri olmanın dışında, kültüre sanata yaptığı önemli katkılarla son yıllarda adından sıkça söz ettiriyor. Bizler de, keyifli bir ekip çalışmasıyla geleceğin en önemli kültür ve sanat sitelerinden biri olmak için son derece yoğun bir biçimde çalışıyoruz.

Haydar Ergülen
(Artful Living Edebiyat Yönetmeni)
Artfulliving güncel sanatın, edebiyatın, fotoğraf ve müziğin yeni platformu olarak, Türkiye'den ve dünyadan verimler sunuyor. Alışılmadık olanı sunuş biçiminde taşıdığı tazelik, farklılığı öne çıkaran yazı, yorum ve söyleşileri ve sürekli yenilenip güncellenen birikimiyle kültür ve sanat platformunun yaşamsal merkezi haline geliyor. Artfulliving oluşturduğu arşivi ve sanat edebiyat belleğiyle şimdiden büyük bir başvuru deposu olarak da güncelin kalıcı olabileceğini gösteriyor.

Iraz Polat
(Tasarım danışmanı)
Artfulliving, global sanat ve tasarım sahnelerinin nabzını yoklarken tazelendiğim, İstanbul sanat gündemini takip etmek için kullandığım bir kısayol benim için. Editoryal olarak güçlü olduğu kadar görselliğiyle de besleyici olduğunu düşünüyorum. Bu çerçevenin içinde katkıda bulunan yazarlardan biri olarak yer almaktan mutluyum. Gelecekte İngilizce versiyonu olursa İstanbul'un yaratıcı endüstrileri için faydalı olacaktır.

Çiğdem Zeytin
(Sanat yazarı)
Özellikle online ortamda etkileşimin artmasıyla birlikte dijital dünyaya taşınan sanat siteleri kalabalığı arasında farklılaşan Artfulliving çeşitli sanat dallarının bir şemsiye altında toplayarak sanat gündemine genel bir bakış sağlıyor. Henüz yeni açılmış bir sanat sitesi olarak oldukça tutarlı ve kaliteli bir içerik sağlamaya başlayan bu sitenin ilerleyen zamanlarda niteliği düşürmeden, yaptığı tempolu başlangıca daha sık adımlar katarak ilerlemesi dileğiyle…

Merve Ünsal
(Sanatçı, sanat yazarı)
Artfulliving, sık sık güncellenmesi ve kaliteli, eleştirel içeriğiyle bir sanat yazarı olarak benim için önemli bir mecra. Farklı sanat biçimlerinin aynı çatı altında toplamasını da özellikle üretken bir yaklaşım olarak görüyorum.

Kâmil Şükûn
(İstanbul Resitalleri Direktörü)
Artfulliving, grafik düzeni ve içeriği ile çağdaş yayıncılığın en güzel örneklerinden biri. Web teknoljisine hakimiyeti de ayrıca dikkat çekiyor. Kutluyorum.

Çağla Cabaoğlu
(Çağla Cabaoğlu Gallery Kurucu Direktör)
Artfulliving, Güncel Sanat, Edebiyat, Fotoğraf, Edebiyat konusunda çok emek harcanan; güncellenmesiyle çok profesyonelce hazırlanmış bir portal. Özellikle kurum olarak sanattan gelir sağlamayan Bay İnşaat'ın böyle bir sosyal sorumluluk yayınını yapmasını alkışlıyor, severek takip ediyorum. Bu örnek başarılı sanat projesi için emeği geçen herkesi tebrik ediyor, teşekkür ediyorum.

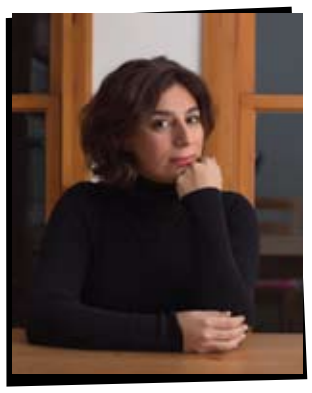

Ebru Yetişkin
(Sosyolog/Sanat Eleştirmeni)
Artfullliving, yeni medya alanındaki sanat yayıncılığına dinamik bir aktör olarak başladı. Özellikle röportajlar ve güncel etkinlik haberlerini takip ediyorum.

Marcus Graf
(Doç. Dr. Yeditepe Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Sanat Yönetimi Bölümü/Küratör, Plato Sanat)
Özellikle çağdaş sanata yoğunlaşması, Türk ve uluslararası sanatı kapsaması ve hem müzik hem de edebiyat açısından çok çeşitli alanlara hitap etmesi artfulliving.com.tr'yi diğer internet platformlarından farklı kılmaktadır. Kapsamlı ve çok yönlü olmasının yanı sıra web-tasarımı açısından da çarpıcı ve güncel bir platform.

Kerimcan Güleryüz
(Owner, Director / Kurucu & Sanat Yönetmeni The Empire Project & Poligon: The Shooting Gallery)
Artful Living, edebiyat, müzik ve görsel sanatları içerip mekanı sanatla bütünleştirmek isteyen bir girişimin sonucu. Adıyla özdeş olarak Artful Living yaşamla sanatı birleştirmek için sanatı üretenlerle izleyenler arasında bilgi köprüsü kuruyor. Galericiler ve sanatçılar açısından bu iletişim alanı üzerinden sanatseverlerle ilişki kurmak büyük önem taşıyor.

Ömür Bozkurt
(İKSV Genel Müdür Yardımcısı)
Artfulliving web sitesi, güncel sanatın önemli tartışma konularını zengin içeriği ve uzman editöryel yapısıyla açarak alanın farklı aktörlerinin bir araya geldiği etkin bir platform sunmaktadır. Güncel sanat gündemiyle ilgili haberlerin ve etkinliklerin takip edilebileceği bir başvuru kaynağı. Ayrıca canlı röportajlarla çok geniş bir izleyici kitlesini yakalama gücüne sahip. Sitenin tasarımı da kullanıcı dostu.

ON AIR

ARTFUL LIVING®

WWW.ARTFULLIVING.COM.TR

TÜRKİYE'NİN SANAT PLATFORMU

ATÖLYELERDE, SANATÇILARIN DÜNYASIYLA TANIŞIP ÜRETİMLERİNE TANIK OLUYORUZ. ATÖLYELER, SANATÇILARLA RÖPORTAJLAR VE DAHA FAZLASI ARTFULLIVING.COM.TR'DE.

YARATICILIĞI VE KÜLTÜREL ÇEŞİTLİLİĞİ KUTLUYOR VE HERKESİ SANATLA YAŞAMAYA ÇAĞIRIYORUZ.

ARTFULLIVING COM.TR | ATÖLYE ZİYARETİ İSMET DOĞAN

KURUMSAL DESTEKÇİLER

BAY İNŞAAT 40 YIL

KIRKİKİ MAZLAK

ALEM

Suites HILPARK

BAY GIDA

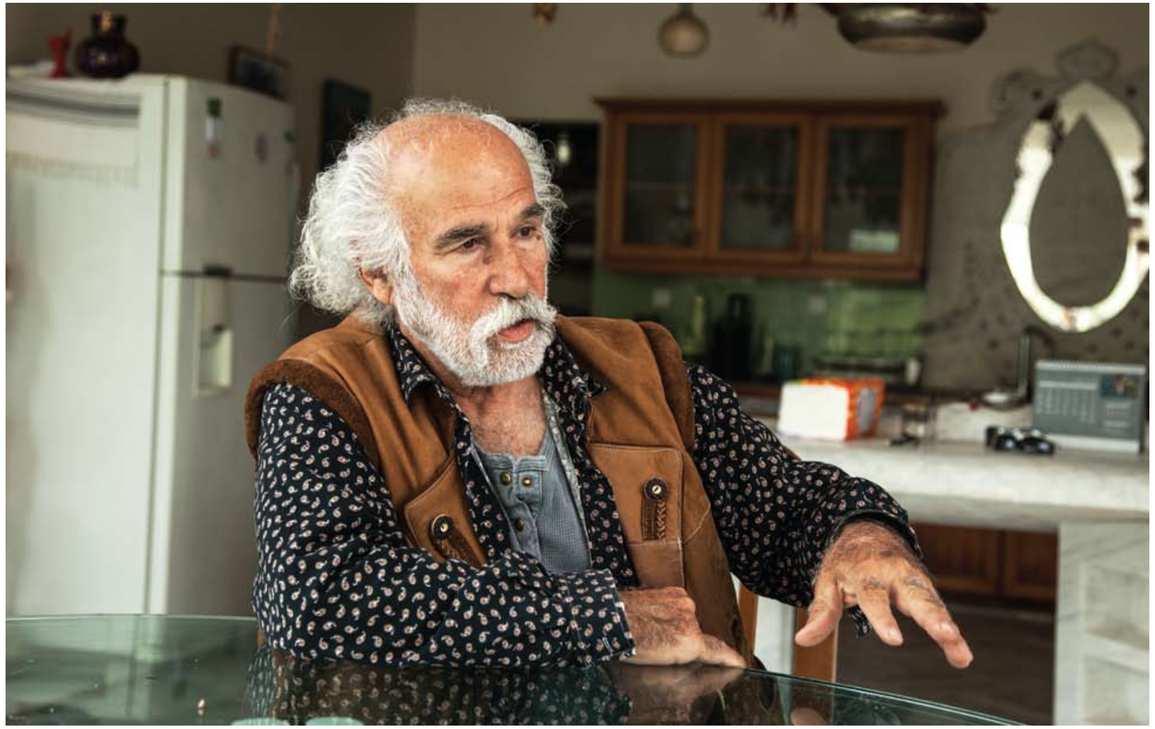

“SANAT KENDİNİ BULMA MECRASIDIR”

MEHMET AKSOY

MEHMET AKSOY’UN ATÖLYESİNİ ZİYARET ETMEK ÜZERE POLONEZKÖY YAKINLARINDAKİ CUMHURİYET KÖYÜ’NE GİDİYORUZ. AKSOY, ATÖLYE VE EV OLARAK KULLANDIĞI BU MEKANI MISIR’DA KUTSAL OLARAK BİLİNEN ‘SCARABAEUS’ BÖCEĞİ FORMUNDA TASARLAYIP İNŞA ETMİŞ. “BÖCEK EV’’DEYİZ.

“GÜNÜMÜZDE İNSANLAR ANLAM DÜŞMANI OLMUŞ. İNSANİ ÖZELLİKLERİ KOVALADILAR SANATTAN… BENİM BİR LAFIM VAR. TEK GİBİ BEN GİBİDİR. KENDİMİ BULMA MACERASIDIR SANAT …”

Mehmet Aksoy, Türkiye’nin yaşayan en eski heykeltıraşlarından. Kendisi, Kars’ta yaptığı ‘İnsanlık Anıtı’ ve bu anıtın hükümet tarafından yıkılma girişimiyle yeniden gündeme geldi. Anıt yıkıldı, sanatçı üretimlerini bir bölümünü sergi alanına çevirdiği Böcek Ev’de sürdürüyor. İçeri girdiğimizde devasa Böcek Ev’le, restrospektif sergi diyebileceğimiz kadar sanatçının geçmişten bugüne yaptığı heykellerin bulunduğu büyük bahçeyle ve tüm bunların önünde yer alan ve bu yapıya bir mermer atölyesi izlenimi veren vinçle karşılaşıyoruz. Üzerinde şu yazıyor: **Taş Taşırım Laf Taşımam** Mehmet Aksoy’un ‘kavramsal sanat işi’ dediği bu vinç ve üzerindeki yazı Polonezköy’e gelen piknikçilerin dikkatini çekiyor olsa gerek, sanatçı özelikle yazın, atölyenin çok sık ziyaret edildiğini ve insanların “kapı neden kapalı”diye kızdıklarını söylüyor. Kamusal alanda çalışmaya açık bir heykeltıraş olarak Mehmet Aksoy insanların bu merakından memnun, kapısı ise herkese açık. Heykele, ilkokul hocasının desteğiyle başlayan sanatçı o zamanlar ‘Akademi’ olarak bilinen Mimar Sinan Güzel Sanatlar Fakültesi’ne girer. Resim ve heykel olmak üzere iki bölümün sınavına giren Aksoy, Akademili olur. Mehmet Aksoy’un heykele yeteneğini keşfeden de Şadi Çalık olmuş. O dönemde yetenek, bir işin birebir aynısının yapılabilmesiyle de ölçülebiliyor. Mehmet Aksoy, bir Venüs heykelinin aynısını yaptığında Şadi Çalık ona heykeltıraş olması için tüm desteği veriyor. Mehmet Aksoy, bir şeyin ne zaman heykel olup ne zaman olmadığını da Şadi Çalık’la birlikte çalışmalarından öğrendiğini belirtiyor. “Bir figür anlam kazanmaya başladığında ışıklar öyle düşer, o zaman olur” diyor. Sanatçı soyut çalıştığını söylerken, soyutun bugün daha da soyutlandığını belirtiyor. “Günümüzde insanlar anlam düşmanı olmuş. İnsani özellikleri kovaladılar sanattan” diyor Böcek Evi’n içinde, mermer masadaki sohbetimizde. Kendisini güncel sanatçı olarak görüp görmediğini sorduğumda ise, “sanat hiçbir zaman güncel olmamıştır. Sanat, bir zamanı yakalayıp tüm zamanlara mal edebilmektir. Bir kişiden, bir noktadan kişilere ulaşmaktır” cevabını veriyor. “Benim bir lafım var. Tek gibi ben gibidir. Kendimi bulma macerasıdır sanat aynı zamanda.” Güncel sanatta disiplinler ve kategoriler ortadan kalkıyor. Heykel yapıyor olmaya karşı çıkmak değil derdim, fakat düşüncenin ön planda olduğu bir dönemdeyiz, malzemeyi fikir belirliyor. Bu konudaki düşüncelerini soruyorum kendisine, kendi malzemesini nasıl ve neye göre seçtiğini merak ediyorum. Mehmet Aksoy, sanatı bir üst yapı kurumu olarak belirliyor. Bu yapının, olup bitenin yansıması olduğunu kabul ediyor. İşlerini şekillendiren de bu. Figüratif formlarla çalışan sanatçıya göre, yeni form arayışlarının sonu gelmeyecek. Kendisi, heykele ve forma dair birçok şeyi yıkmış, dünyaya bu gözle bakma konusunda kendisini eğitmiş. Güncel sanatın dert ettiği meseleleri dert edinmiyor; heykelin ne anlattığı, hangi öyküyü veya olayı nasıl somutlaştırdığı daha ön planda onun için. Brancusi’den, Richard Serra’dan söz açılınca, evet onların, o dönemde olanların farkında Mehmet Aksoy, fakat daha farklı bir yolu seçmiş. Üniversiteden sonra, 70’lerin sonunda iki yıl Londra’da kalmış. Kavramsal sanatın en hararetli dönemlerinde bu alanı anlamaya çalışmış, fakat benimsememiş. O döneme dair şunları söylüyor Aksoy:“Kavramsal sanatı anlamaya çalıştım. O dönemde Royal Academy of Art’a gittim, orada bir hoca işlerimi çok beğendi ama artık böyle bir eğitim vermediklerini söyledi. Atölyeye girdik, boş bir atölye. Ortada ip gerilmişti, kağıt parçası, altta bir tabak. Duvarda ‘orange’ yazıyordu. Bizim atölyelerimiz bu, dedi heykel bölümü hocası.”

Kamusal Alan ve Heykel

Mehmet Aksoy büyük ölçekli işler yapıyor. Çoğu heykeltıraş gibi işlerini kamusal alanda sergiliyor. Geçmişte bu konuda yaptığı çalışmalardan biri, Berlin’deki Kunst am Bau’da sosyolog, sanatçı ve sanat tarihçileriyle bir araya gelerek mekanın içeriği ve heykelin mekanla ilişkisi üzerine çalışmışlar. Mehmet Aksoy’un son dönemlerde yaptığı işlerden İnsanlık Anıtı üzerine konuşuyoruz. “Dönemin Kars valisi Kars’ı heykellerle donatmak istiyor, Ermenistan’la olan sınırın açılmasını istiyor. Bunun Kars’a iyi olacağını düşünüyor. Ermeniler tarafından yapılan anıtların kan davasını körüklediğini düşünüyor. Ben ise, savaşı kimin çıkardığıyla ilgilenmiyorum, o anıtın barışı sembolize etmesini istedim.” Daha sonra Kars’taki heykelin yıkımına hep beraber tanık olduğumuz bir süreç başlıyor. Bu heykel de, sanatçının diğer heykelleri gibi birçok hikayeyi barındırıyor içinde. Mehmet Aksoy’dan dinliyorum. “Burada bir insan var, ikiye bölünmüş. Aslında çok düz hatları olan bir heykel bu fakat diğer taraftan bu ikiye bölünmüşlüğün arasında, insana dair formlar var. Diğer tarafa uzanan bir dostluk eli var. Öte yandan, heykelin aşağı inen tarafında her şeyi gören bir göz. İşte bu heykel, oradaki dostluğun simgesi olacaktı.” Bahçedeki diğer heykeller de insanlık tarihine ve mitolojiye referansla yapılmış. Kayıp anneleri, Nelson Mandela, işçi heykeli, Kibele formunda bir heykel ve büyüklü küçüklü heykeller arasında ilerlerken, cam ve mermerden yapılmış Böcek Ev’den ayrılıyoruz.

/ Hazırlayan: Zeynep Berik

Artfulliving.com.tr Sanat Portalı Editörü

‘PERDE ARKASI’

TOPLUMUN ALTBENLİĞİNİ SORGULUYOR

TASARIMCI NESLİN DÖLAY İLE FOTOĞRAF SANATÇISI CEYLAN ATUK, ‘PERDE ARKASI’ İSİMLİ PROJELERİYLE 28 - 31 MART TARİHİNDE LÜTFİ KIRDAR SERGİ VE KONGRE SARAYI’NDA GERÇEKLEŞEN ETKİNLİKTE, GALERİ NİŞ ÇATISI ALTINDA SANATSEVERLERLE BULUŞTU. PROJEDE YER ALMIŞ ESERLER, “PERDE ARKASI – İSTANBUL ANA – BOYUT” ADI VERİLEN ÜÇLEMENİN İLK AYAĞINI OLUŞTURUYOR.

Perde Arkası’ topluma, aileye ve yaşama bağlı olarak kişinin kendi benliği haricinde ona dayatılanlara ve bu süreç içerisinde oluşan kimliklerine dair bir proje olarak ele alındı. 12 adet eserin yer aldığı sergide kişinin alt benlikleri fotoğraf ve kolajla anlatımı ile gözler önüne serildi. Dölay ve Atuk bir yandan bağımsız çalışmaların sürdürürken, bir araya gelerek farklı alanlardaki tekniklerini harmanlayarak bir dayanışma çalışması gerçekleştirdi. Tasarımın ve fotoğraf sanatının birleşmesi, projeye zenginlik katarak devamlılık sağladı. Sanatçılar; “yaşamımız süresince içimizde kaç benlik barındırabiliriz, hepsini sahiplenebilir miyiz yoksa bazılarını dışlayabilir miyiz, kişiliğimizin önüne ya da arkasına yerleştirdiğimiz benliklerle nasıl yüzleşiriz” sorularını sordukları gibi izleyiciyi de bu sorularla yüzleştiriyor. Projenin özellikle ilgi çekici yanı, yeni sorular üretilmeye ve sorulmaya devam ettikçe, yeni tasarımların da oluşturulması ve projenin bir sürekliliğinin olması.
‘Perde Arkası’ üçlemeden oluşan projenin ilk ayağı oluşturuyor. Sanatçıların toplumda yaşayan bireylerin hayatında önemli rol oynayan kişiliklerinin oluşum süreçlerini eserlerine işlemeleri ve projenin önemi de vurguluyor. Sanatta her konunun işlenerek her alanda yaygınlaşması, toplumun eğitimine de katkıda bulunuyor. Sanatçıların kadın kimlikleri de bu katkıyı vurguluyor. Ziyaretçiler tarafından yoğun ilgi gören sergi, önümüzdeki günlerde üçlemeyi oluşturan ve İstanbul Ana – Boyut olarak adlandırılan diğer sergilerle devam edecek.

EROL ÖZMANDIRACI, BATU AKSOY

ENERJİ DEVİ SANATTAN İLHAM ALACAK

"TURCAS ÇALIŞANLARININ 42 MASLAK'NIN "ARTFUL LİVİNG" KONSEPTİNDEN ALACAKLARI İLHAMLA DAHA ETKİN ÇALIŞACAKLARINA EMİNİM." TURCAS CEO VE YÖNETİM KURULU ÜYESİ

Entegre enerji devi Turcas, merkez ofisini Artful Living konseptiyle yaratılan, Türkiye'nin En Başarılı Emlak Yatırımı 42 Maslak'a taşıyor. Faaliyet gösterdiği alanlarda öncü konumda olan SHELL, SOCAR ve RWE gibi dünya devi enerji şirketleriyle, sırasıyla, akaryakıt dağıtımı ve madeni yağlar, petrol rafinajı ve elektrik üretimi alanlarında ortak girişim şirketleri üzerinden faaliyetler sürdüren, ayrıca yenilenebilir enerji konusunda yatırımlar yapan entegre enerji devi Turcas Petrol A.Ş. (Turcas) ve çatı kuruluşu Aksoy Holding A.Ş., Maslak'ın kalbinde, Türkiye'nin En Başarılı Emlak Yatırımı Bay İnşaat - 42 Maslak projesinden satın aldığı yeni yönetim ofisini (Aksoy Plaza) teslim aldı. Sanatla iç içe bir yaşam stili sunan "Artful Living" konseptiyle farklılaşan ve 950 milyon TL yatırımla hayata geçen 42 Maslak'ta yer alan iskanı alınmış Aksoy Plaza, Yatay Ofis gurubu içinde tek blokta 17 bin metrekare alana yayılıyor. Aksoy Plaza'nın, öngörülenden 8 ay önce gerçekleşen teslimi ile ilgili olarak törende konuşan Bay İnşaat Yönetim Kurulu Üyesi Erol Özmandıracı, Türkiye'nin ekonomik gelişimi paralelinde kaliteli ofis alanı ihtiyacının arttığına dikkat çekti ve şunları söyledi: "Artful Living'' konseptimiz, iş ve sosyal yaşamı sanatla zenginleştiriyor. İnşa ettiğimiz 42 Maslak, aynı zamanda bütün hukuki altyapıları tamamlanmış olarak ve bütün güvenlik prosedürleri yerine getirilen iş ve ofis alanlarıyla büyük şirketlerin radarlarında önemli yer tutuyor. Ülkemizin enerji devi Turcas'ın da genel yönetim merkezine ev sahipliği yapmak bizlere gurur veriyor. Turcas'ın 42 Maslak'a, 42 Maslak'ın da Turcas Grubu'na ve Aksoy Holding'e değer katacağına inanıyorum." Turcas CEO ve Yönetim Kurulu Üyesi Batu Aksoy ise konu hakkında şöyle konuştu: "Turcas ve Aksoy Holding olarak bir süreden beri sürdürdüğümüz ticari gayrimenkul yatırım araştırmaları Bay İnşaat ile yollarımızın kesişmesi ile sonuçlandı. 42 Maslak'a taşınacak olmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Mimari olarak dikkat çektiği kadar, fonksiyonelliği ve verimliliği de ön planda olan 42 Maslak'ta "Artful Living" konseptiyle tüm çalışanlarımızın bulundukları ortamdan alacakları ilhamla daha da etkin çalışacaklarına eminim. İstanbul'un en önemli iş merkezlerinden Maslak'ın ilk karma projesi olarak inşa edilen 42 Maslak'a taşınmak için son hazırlıklarımızı yapıyoruz. 42 Maslak'a taşınmamız ile Maslak'a yeni bir enerji getireceğimize inanıyorum."

Turcas Petrol A.Ş. Yönetim Kurulu Üyesi Banu Aksoy Tarakçıoğlu, "Bay İnşaat'ın 42 Maslak Projesi'nden satın aldığımız ofis blokuna en geç Eylül 2013'de taşınmak için hazırlıklarımızı yapıyoruz. Aksoy Plaza olarak adlandırdığımız bu binanin lobisinde, Belkıs-Erdal Aksoy Resim Koleksiyonuna ait çoğunluğu Türk ressamlardan oluşan koleksiyonun da bir bölümünü sergilemeyi planlıyoruz." dedi.

42 Maslak, toplam 59 bin metrekarelik ofis alanlarını iş adamları ve kurumlarına, Home Office veya Yatay Ofis alternatifleriyle sunuyor. 48 bin metrekareye sahip Yatay Ofislerde, 300 metrekareden 10 bin metrekareye kadar opsiyonlar bulunuyor. Tercihe göre dekorasyonu mümkün kılmak için, yatay ofisler "Shell & Core – Şap & Sıva'' olarak teslim ediliyor. 42 Maslak'ta Home-Office ise ''Multi-Office'' ismi altında 91 adet olarak satışa sunuluyor ve 76 metrekareden 188 metrekareye kadar değişiyor. Bunun da ötesinde, Türkiye'de ilk olma özelliğine sahip "Extended Stay" isimli yatırım modeli de işletme opsiyonu olarak sunuluyor. Yönetim şirketine yetki verilmesi ardından, haftalık ya da aylık periyotlarda ofis kiralama imkanı bulunuyor.

42 MASLAK'TA AKSOY PLAZA

TÜRK MERMERİNİN İHTİŞAMI

MİLANO TASARIM HAFTASI'NDA SES GETİRDİ

FARKLI DİSİPLİNLERDEN GELEN 6 TASARIMCI VE MİMARIN, 4 BİN YILLIK BİR GELENEĞİN PARÇASI MERMERİ VE DOĞALTAŞI KONU EDİNDİĞİ "IŞIKLA YIKANMAK" SERGİSİ 9-14 NİSAN 2013 TARİHLERİ ARASINDA GERÇEKLEŞEN, TASARIM DÜNYASININ OLMAZSA OLMAZI OLARAK TANIMLANAN MİLANO TASARIM HAFTASI'NDA İLGİYLE KARŞILANDI.

İstanbul Maden İhracatçıları Birliği (İMİB) sahipliğinde organize edilen ve tasarım firması Demirden Design'ın küratörlüğünü üstlendiği sergi Zona Tortona Superstudio Piu Art Garden'da 900 m2'lik tasarım severlerle buluştu.
Geçtiğimiz sene de Milano Tasarım Haftası'nın en ilgi çeken alanlarından biri olan 'Ve Mermer Dedi ki: Yol Seni Değiştirir" sergisine aralarında Werner Aisslinger, Emre Arolat, Birsel + Seck, El Ultimo Grito, Alfredo Häberli, Richard Hutten, James Irvine ve Can Yalman'ın bulunduğu tasarımcı, mimarlar katılmış, iç yolculukta ortaya çıkan ve o süre zarfında

ALİŞAN ÇIRAKOĞLU

MATHIEU LEHANNEUR

MATHIEU LEHANNEUR

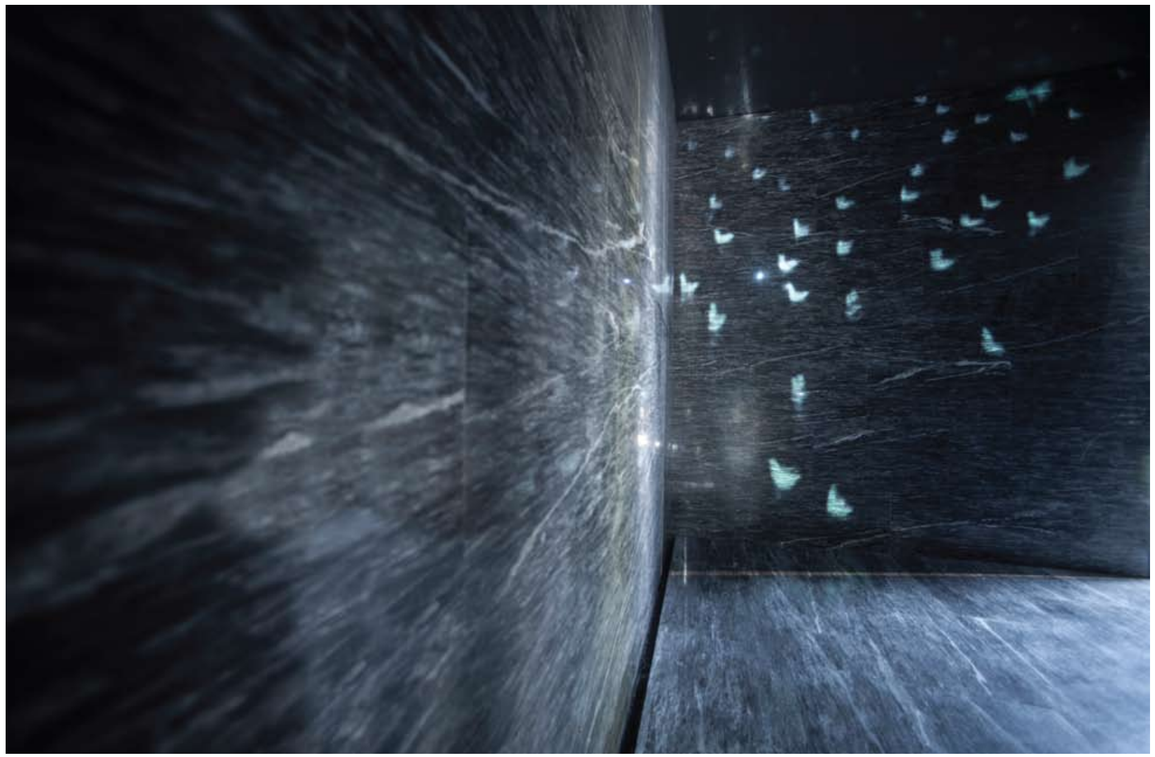

İSTANBUL MADEN İHRACATÇILARI BİRLİĞİ (İMİB) SAHİPLİĞİNDE ORGANİZE EDİLEN VE TASARIM FİRMASI DEMİRDEN DESİGN'IN KÜRATÖRLÜĞÜNÜ ÜSTLENDİĞİ SERGİ ZONA TORTONA SUPERSTUDİO PİU ART GARDEN'DA 900 M2'LİK TASARIM SEVERLERLE BULUŞTU.

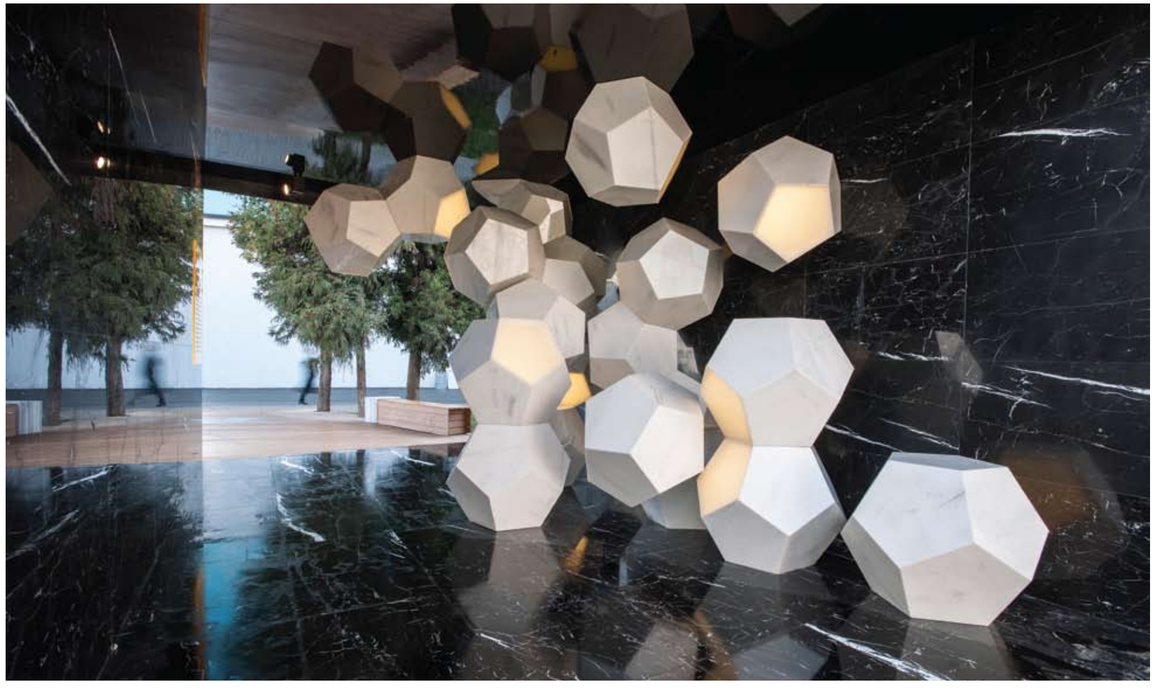

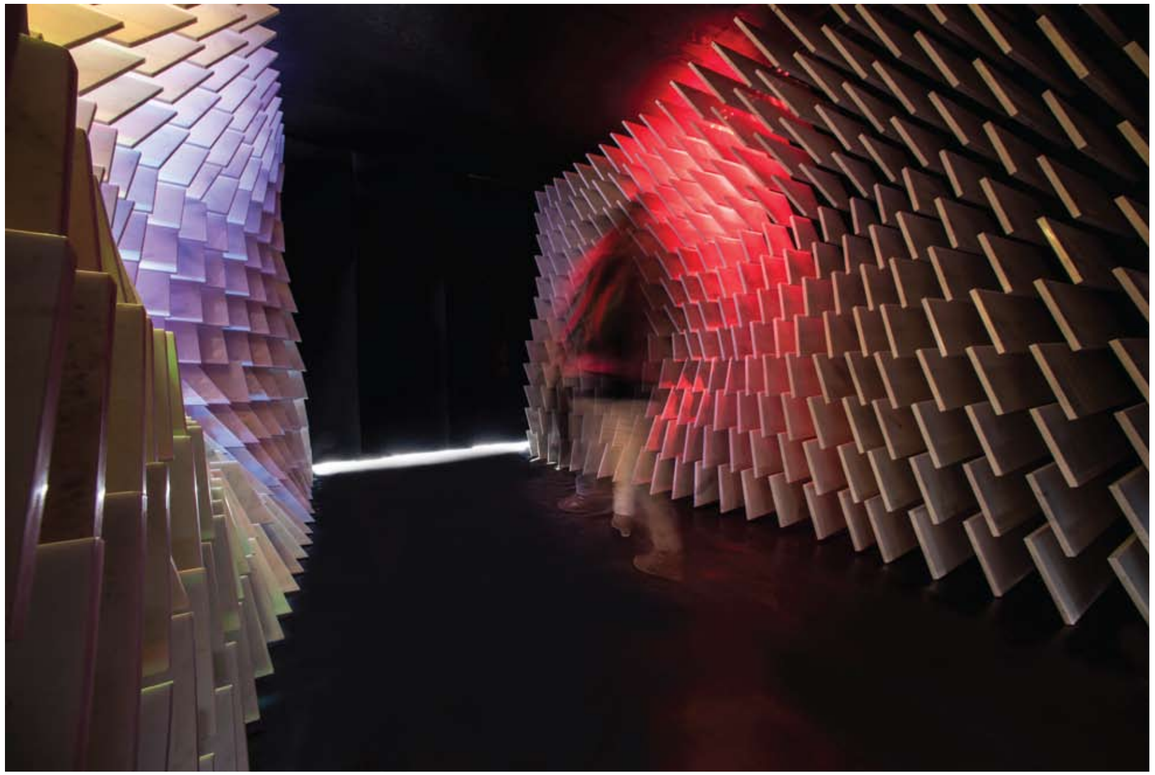

ESERLER MERMER, SU VE IŞIĞA ODAKLANARAK, TEMİZLİK, SAFLIK VE ARINMA GİBİ KAVRAMLARI İFADE ETMEK İÇİN İDEAL BİR KOMBİNASYON ORTAYA ÇIKARTTI.

SERGİDE MERMERİ, MİMARİ AÇIDAN, DORİANA-MASSİMİLİANO FUKSAS, MELKAN GÜRSEL - MURAT TABANLIOĞLU, ALİŞAN ÇIRAKOĞLU, ENDÜSTRİYEL VE İÇ TASARIM ODAKLI MATHİEU LEHANNEUR, MODA TASARIMCISI YORUMUYLA DİCE KAYEK VE SANATÇI-TASARIMCI ARİK LEVY ELE ALDI.

hissedilen duyguları yansıtmıştı.Geçen senenin devamı niteğinde olan "Işıkla Yıkanmak" sergisi Wallpaper dergisi tarafından görülmesi gereken 25 sergi arasında yer alırken; eserler mermer, su ve ışığa odaklanarak, temizlik, saflık ve arınma gibi kavramları ifade etmek için ideal bir kombinasyon ortaya çıkarttı. Mermer, bu birliktelik içerisinde kendini pürüzsüz, parlak, ideal yüzeyiyle konumlandırırken, bu elementler tarafından dokunulduğu zaman tüm ihtişamı ve güzelliğiyle öne çıktı. Limitsiz potansiyeli olan mermer, anıların, rüyaların, hayal gücünün ve efsanelerin hayata geçmesini sağladı, ziyaretçileri maneviyatla buluşturacak zihinsel bir yolculuğu yaşattı.

Sergide mermeri, mimari açıdan, Doriana-Massimiliano Fuksas (Italya), Melkan Gürsel - Murat Tabanlıoğlu (Türkiye), Alişan Çırakoğlu (Türkiye), endüstriyel ve iç tasarım odaklı Mathieu Lehanneur (Fransa), moda tasarımcısı yorumuyla Dice Kayek (Türkiye) ve sanatçı-tasarımcı Arik Levy (Fransa) ele aldı.

İMİB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Özer tasarım tutkunlarının etkinlik süresince takip ettiği sergiyle ilgili olarak Milano Tasarım Haftası'nın dünyanın önde gelen tasarım etkinliklerinden olduğunu ve Türkiye adına ikinci defa katılmanın mutluluğunu yaşadığını belirtti. Etkinlikte Türk doğal taşını dünyaya tanıtmak, imajını yükseltmek ve marka haline getirmek istedikleri belirten Özer, Türkiye adına Milano'da büyük gurur yaşadıklarını belirtti. Serginin küratörlüğünü gerçekleştiren Demirden Design'ın kurucu ortağı H.Demir Obuz ise ziyaretçilerin 'Bathing in Light' sergisini, içeriği ile Milano Tasarım Haftası'nın en geniş kapsamlı sergisi olarak değerlendirmeleri nedeniyle mutluluklarını ifade etti.

SANATLA BÜTÜNLEŞEN PROJE

42 MASLAK

SANATTAN İLHAM ALAN YAŞAM ALANLARI FELSEFESİ İLE SEKTÖRÜNDE FARKLI BİR KULVAR YARATAN BAY İNŞAAT, SANAT ETKİNLİKLERİNE DESTEK VERİYOR.

Artful Living konsepti ile mimari tasarımdan sunacağı yaşam tarzına her noktada sanat ve hayatı bir araya getiren Bay Inşaat - 42 Maslak projesi, kentin sanat ajandasına da katkıda bulunuyor ve bulunmaya devam etmeyi hedefliyor.

Sanatla Güçleniyor

Bay Inşaat - 42 Maslak, Eylül 2011 yılında sanat konusundaki sosyal sorumluluk projelerine destek çalışmalarını başlatarak Birleşmiş Milletler ile UNICEF'in hedefi olan 2015'e kadar 'Temel Eğitimsiz Çocuk Kalmasın' amacına öncülük etmek üzere UNICEF Türkiye işbirliğiyle, 'çocukların geleceği parlasın' hareketinin en büyük adımı olan "STARS OF İSTANBUL" sergisini destekledi. Sanatçı Gürbüz Doğan Ekşioğlu'nun 42 Maslak için tasarımını yaptığı "Barışın Yıldızı" ile temsil edilen Bay Inşaat, sosyal sorumluluk projelerinin en değerlilerinden biri olan "STARS OF İSTANBUL" ile eğitime ihtiyaç duyan 100 çocuğun diplomalarını almasına katkıda bulundu.

Genç Sanatçılara Destek

42 Maslak projesiyle Istanbul'a sanatla iç içe bir mekan kazandırmayı hedefleyen, sanata verdikleri önemi "Artful Living" konsepti ile tüm alanlarda yaşatmayı amaçlayan Bay Inşaat aynı zamanda genç sanatçılara ve çocuklara destek olan konulara özellikle öncelik veriyor. Bu noktadan yola çıkarak Kasım 2011'de Sovereign Art Foundation – Avrupa Sanat Ödülleri sergisini destekledi. Türkiye'de sanatın ve genç sanatçıların dünyaya açılmasında önemli bir yol oynayan Sovereign Art Foundation – Avrupa Sanat Ödülleri sergisi İstanbul'un sanat gündemine oturdu. Bay Inşaat özel sektörün genç sanatçılara ve sanata daha fazla destek vermesi gerektiğini düşünmekte ve bunu sosyal sorumluluğun da ötesinde, kendilerini farklılaştıran kimliklerinin bir uzantısı olarak nitelendirmektedir. Gençlere yatırım geleceğe de yatırım olarak benimsendiği için bu misyon doğrultusunda birçok proje gerçekleştiriliyor. "Sanat fotoğraf aşkıyla başlıyor" söyleminden yola çıkılarak fotoğraf konusunda gençlerle çalışmalar düzenleniyor. Bu kapsamda Bay Inşaat Hilpark Suites Projesi ile 31 Mayıs - 31 Temmuz 2012 tarihleri arasında "Gidilmemiş Zamanlar" isimli fotoğraf sergisinde Merih Akoğul ve 4 öğrencisinin eserlerine ev sahipliği yaptı. Nejat Çifçi, Gülbin Çetindemir, Deniz Koçak, Begüm Yamanlar'ın imzalarını taşıyan eserlerin yer aldığı "Gidilmemiş Zamanlar", günümüzde çağdaş fotoğrafın bulunduğu noktaya yaptığı göndermeleriyle farklı bir gövde ve nitelikli bir örnek oluşturdu. Serginin bitmemiş betonarme bir dairede yapılıyor olması ise dikkatleri mekan olarak da üzerine çekti.

Hilpark Suites İstinye'de açılan 2. fotoğraf sergisi 'Mekânın Doğası' 29 Kasım 2012'de gerçekleşen kokteyl ile ziyaretçilere kapılarını açtı. Farklı konuları fotoğraflar aracılığıyla anlatan sergi 11 Şubat 2013'e kadar ziyaret edilebildi. 'Mekânın Doğası' adını taşıyan fotoğraf sergisinde fotoğraf sanatının öncü isimlerinden Saygun Dura, 'Benim Gerçeğim' serisinden seçilen fotoğraflarıyla sualtı dünyasına yepyeni bir bakış açısı getiriyor. Serginin genç sanatçılarından Kerem Çobanlı ise 'Saklı' ismini taşıyan serisinde,gecenin karanlığına sığınmış nesneleri ışıkla boyama tekniğini kullanarak fotoğraflarında birer sanat nesnesine dönüştürüyor. Bir diğer genç sanatçı Murat Kublay, 'Modern Sınırlar' başlığı altında topladığı fotoğraflarında, doğal yaşam parklarında doğa ve insanın karşılaşmasını, Hadi Özgürkan ise 'Hayalet Fabrikalar' serisi ile Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra özellikle Doğu Bloku ülkelerinde görülen değişimi, Bulgaristan'ın farklı bölgelerinde terk edilmiş fabrikalar ve işçi evleri üzerinden bir kez daha gözler önüne seriyor.

MERİH AKOĞUL

SAYGUN DURA

BAY İNŞAAT HİLPARK SUİTES PROJESİ İLE 31 MAYIS - 31 TEMMUZ 2012 TARİHLERİ ARASINDA "GİDİLMEMİŞ ZAMANLAR" İSİMLİ FOTOĞRAF SERGİSİNDE MERİH AKOĞUL VE 4 ÖĞRENCİSİNİN ESERLERİNE EV SAHİPLİĞİ YAPTI.

SAYGUN DURA, HADİ ÖZGÜRKAN, EROL ÖZMANDIRACI, KEREM ÇOBANLI, MURAT KUBLAY, MERİH AKOĞUL

Günseli Kato ile Bir İlk
2012 yılında ayrıca Bay İnşaat'ın 42 Maslak projesi, dünyaca ünlü ressam ve minyatür sanatçısı Günseli Kato'nun fırçası ile Harvey Nichols İstanbul Mağazası'nın vitrininde bir ilke imza attı. Beton zemin üzerine 42 Maslak Kuleleri'ni resmeden ve aynı anda basın ile de sohbetini sürdüren Günseli Kato, canlı performansının ardından eserini mağaza ziyaretçilerinin beğenisine sundu. Mayıs ayında gerçekleşen proje eserin yapım aşaması görüntüleri ile de beraber Kanyon Alışveriş Merkezi'ndeki Harvey Nichols İstanbul Mağazası'nda 1 ay süresince sergilendi.

Artfulliving Online Sanat Portalı Yayında
Kültürel ve sanatsal gelişimi, toplumsal gelişimin merkezine koyan ve sanattan ilham alarak her dokunuşta sanatı hissettiren Artfulliving konsepti, Şubat 2013 yılında www.artfulliving.com.tr online sanat portalında hayat buldu. Çağdaş sanattan edebiyata, müzikten fotoğrafa geniş bir yelpazede konuları buluşturan www.artfulliving.com.tr online sanat portalı, Türkiye ve dünyadan kültür ve sanat etkinliklerinin nabzını tutuyor, sanatı ve sanatçıları takipçileri ile buluşturuyor. Artful Living web sitesiyle yaygın bir kültür-sanat platformu yaratılması hedeflenen proje, yakın gelecekte sergiler, yeni yayınlar ve eğitim programlarıyla İstanbul'da ve Türkiye genelinde sanatı birçok yönden desteklemek üzerine çalışmalarına devam edecek, 42 Maslak projesinin 2014 yılı itibariyle hayata geçmesiyle birlikte, Artful Living sergi, konser ve sanat etkinliklerini gerçekleştireceği mekanına kavuşacak.

GÜNSELİ KATO

CEYLİN - EROL ÖZMANDIRACI, GÜNSELİ KATO

EROL ÖZMANDIRACI, DEMET SABANCI ÇETİNDOĞAN, GABİ DOENYAS

2012 YILINDA, BAY İNŞAAT - 42 MASLAK PROJESİ, DÜNYACA ÜNLÜ RESSAM VE MİNYATÜR SANATÇISI GÜNSELİ KATO'NUN FIRÇASI İLE HARVEY NICHOLS İSTANBUL MAĞAZASI'NIN VİTRİNİNDE BİR İLKE İMZA ATTI.

TREE RINGS - CHAMPS-ELYSÉES (2011-2014) PARİS, FRANSA

İSTANBUL'DA AIR COLLECTIV

SIRA DIŞI PROJELER İÇİN ORTAK BİR VİZYON VE TUTKUYU PAYLAŞAN AIR COLLECTIV EKİBİ, SANAT VE TASARIM DÜNYASININ DİKKATİNİ İSTANBUL ÜZERİNE ÇEKMEYİ UMUYOR.

İstanbul her geçen yıl daha kapsamlı kültürel ve sanat organizasyonlarına ev sahipliği yapıyor. Bu durum 2013 yılında da değişmeyecek gibi görünüyor. İlk edisyonu bu sene gerçekleşecek olan RusFest İstanbul Film Festivali ve 13. İstanbul Bienali bile sadece başlı başına bu durumun yalnız İstanbul'da değil, tüm Türkiye'de kültür ve sanat hayatının ne kadar canlandığının göstergesi.
AIR COLLECTIV, sanat ve kültürel alandaki bu gelişmeleri birkaç yıldır yakından takip etmekte; 2013 yılında ülkenin ve özellikle İstanbul'un değişen sanatsal çehresinde yaratıcı bir güç olmanın tam zamanı olduğuna karar vermiştir.
"ACT Lighting Design, Language of Forms ve YDreams birlikte uzmanlık ve deneyimi bir araya getiriyor"
AIR COLLECTIV'in üç kurucu ortağından her biri, kendi alanlarında önemli projelere imza atmıştır. Ortaklar, Türkiye çapında hem iddialı hem de benzersiz yaratıcılıktaki projelerini hayata geçirmek için uzun zamandır devam eden özlemlerini gidermeye çok yaklaşmışlardır. 2013 yılı itibariyle, ACT Lighting Design, Language of Forms ve YDreams uzmanlık ve deneyimlerini birleştirerek, kendi yaratıcı vizyonlarını bir sonraki aşamaya geçirerek mevcut olan verimli birlikteliklerini pekiştireceklerdir.
ACT Lighting Design, yirmi yılı aşkın süredir aydınlatma, set, video ve içerik tasarımında uzmanlaşarak, üç temel alanda; mimari aydınlatma tasarımı, eğlence aydınlatma tasarımı ve ışık – sanat yerleştirmeleri yenilikçi projeler geliştirmektedir. Işık tasarımcısı Koert Vermeulen öncülüğünde ACT Lighting Design, AIR COLLECTIV'e kurulumun başından bu yana uzmanlık desteği vermektedir. Eşsiz kavramsallaştırma yöntemi ile Language of Forms, yeni kavramları telif haklarını, tasarım ve stratejik iş temellerini birleştirerek markalara yardımcı olmaktadır. Tom De Graeve tarafından kurulan AIR COLLECTIV bünyesindeki Language Of Forms imzası, geleneksel, baskı ve dijital medyadan, tasarım veya sanat odaklı projelerine, organizasyon ve pazarlamaya bağlı projelerden, web ve grafik tasarımına fotoğrafa, film ve müzik gibi birçok farklı mecrada ve projede kendisini göstermektedir.
AIR COLLECTIV bünyesindeki üçüncü kurucu ortak Ydreams, Filipe Vasconcellos liderliğinde tam ölçekli etkileşim çevreleri geliştiren ve etkileşimi yeniden tanımlayan küresel bir şirkettir. Ydreams, Arttırılmış Gerçeklik, Doğal Kullanıcı Arayüzü ve Yapay Zeka alanlarında AIR COLLECTIV'e destek sağlamaktadır. Teknoloji ve tasarımın kesiştiği noktada, Ydesign etkileyici deneyimler ve insanların bilgi ve içerikle etkileşimini devrimleştirecek yenilikçi ürünler tasarlar.
"AIR COLLECTIV ekibi sıra dışı projeler için ortak bir vizyon ve tutku paylaşmaktadır''Her ne kadar becerileri ve etki alanları farklı olsa da, ACT Lighting Design, Language of Forms ve Ydreams, yaratıcılığın sınırlarını zorlayan projeler yaratmak için ortak bir vizyon ve tutku ile hareket etmektedir. Teknik ve sanatsal değeri yüksek, yenilikçi ve çağdaş çözümler üretme heyecanı içinde, AIR COLLECTIV ortakları İstanbul'da 2008 yılında "Optimum", 2009 İstanbul Bienali bünyesinde Tag İstanbul / İstanbul bir tuval olsa", 'Sanko Park' gibi projeler yürütmüştür. Aynı yıl AIR COLLECTIV, İstanbul'da bir merkez ofis açarak aynı zamanda Belçika, Fransa, Hollanda ve Portekiz kurucu ortak ofisleri getirdiği yerel pazarlarda deneyim kazanmaya devam etmiştir.
AIR COLLECTIV'in değişik disiplinlerden gelen ekibi, Avrupa merkezli ofis yapısının yanı sıra aynı değerleri taşıyan Türk ve uluslararası ortaklar, yüksek vasıflı bireyler ve şirketler tarafından desteklenmektedir. AIR COLLECTIV, her türlü sanayi, sektör ve pazara uyarlanabilir, "hepsi bir arada" yenilikçi çözümler üretmektedir.
Şirket, bütün projelerinde, yaratıcı fikirlerin kurgulanmasından projenin sonuçlanmasına kadar her aşamayı yakından takip eder.
2013 yılında AIR COLLECTIV proje ortağı EFFECT ile AIR COLLECTIV' in yaratıcı vizyonunu ve teknik potansiyelini en iyi şekilde ortaya koyacağı bir dizi benzersiz etkinlik için hazırlık aşamasında olduğunu gururla duyurmaktadır. Her ne kadar projeler ile ilgili detay vermekten kaçınsalar da, tüm ortakların yaratıcı ekipleri 2013 İstanbul Bienali izleyicilerinin kalplerine dokunmayı amaçlayan zorlu süreç için çok heyecanlılar. "AIR COLLECTIV, sanat ve tasarım dünyasının dikkatini İstanbul üzerine çekmeyi umuyor"
AIR COLLECITV kurucu ortağı ve yaratıcı direktörü Tom De Grave, proje ortağı EFFECT ile AIR COLLECTIV'in tüm sofistikeliğini, yaratıcılığını ve becerisini İstanbul'un sanatsal beklentileriyle birleştirip, sanat ve tasarım dünyasının dikkatlerini İstanbul üzerine çekmeyi umduğunu belirtti.
Tüm dünyada izleyicilerini şaşırtma potansiyeline sahip projelerin yaratıcısı AIR COLLECTIV, farklı tecrübeler oluşturacak yeni yaratıcı ufuklar keşfetmek için çaba göstermekte. Bunu sadece güzel görünmekle kalmayıp, aynı zamanda işleyen, hissettiren ve hareket eden etkileyici deneyimler sunabilen sıra dışı fikirler ile mümkün kılıyorlar.
www.aircollectiv.com

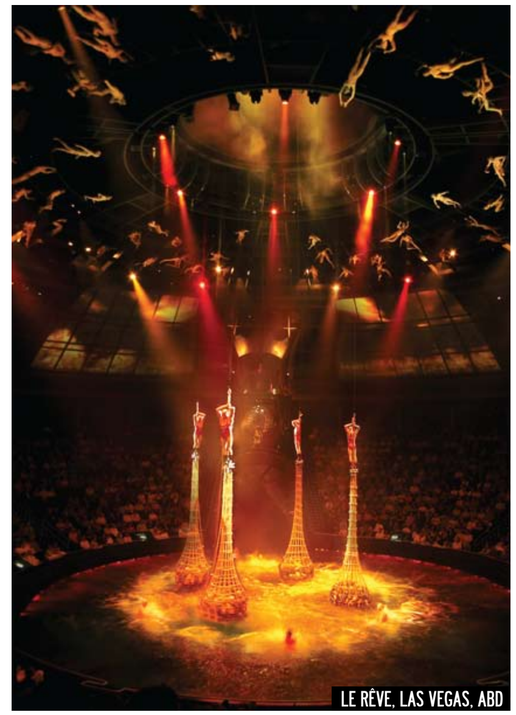

LE RÊVE, LAS VEGAS, ABD

GENÇLİK OLİMPİYAT OYUNLARI, SİNGAPUR

TAG İSTANBUL , TÜRKİYE

AIR COLLECITV KURUCU ORTAĞI VE YARATICI DİREKTÖRÜ TOM DE GRAVE, PROJE ORTAĞI EFFECT İLE AIR COLLECTIV'İN TÜM SOFİSTİKELİĞİNİ, YARATICILIĞINI VE BECERİSİNİ İSTANBUL'UN SANATSAL BEKLENTİLERİYLE BİRLEŞTİRİP, SANAT VE TASARIM DÜNYASININ DİKKATLERİNİ İSTANBUL ÜZERİNE ÇEKMEYİ UMDUĞUNU BELİRTTİ.

KOERT VERMEULEN

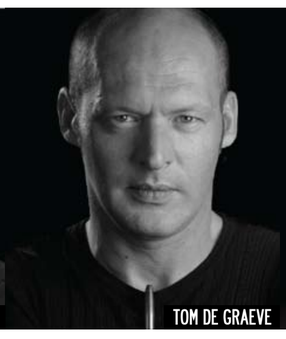

TOM DE GRAEVE

FILIPE VASCONCELLOS

EMILIA KORBA

Fotoğraflar: ©air collectiv 2013

ZAMANIN SALINCAĞINDA PASAJLAR
EKAV ART GALLERY'DE

SANATSEVERLERİN YAKINDAN TAKİP ETTİĞİ, SANAT DİLİYLE ESTETİĞİ BİRLEŞTİREREK TOPLUMUN YAŞAM VE BİLİNÇ DÜZEYİNİN KALİTESİNİ YÜKSELTMEYİ HEDEFLEYEN EKAV VAKFINA BAĞLI EKAVART GALLERY, 7 – 18 MAYIS 2013 TARİHLERİ ARASINDA FATİH MERTER'İN 'PASAJLAR' İSİMLİ SERGİSİNE EV SAHİPLİĞİ YAPTI.

1981'de İstanbul'da dünyaya gelen Fatih Merter, İtalyan Lisesi'nden mezun olmasının ardından üniversite eğitimi için gittiği İtalya'da, çocukluğundan beri dedesi vasıtası ile ilgilendiği fotoğrafta 2006 yılından beri devam ettiği çekimleri ve kendi tekniğini yaratma çabası ile kendi fotoğraf dilini oluşturmuştur. "Pasajlar" isimli sergisinde de Merter iki ayrı coğrafyanın, mimarinin ve tarihin arasında, fotoğraf ve dijital teknolojinin birlikteliğiyle yepyeni bir geçit açarak kaçınılmaz bir hareket yaratıyor. Türkiye ya da İtalya, aynı göğe açılan birer pencere gibi "Pasajlar"da yer alan fotoğraflar, durmuş gibi görünen zamanın salıncağında ağır ağır sallanıyor. Sergide yer alan her fotoğraf, "burası neresi?" sorusundan çıkıp "buradayım"a giden yol üzerinde uzun süre soluklanılacak birer durak gibi izleyicilerini bekliyor.Farklı tarzı ve çekim tekniği ile birden fazla fotoğrafı birleştirerek tablo gibi eserler yaratan Merter, 8-14 Nisan 2013'te açtığı Milano'daki sergisi "Timeless Reflection - Zamansız Yansımalar"da, İtalya'da gezdiği 30'a yakın şehri anlatmıştı. Geçtiğimiz sene de gene EKAV Gallery sanatçının muhteşem İstanbul fotoğraflarının yer aldığı 'Saklı Senfoni' sergisine ev sahipliği yaptı. Ekavart Gallery açılışından bu yana, Türk resminin usta ve genç sanatçılarının yaptılarından oluşan solo ve karma sergiler, kişisel gelişim seminerleri, imza günleri, atölye çalışmaları, müzik dinletileri gibi sayısız etkinliğe imza atmış durumda. Ekavart Gallery bugüne kadar Fahrelnisa Zeid, Ergin İnan, Süleyman Saim Tekcan, Muzaffer Akyol, Balkan Naci İslimyeli, Seyyit Bozdoğan, Okan Bayülgen, Mercan Dede, Nezih Çavuşoğlu, Ali Alışır, Sezin Aksoy, Uğur Çakı, Yalçın Bilgin, Ardan Özmenoğlu gibi sanatçıların sergilerine yer verdi.
EKAV'ın bir diğer kolu da 2008 yılında kurulmuş olan Ekavart TV, "Türkiye'nin ilk online sanat televizyonu" kimliğiyle Türkiye ve dünyadaki sanatın tüm disiplinlerini kapsayan sanat etkinliklerini ve sanatın çağdaş yüzünü geniş kitlelere ulaştırıp tanıtmakta.

"PASAJLAR" İSİMLİ SERGİSİNDE MERTER, İKİ AYRI COĞRAFYANIN, MİMARİNİN VE TARİHİN ARASINDA, FOTOĞRAF VE DİJİTAL TEKNOLOJİNİN BİRLİKTELİĞİYLE YEPYENİ BİR GEÇİT AÇARAK KAÇINILMAZ BİR HAREKET YARATIYOR.

GAIA&GINO'DAN

MİLANO'DA GÖRKEMLİ TANITIM

ÜNLÜ TÜRK LÜKS EV AKSESUAR MARKASI GAIA&GINO, MİLANO TASARİM HAFTASİNDA, 09 - 13 NİSAN TARİHLERİ ARASINDA LECLETTİCO GALERİSİ'NDEKİ WALLPAPER* HANDMADE ETKİNLİĞİNDE İLK AYDINLATMA VE NARGİLE KOLEKSİYONLARINI MASA ÜSTÜ AKSESUARLARIYLA BİRLİKTE SERGİLEDİ.

GAIA&GINO'nun ENLIGHTENMENT Koleksiyonu, 8 önde gelen tasarımcı tarafından, toplam 32 üründen oluşuyor. Tasarımcılar Karim Rashid, Arik Levy, Noé Duchaufour Lawrance, Juergen Mayer H., Brad Ascalon, Jaime Hayon, Luke Pearson & Tom Lloyd (PearsonLloyd) ve Annette Hinterwirth. Koleksiyon, işçiliği teknolojiyle ve Türk kültürünün geleneksel unsurlarıyla (nargileler, masa lambaları ve şamdanlar) birleştiriyor.
2004 yılında kurulan GAIA&GINO şirketinin merkezi İstanbul'da bulunuyor. Şirket adını kurucusu Gaye Çevikel'in takma adından ve köpeği Gino'dan alıyor. Gaye, stratejik zekâsını tasarımcıların yeteneğiyle birleştirerek mükemmel GAIA&GINO koleksiyonlarını var eden yaratıcı bir kişilik. Şiirsel, özgün ve masalsı ürünleriyle farkını ortaya koyan şirket, uluslararası tasarım sahnesinin en çok umut vadeden lüks iç aksesuar markası olarak ün saldı. Şirketin mükemmel tasarımlar yaratma, yeni konseptleri günlük ev yaşamına entegre etme ve geleneksel bir bağlama sahip göz alıcı objeler yaratma konusundaki kararlılığı dünyanın önde gelen tasarımcılarından bircogu ile başarılı işbirlikleri geliştirmesini sağladı.
2013 yılında da GAIA&GINO, merkezi Çek Cumhuriyeti'nin Prag şehrinde bulunan Çek kökenli gümüşlenmis üfleme cam üreticisi Verreum ile bir ortaklık gerçekleştirdi. Ünlü marka Verreum ile ortaklıklarını, Milano Mobilya fuarı sırasında "Wallpaper* Handmade" sergisindeki standında duyurdu. Türk ve Çek kimliklerini muhafaza eden bu iki marka bundan böyle Çek Cumhuriyeti'nin Prag kentinde kurulan GGV Design Partners şemsiyesi altında hizmet verecek.
GAIA&GINO markasının yaratıcısı Gaye Çevikel aynı zamanda Verreum'da kreatif direktör olarak görev alacak. Her iki markanın da işleyişinden ve yönetiminden Verreum'un kurucusu Pavel Weiser sorumlu olacak.GAIA&GINO şirketinin kurucusu Gaye Çevikel konuyla ilgili olarak; "Milano 2013'de birçok ilk gerçekleştirdik. Verreum ile olan işbirliğimiz markamız için de bir dönüm noktası olacak.
Birlikte çalışabileceğimiz böylesine harika tasarımcılarımız olduğu için çok mutluyuz, Pavel Weiser'in miras ve işçilik konularındaki tutkusunu Wallpaper* Handmade etkinliğindeki sergimizde sunduğumuz tüm eserlerde görmeniz mümkün" dedi.

İŞÇİLİĞİ TEKNOLOJİYLE VE TÜRK KÜLTÜRÜNÜN GELENEKSEL UNSURLARIYLA BİRLEŞTİREN KOLEKSİYONU ORTAYA ÇIKARAN TASARIMCILAR; KARİM RASHİD, ARİK LEVY, NOÉ DUCHAUFOUR LAWRANCE, JUERGEN MAYER H., BRAD ASCALON, JAİME HAYON, LUKE PEARSON & TOM LLOYD (PEARSONLLOYD) VE ANNETTE HİNTERWİRTH.

ZKLD SANAT İÇİN AYDINLATIYOR

SANAT ESERLERİNİN AYDINLATILMASI BAŞLI BAŞINA BİR UZMANLIK DALI OLARAK KABUL EDİLİYOR. ZEKİ KADİRBEYOĞLU'NUN 2005 YILINDA KURDUĞU ZKLD AYDINLATMA STÜDYOSU DA AYDINLATMAYI TEKNOLOJİK GELİŞMELERLE BİRLEŞTİREREK PROJELERE DEĞER KATIYOR VE KULLANICILAR ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİ DEĞİŞTİRİYOR.

Sanat eserlerinin aydınlatılması başlı başına bir uzmanlık dalı olarak kabul ediliyor. Bir mekanda sergilenen resim, heykel ya da yerleştirmelerin iyi bir çalışma ve hazırlıkla aydınlatılması, eserin netliğini ve estetik değerlerini vurgulamakla kalmıyor; eserin sanat özelliklerinin ortaya çıkması sonucunda izleyiciyi farklı bir deneyim ile buluşturuyor. Sadece sanat eserleri değil, sanat ve kültür mekânlarının da benzer bir anlayış ile aydınlatılması da, binanın mimarisinin ve özelliklerinin ortaya çıkmasına olanak sağlıyor. Mimarinin vazgeçilmez bir boyutu olan aydınlatma alanında 25 senelik birikimiyle sektörün önde gelen isimlerinden biri olan Zeki Kadirbeyoğlu, aralarında Ayasofya Müzesi, Pera Müzesi, Osmanlı Bankası Müzesi, Zorlu Center Sanat Galerisi, Arter Sanat Galerisi-Patricia Piccinini Sergisi gibi pek çok müze ve özel sanat galerisini projelendirerek adından söz ettiriyor.
Zeki Kadirbeyoğlu'nun 2005 yılında kurduğu ZKLD Aydınlatma Stüdyosu, aydınlatmayı teknolojik gelişmelerle birleştirerek projelere değer katıyor ve aynı zamanda kullanıcılar üzerindeki etkisini değiştiriyor. ZKLD, mimari mekân algısı ve deneyimini aydınlatma aracılığıyla en etkin biçimde yaşatmayı amaçlayarak bağımsız aydınlatma tasarımı sunuyor.
Dünyanın en büyük Gayrimenkul Fuarı MIPIM'e katılan tek aydınlatma tasarımı firması olan ZKLD Aydınlatma, Zorlu Center'ın tüm aydınlatma tasarımını üstlenen tek firma. Zorlu Center'ın tüm tasarım ve teknik aydınlatma sistemine hayat verecek olan ve mimarlık, mühendislik ve tasarım özgeçmişine sahip bir ekipten oluşan stüdyo; otel, ofis, konut, AVM, eğitim binaları gibi çok çeşitli kullanım alanlarının yanı sıra dini, tarihi, anıtsal yapıların iç ve dış mekânları için çok aşamalı aydınlatma tasarım ve danışmanlığı süreci de yürütüyor.

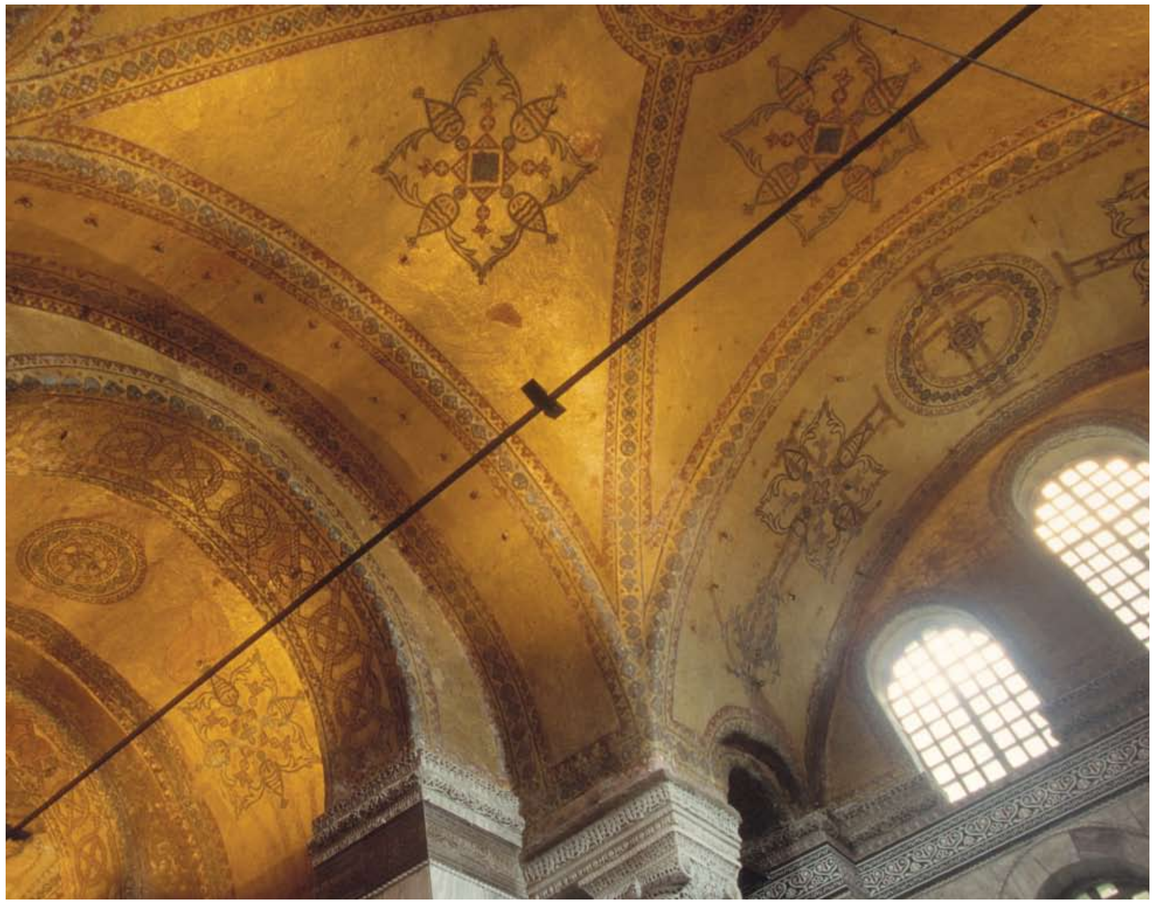

MİMARİNİN VAZGEÇİLMEZ BİR BOYUTU OLAN AYDINLATMA ALANINDA 25 SENELİK BİRİKİMİYLE SEKTÖRÜN ÖNDE GELEN İSİMLERİNDEN BİRİ OLAN ZEKİ KADİRBEYOĞLU, ARALARINDA AYASOFYA MÜZESİ, PERA MÜZESİ, OSMANLI BANKASI MÜZESİ, ZORLU CENTER SANAT GALERİSİ, ARTER SANAT GALERİSİ-PATRİCİA PİCCİNİNİ SERGİSİ GİBİ PEK ÇOK MÜZE VE ÖZEL SANAT GALERİSİNİ PROJELENDİREREK ADINDAN SÖZ ETTİRİYOR.

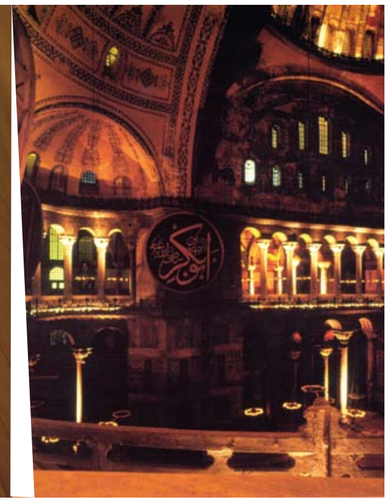

PİYANONUN ŞAİRİ JOHN O'CONOR İSTANBUL'DAYDI

2007 YILINDAN BERİ HER SENE DEVAM EDEN VE İSTANBUL'UN KÜLTÜR YAŞAMINA YENİ BİR SOLUK GETİREN İSTANBUL RESİTALLERİ, KLASİK MÜZİK İZLEYİCİLERİ İÇİN EN ÖNEMLİ ETKİNLİKLERİN BAŞINDA GELİYOR. 9 AY BOYUNCA HER AY DÜNYANIN FARKLI KÖŞELERİNDEN, FARKLI MÜZİSYENLERİ, GÖZDE SANATÇILARI KISACA KLASİK MÜZİĞİN ULUSLARARASI USTALARINI SAKIP SABANCI MÜZESİ THE SEED'DE AĞIRLIYOR.

Bu konserlerden bir tanesi de dünyanın önde gelen Beethoven yorumcularından ve "Piyanonun Gerçek Şairi" olarak bilinen Irlandalı piyanist John O'Conor ile gerçekleşti. Sayısız nişan, madalya ve ödül sahibi olan John O'Conor 16 yıl boyuncu Irlanda Kraliyet Müzik Akademisi Başkanlığı'nı sürdürdü ve Beethoven, Mozart ve Schubert ile John Field seslendirdiği 29 albüme imza attı. Konser, 10 Mayıs'ta, Bay İnşaat 42 Maslak'ın 2010 yılından beri İstanbul Resitalleri'ne verdiği uzun soluklu desteği kapsamında gerçekleşti. John O'Conor'ın 2007 ve 2008'de kaydettiği ve büyük övgü alan Beethoven piyano konçertolarının albümlerinde ise sanatçıya Londra Senfoni eşlik etti. Sanatçının son albümü Perfect Sound Stüdyoları'ndan "Irish Classic" adıyla 2010 yılında yayınlandı.
John O'Conor, Avrupa'dan Kuzey Amerika'ya, Afrika'dan Avusturalya'ya uzanan dünya çapında resital ve konserler veriyor. Birlikte aynı sahneyi paylaştığı orkestralar arasında Londra Senfoni, Royal Filarmoni, Çek Filarmoni, Viyana Senfoni, Fransa Ulusal Orkestrası, Japon NHK, Irlanda Ulusal Orkestrası gibi dünyanın önde gelen orkestraları yer alıyor. New York'ta Carnegie Hall ve Lincoln Center, Washington'da Kennedy Center, Londra'da Wigmore Hall ve South Bank Centre John O'Conor'ın sahneye çıktığı dünyanın en prestijli salonlarından bazıları.
John O'Conor gibi klasik müziğin önde gelen ustalarından ilham alan Bay İnşaat için bu konserler 42 Maslak projesi ve Artful Living konsepti için yeni bir renk, yeni bir zenginlik katıyor. 42 Maslak'ın içinde kurulacak 500 kişilik gösteri merkezinde klasik müzik ile ilgili konserler devam edecek, merakla beklenen gösterilere ev sahipliği yapılacak. Bu bağlamda Bay İnşaat 42 Maslak, Türkiye'nin gelişen kültür ve sanat ortamında bir referans noktası olmayı ve sanat projelerine desteğini sürdürüyor.

CEYLİN - EROL ÖZMANDIRACI

ŞAFAK LEVİ, JOHN O'CONOR, EROL ÖZMANDIRACI

JOHN O'CONOR GİBİ KLASİK MÜZİĞİN ÖNDE GELEN USTALARINDAN İLHAM ALAN BAY İNŞAAT İÇİN BU KONSERLER 42 MASLAK PROJESİ VE ARTFUL LİVİNG KONSEPTİ İÇİN YENİ BİR RENK, YENİ BİR ZENGİNLİK KATIYOR.

Dünden bugüne İstanbul Resitalleri
Fransız piyano ekolünün en önemli ve en seçkin temsilcilerinden, piyanist Eric Le Sage resitali ile 07 Ekim 2011 Cuma akşamı sezonu açtı. Financial Times, Le Sage'ı "Fransız piyano geleneğinin en rafine örneği" olarak tanımlamakta. Frankfurter Allgemeine Zeitung'un, "Bu yüzyılın en büyük piyanisti olmaya aday değil, ta kendisi..." dediği ödüle doymayan piyanist Igor Levit, 15 Nisan 2012 tarihinde sahne aldı.
1991 yılında Münih'te doğan, müzik serüvenine 4 yaşında Munich Royal Residans'ta yapılan bir klasik müzik festivaline katılması ile başlayan, Japonya'nın en genç ve yetenekli piyanisti kabul edilen Mona Asuka Ott, Mayıs 2012 tarihinde müzik severlerle buluştu.
Fransa'da "Yılın Enstrümantal Solisti" ünvanına sahip çellist Ophélie Gaillard, 16 Kasım 2012'de Bach'ın çello süitlerini seslendirdi.

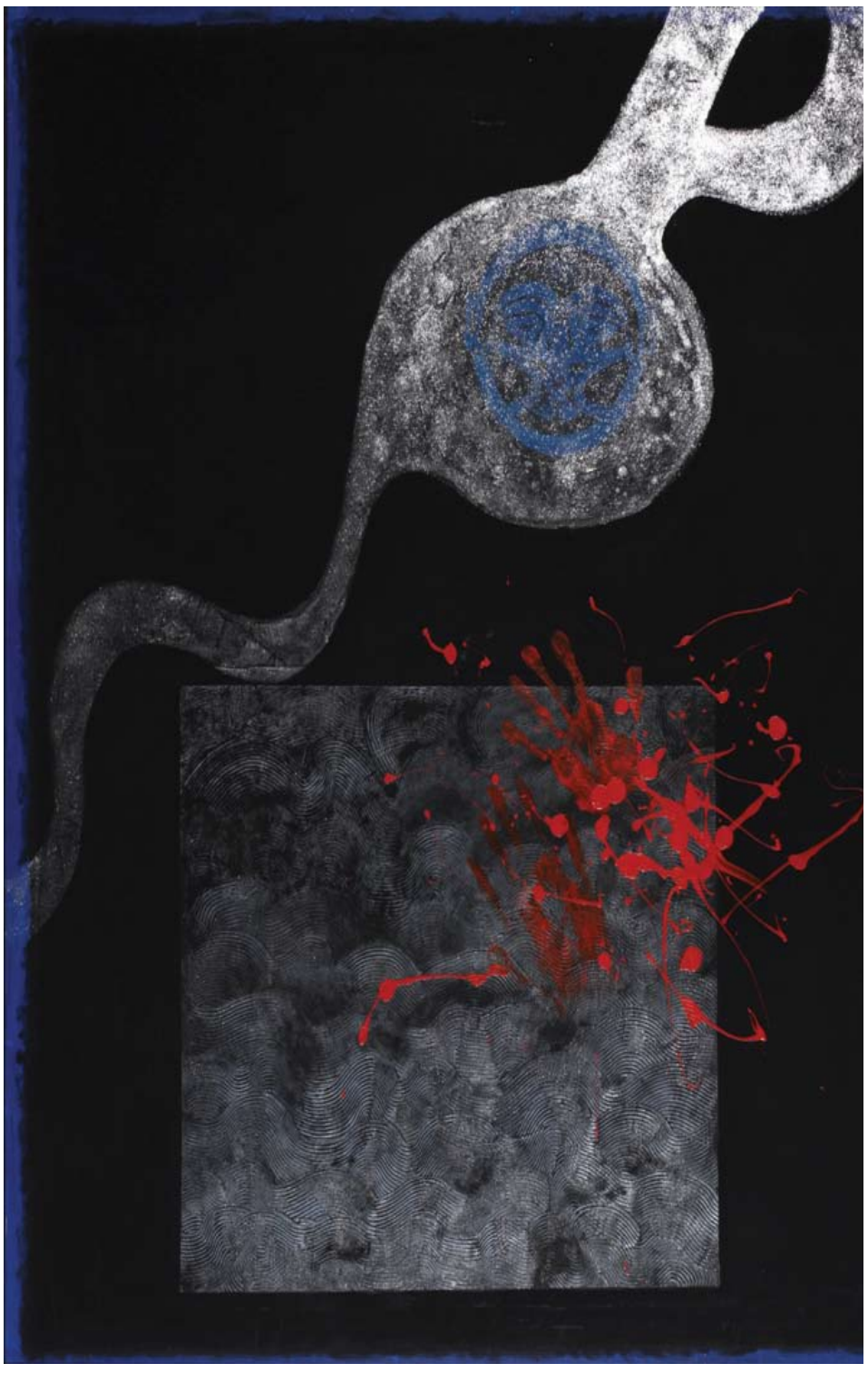

İSTANBUL MODERN'DE EROL AKYAVAŞ RETROSPEKTİFİ

İSTANBUL MODERN, EROL AKYAVAŞ - RETROSPEKTİF SERGİSİYLE SANATÇININ 1950'Lİ YILLARDA BAŞLAYAN VE 1990'LI YILLARIN SONUNA UZANAN YARIM ASIRLIK SANATSAL BİRİKİMİNDEN KAPSAMLI BİR SEÇKİ SUNARAK, MODERN VE ÇAĞDAŞ SANAT ARASINDA ÜSTLENDİĞİ ÖNCÜ VE YARATICI KİMLİĞE VURGU YAPIYOR.

Ilona Akyavaş himayesinde ve Finansbank'ın katkılarıyla 29 Mayıs - 25 Ağustos 2013 tarihleri arasında İstanbul Modern Süreli Sergiler Salonu'nda yer alacak sergi, 290 yapıttan oluşan bir seçkiyi içeriyor. Sergi, Akyavaş'ın Doğu-Batı sanat ve kültür dünyası arasında kurduğu kendine özgü sentezi, zaman içinde dönüşüm geçiren, tuval üzerine perspektif ve mimari düzenlemelerini, insan figürünü merkez aldığı bilinçaltı arayışlarını ve son dönemde dünyanın farklı kültürleri ile hesaplaşmalarını geniş bir çeşitlilik içerisinde bir araya getiriyor.

Türkiye'de doğan, Avrupa ve Amerika'da mimarlık ve sanat eğitimi alan, Doğu sanatlarına ve özellikle de İslam sanatına duyduğu ilgi ile tasavvuf geleneğini sanatının merkezine yerleştiren Erol Akyavaş'ın çalışmaları, 2. Dünya Savaşı sonrası iyice belirginlik kazanan Batı dışı modernlik arayışlarının en yetkin örneklerinden birini oluşturuyor. Finansbank, kuruluşunun 20. yılında, Erol Akyavaş'ın yapıtlarını bir araya getiren retrospektif kitabını sanatseverler ile buluşturmuştu. Sanatın toplumsal kalkınma açısından büyük önem arz ettiğine inanan, toplumun kültür ve sanat birikimine destek veren Finansbank, Erol Akyavaş kitabı yanı sıra geçtiğimiz yıl Canan Tolon ve bu yıl da Mübin Orhon retrospektif kitaplarını Galeri Nev işbirliği ile yayınladı. Sanat koleksiyonunda 220 eser yer alan Finansbank'ın, İstanbul Modern'de gerçekleşen Erol Akyavaş – Retrospektif sergisinde de koleksiyonundan Fihi Ma Fih isimli üç parçadan oluşan eseri yer alıyor.

FARUK BİL'İN SON SERGİSİ GİZLİ BEN'LER

FARUK BİL SEKİZİNCİ KİŞİSEL SERGİSİ "GİZLİ BENLER" İLE 11 NİSAN-8 MAYIS TARİHLERİ ARASINDA ARTİSAN SANAT GALERİSİ'NDE KOLEKSİYONER VE SANATSEVERLERLE BULUŞTU.

Gizli Benler'de sanatçı, iç konuşmalarından bir yapı kurarak tuvallerde yarattığı dünyayı sanatseverlerle buluşturdu. Sanatçı yapıtlarındaki kişisellikten ötürü onları birer psikanaliz güncesi olarak görüyor. Önceden tasarlanmış, kurgulanmış birer okuma değiller, sanatçıya özgün ve tekler.

Faruk Bil; kendini "Gizle Ben'ler" sergisine götüren süreçle ilgili olarak; "Resmimin bir yönü de kuşkusuz bilinç dışımla bilincimin kavgasıdır. Paletimi de, tekniğimi de böylesi bir ortamda kullandım. Tuvalin içindeki en güçlü renge doğru kulağınızı yaslayınca duyacağınız sessizlik avaz avaz bir korku çığlığıdır. Kat kat kalelerin üstündeki karanlıklar aniden yırtılır. Yüksek duvarlı dar sokaklarda, kendi karanlığınızdan kaçarsınız" diyerek kendisiyle yüzleşmesinin ipuçlarını veriyor; "Sanki dün geceki gibi bir rüya olursunuz, ardındaki her sabahı hep Mart'ın 1'i sanırsınız. Güven zelzelelerinde gezersiniz. Ama neticede hepsini barındıran sizsinizdir. Kendinizin yabancısı değilsinizdir. Yüzleşince... Oh! Ne ışıklı bir rahatlamadır. Bir an dahi olsa... Son 5 yıldır renklerin arasında konuştuklarım var bu resimlerde. İster baş aşağı, ister kuş bakışı", diyor. Sergiye ve eserlere yoğun ilgi olduğunu belirten Artisan Galerisi'nin verdiği bilgiye göre sergilenen 20 eserin yarısı yeni sahiplerini buldu. Gizli Ben'ler'i 458 kişi ziyaret etti.

TOPRAĞIN FISILTISININ CAN BULDUĞU ESERLER

MARA GÜLERŞEN

GÜÇLÜ BİR ODAKLANMA VE 5 AYLIK BİR ÇALIŞMAYLA TOPRAK FISILDADI MARA GÜLERŞEN'İN SERGİSİNE VE RASTLANTILAR EŞLİĞİNDE ORTAYA ÇIKTI...

Güçlü bir odaklanma ve 5 aylık bir çalışmayla toprak fısıldadı Mara Gülerşen'in sergisine ve rastlantılar eşliğinde ortaya çıktı... 5 aylık süreçte neyi tam da neden yaptığını bilmeden, düşünmeden sürekli çalışmış ve işler ortaya çıkmış nereye gittikleri bilinmeden. Tam da o dönemlerde nerdeyse her hafta gitmeye bayıldığı gezmeye doyamadığı Galata'da Nikol ü keşfetmiş. "Gel zaman git zaman yine bir gün sevgili Talin ve Nikolle cafede sohbet ederken sergi fikri ortaya atıldı,bende memnuniyetle kabul ettim ve hemen sonra yılbaşındaki dileğim geldi aklıma; "mayıs ayında yüksek tavanlı ,ruhu olan,sıcacık bir mekanda sergi niyet ediyorum", diyor Mara Gülerşen.

Serginin detaylarını Mara Gülerşen'nin ağzından dinleyelim:

"Evet yine ağzımızdan çıkanın, niyetlerimizin ve hazır oluşun gücü… Neden toprak fısıldadı? Sergi ismi ne olacak diye düşünürken, bir sabah 3'te uyandım ve yazdım. İsmi, neyi neden yaptığım hepsi birbirine bağlandı. Sanki Toprak ellerime fısıldadığını bu kez de kulağıma fısıldadı. Sergimde şişko, hafif melekler, tüyler, çanlar, ağaç kökleriyle buluşmuş tabaklar, mesaj veren şifa karoları, kuşlar, baykuşlar, göğü delenler, balonlar var. Ve hepsinin de bir anlamı var. Küratörlüğünü çok sevgili dostum İsmail Ökligil'in yaptığı sergim, 11 Haziran'a kadar Nikol'de devam ediyor."

Bazen bir şeyleri neden yaptığını
yaptıktan sonra anlarsın
İnanç neyse o olur
Hisler neyse formda kendini bulur

Bazende TOPRAK fısıldar
verir soluğunu,
Şişirir içini bir balon gibi
Ardından zamAN gelir
Ma ve Ra hareketlenir
Çanlar çalar, formlar oluşur

Şişko ,hafif melekler, tüyler,
bayKUŞlar, yaşam döngüsü,
yükselişler

Sanki bir ağacın köklerinden
Uzanır göğü delenler,
kartal bakışıyla
Evrenin yüksek derinliklerine

Ve tekrardan bulurlar kendilerini
Aşkla yaratıldıkları,
Malzemenin içinde

KOMŞUNUZ SAFARİDEN YENİ DÖNDÜ.

SIRA DIŞI KOMŞULAR VE SANAT DOLU BİR YAŞAM
42 MASLAK'TA SİZİ BEKLİYOR.

RESIDENCE / OFFICE / SHOPS / ART / HOTEL / RESTAURANT /
BAR / PERFORMANCE CENTER / BUSINESS CLUB

Şimdi, 36 aya %0 faiz 42 Maslak'ta!

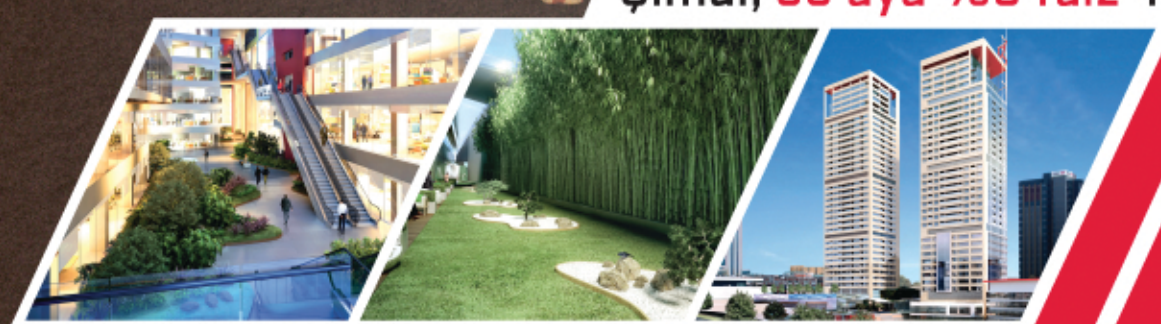

flickr LinkedIn foursquare Available on the App Store

42 KIRKİKİ MASLAK

BAY İNŞAAT 40 YIL

Bay İnşaat - 42 Maslak Projesi LEED® GOLD

Yeşil Bina Sertifikası Resmi Adayıdır.

42MASLAK.COM

(0212) 276 00 42

Art Basel 2013 Sanat ve Kurumsallığı Tekrar Bir Araya Getiriyor

1970 yılında üç Basel galericisinin tutku ve hırsıyla ortaya çıkan Art Basel, yılın en büyük sanat etkinliklerinden biri olmaya kırk yıldan fazladır etkisinden hiçbir şey kaybetmemeye devam ediyor. Dünyanın birbirinden uzak üç noktasında yer alan etkinliklerle uluslararası bir sanat kitlesine ulaşan etkinlik Basel, Miami ve Hong Kong'ta bu yıl da kendi üstüne düşeni yapmaya hazırlanıyor. Bu yıl 13-16 Haziran tarihleri arasında gerçekleşecek olan etkinliklikler sonucunda hem önümüzdeki yılların sanat gündemi belirlenecek hem de sanat dünyası bir araya gelip destek verdikleri oluşumların devamlılığını sağlayacak. Etkinlik, Marc Spiegler, Annette Schönholzer ve Magnum Renfrew'in direktörlüğünde gerçekleşecek.

Çin Sanatı'nın Görsel Hafızası

Çin'in en önde gelen sanatçı ve ressamlarından olan Liu Xiaodong, Art Basel Hong Kong'da İngiliz Lisson Gallery'i temsil ediyor. Mao yıllarında dominant bir form kazanan Çin Sosyalist Realizmi'nin resim alanında öncü kabul edilen Xiaodong, devam eden hikaye anlatımını resmin işlendiği her düzlem üzerine aktarıyor. Fotografik öğelerin fırçayla birleştiği işler yapan sanatçının çalışma skalası sıklıkla film yapımıyla da kesişiyor.

Endüstriyel Toplum Venedik Bienali'nde Tekrar Ele Alınıyor

17 Mayıs-15 Haziran arasında Galeri David Zwirner'daki sergisiyle buluşan Christopher Williams, aynı zamanda Massimiliano Gioni'nin küratörlüğünde gerçekleşecek 55'inci Venedik Bienali'ne de konuk olacak. Endüstri toplumunu artistik bir gözlemle inceleyen ve eleştiren Williams'ı, şairleri andıran hassaslığı ve sözünü sakınmayışı farklı kılıyor. İçinde bulunduğumuz yılı son derece şanslı devam ettiren sanatçı, 2014 yılı için şimdiden belirlenmiş büyük etkinlikleri ile sabırsızlandırıyor.

Ahmet Güneştekin Venedik Sanat Dünyasıyla Buluşuyor

Ahmet Güneştekin, Kasım-Aralık 2012 tarihleri arasında Antrepo No. 3'te gerçekleştirdiği "Yüzleşme-İstanbul" ve Ocak-Nisan 2013 tarihleri arasında CerModern'de düzenlediği "Yüzleşme-Ankara" sergilerinden sonra 29 Mayıs-25 Ağustos 2013 tarihleri arasında "Momentum of Memory" başlıklı sergisiyle Venedikli sanatseverlerle bir araya gelecek. Sergi kapsamında sanatçının "Yüzleşme" isimli eserinin yanı sıra "Bellek", "İnkâr", "Düdük" ve "Dil" adlı videoları ile "Recm" adlı enstalasyonu yer alacak.

Arslan Sükan Bu Yaz İki Farklı Uluslararası Sergide Yer Alacak

Galerist sanatçısı Arslan Sükan, Zürih Haus Konstrüktiv Müzesi'nin 6 Haziran - 22 Eylül 2013 tarihleri arasında evsahipliğini yaptığı 'Hot Spot İstanbul' isimli sergide son dönem işleriyle yer alıyor. Türk soyut, somut ve kavramsal sanatının 1940'lardan günümüze kadar olan önemli örneklerini bir araya toplayan sergi, Dorothea Strauss küratörlüğünde gerçekleştiriliyor. Aynı zamanda Roma MAXXI Müzesi'nin 4 Temmuz – 29 Eylül 2013 tarihleri arasında evsahipliği yaptığı 'The Sea is My Land.

KOMŞUNUZ EGZOTİK BİTKİLERE MERAKLI.

SIRA DIŞI KOMŞULAR VE SANAT DOLU BİR YAŞAM
42 MASLAK'TA SİZİ BEKLİYOR.

RESIDENCE / OFFICE / SHOPS / ART / HOTEL / RESTAURANT / BAR / PERFORMANCE CENTER / BUSINESS CLUB

Şimdi, 36 aya %0 faiz 42 Maslak'ta!

flickr LinkedIn foursquare Available on the App Store

42 KIRKİKİ MASLAK

BAY İNŞAAT 40 YIL

Bay İnşaat - 42 Maslak Projesi LEED® GOLD Yeşil Bina Sertifikası Resmi Adayıdır.

▶42MASLAK.COM ▶(0212) 276 00 42

ON AIR
ARTFUL LIVING COM.TR

ARTFUL LIVING®
WWW.ARTFULLIVING.COM.TR

SANATIN ROTASI BURASI!

GÜNCEL SANATA DAİR MERAK ETTİKLERİNİZ, SANAT KOLEKSİYONLARI, SANATÇI PORTFOLYOLARI, BİENAL VE FUARLARDAN VİDEOLAR, İZLENİMLER VE DAHASI TÜRKİYE'NİN SANAT PLATFORMU **ARTFULLIVING.COM.TR**'DE.

KURUMSAL DESTEKÇİLER

BAY İNŞAAT 40 YIL

KIRKİKİ MAŞLAK

ALEM

Suites HİLPARK

BAY GIDA